

أَبُو عَيْنَ الرَّحْمَنِ الْكَرْدَعِي

خه مو ھو ین

بولي چاومه ست ھاده مي کولن
بي خم و خفت داييم كش دلي

نووسه :

محه ۵۰۰ د ته مين ئه مينيان - سه و ده شت

حمرهون

لوجوس

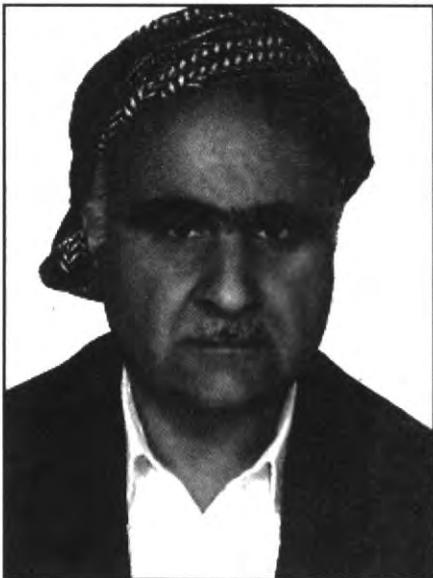
محەممەد ئەمین ئەمینیان - سەردەشت

نامی کتیب : خدمه‌روین
نووسه‌ر : محمد محمد نهادین نهادینیان - سهردهشت
بلاؤکه‌ره‌وه : نووسه‌ر
پیتچن : دولان
ژماره : ۱۰۰۰
چاپ : یه‌که‌م
نوبه‌ی چاپ : چاپی به‌کم ۱۳۹۱-۲۰۱۲
نمرخ : ۴۰۰۰ تمن

ئەم پەرتووکە يە پىشىكە شە بە بەرىزان

«كاك رە حمانى برام» و «مامۆستا مە لا مەھەممەدى شلّماشى»

دیارە ئەوانىش زۇرمە جلىس ئاران یاپەب يېرىھى بن ھەتالە ئاران

ئەمین گەلەكەت دائىيم دىشاد بى
بە خەم، خەم نەبى و منى لە ياد بى
خوايە گەلەكەم ھەر بەختەوەر بى
لە بەندۈرۈكەي خەمان ئازاد بى

۰۰: بهشی ۱: ۰

بمناوی ندو خواهی که لابری خم و پهزاره‌یه

پیشه‌کی نووسه‌ر

خویندری به پیز و هیژا! دیاره له کزنده تا به نه مرغ نقل و جده‌نگی خوش و گدشه و نه شه‌بروین و خمه‌مره‌وین له کورده‌واری نیمه‌دا باو بوروه و له گه‌ردا بروه. بینگومان نه مهش کارینکی جوان و په‌ستنی گله‌هه مانه بز رازاندنه‌وهی کوپ و مجلیس و لابردنی خم و په‌زاره له سه‌ر دلی خمه‌تباران؛ تهناخت له کورده‌واری نیمه‌دا ملا و فدقیانی نایینیش بر نامه‌ش جده‌نگ و شوخیان بز کوری نیجاه‌نامه و ودم و هرگرتن پیک ده‌هینا. له بیرمه جارینکیان ملا سه‌عیدیان راست کرده‌وه بز و تار خویندنه‌وه، نه‌ویش ههر له خزووه قسه‌ی بز جه‌فونگ و پینکنین هملدله‌ستن و ده‌یگوت:

ایها القوم الان استکو، لا تکان، الجازه للعجزه ... واته نهی خملکینه گوی بگرن، بینه‌نگ بن، بزانن پیریزینیک نیجاه‌ی ملایه‌تی و هرده‌گری. دیاره له هر ناچه و ولاینکدا چهند که‌سینکی تاییه‌تی بعون که کوپ و کزمدل رازاوه و قسه‌خوش و بابه‌تی جده‌نگ بعون. بز نموعونه له ولاطی سرددهشت هر به بیری من چهند نه‌فرینکی نارامان همن و هکو عمولای ره‌حیم پیروزی و کوینخا عدولای بیزوری و کاک ره‌حمانی نه‌مینیان و وهستا عدولای میراوی و مام رسوولی هملوی و ملا ره‌حمانی شینوی و ملا حمسه‌نی عدلی پور. به راستی له بره‌گرنگی نه قل و قسه خوشانه که هیندیک له نووسه‌ران و هکو عه‌لانددینی سه‌جادی و ملا محمد‌مهدی شلماشی هاترون به زه‌حمده‌تینکی زوره‌وه بعره‌هی نه و چشنه که‌سانه‌یان کو کردنده‌وه و به شیوه‌ی په‌رتوک ده‌ریان هینداوه و چاپ کراوه و بزنه کلتور و کله‌پبورینکی باش و به نرخ بز و چهی دوای خویان. هر وه‌ها ریبع الابراری علامه‌ی زمه‌خشتری و که‌شکولی شیخی به‌هایی و دیوانی سه‌عدی مهنسوری و چیشته مجبوری هم‌زاری پرن لام نه قل و باسانه. به‌شمر له ماوهی زیانیدا بز لزه‌تی گیانی پیویستی به زور شت هه‌یه. بازیک له وشکسر و شنکان دلین جا نه‌وه چ دردیکی نیمه ده‌رمان ده‌کات. ده‌بین بلین نه‌وانه به هله داچجون و بینخه‌هه‌رن له میزورو. نه گهر که‌سینک ته‌ماشای میزورو بکا، بزی ده‌رده‌که‌هی که نووسه‌ره به‌پیزه کان و پیاوانی هملکه‌وتوری جیهان، قسه‌ی خوش و جده‌نگیان بوروه.

ده گیزنه وه جاریک پیغمه‌مبهری مهزن له گهله نیمامی عملی خورمايان ده خواردن، حمزه‌ت به شوخی دنکه خورماکانی خوی داوته سر دنکه خورماکانی حمزه‌تی عملی، که لیبوونه وه حمزه‌ت به عملی گوت: کیهه‌مان خورمای پتر خواردن؟!!

عملی گوتی: نه و که سه‌ی دنکه کانی له سه‌ر نیمن داده‌نان! حمزه‌ت زه‌ردخنه‌یه کی کرد.

نهوه‌یه که گوتراوه الهزل ملخ الكلام واته جه‌فه‌نگ و شوخی تام و خوبی قسانن.

به راستی پنکه‌نین و گریان که شتیکی سروشتن هر دووی نه و دوانه به جینی خوی بز مرغ ف پیویستن به تاییه‌ت له بواری رهوان ناسیه‌ووه. که واپوو قسه و نه‌قلی خوش بز فرد و کزمدل هزی حمسانه‌وهی ماندوویی میشک و نارامی دلن، به قهولی سه‌عدي:

ولیکن هر مقامی را مقالی	نگویم لب بیند و دیده بر دوز
که باشد نفس انسان را کمالی	زمانی بحث علم و درس و تنزیل
که خاطر را بیود دفع ملالی	زمانی شعر و شطرنج و حکایت

* * *

جهان چون خط و خال و چشم و ابروست که هر چیزی به جای خود نیکوست

* * *

ده‌لین دوو نه‌فر بیون که یه‌کیکیان هه‌میشه پنده‌که‌نی و نهوه‌که‌شیان هر ده‌گریا. کابرایه‌ک پنی گوتن: نه هه‌میشه گریان باشه و نه هه‌میشه پنکه‌نین، من بهش به حالی خزم له گهله دؤستانه نهانه‌ت له سوخته‌نی‌اشدا نه‌قلی خوشم بیووه.

به هر حال بازیک له دؤستان پیش‌نیاریان پنکردم که نه نه‌قلانه کو که‌مه‌وه، هاتم ده‌ستم به‌کار کرد که زوریک لم نه‌قلانه بیره‌وری خزم و نه و که‌سانه‌ن که نه‌هلی شوخی‌ن؛ و هه‌یه که‌متاکورتیک له و نه‌قلانه‌ی که له په‌تتوکه کانی دیکه‌دا نیستیفاده‌م کردووه. با نهوه‌ش بلین له گیزنه‌وهی نه نه‌قلانه‌دا مده‌ستمان تعنا هر پنکه‌نینی رووت نیه، به‌لکوو و هرگرتنی پهند و ناموزگارییه له گهله نه‌نتیجه و هرگرتن له هر یه ک له و نه‌قلانه. دیاره نه نه په‌تتوکه‌یه‌ش له هه‌له و پله خالی نیه، ده‌بن به گهوره‌ی خزان لیمان بیورن، به‌لئن «کالا له قه‌د بالا»، «خه‌تایه گدر بلیم می‌سکی خه‌تایه».

تبيني:

له وانه يه بازنيك له خويته ران ره خته يان هه ببن و بليين فلانكه‌س ريعايه‌تى نهدبى نه کردووه له نووسينه‌وهى همنديك نهقل و وشهدا. له گهل ريزم بو ره خته كه يان دياره نووسينه‌وهى نهم بايه تانه ده ببن زهق و بدرچاو و هنوسيرين «به قهولى كوردى قسه‌ى خوش نابى وهبى به پى دهين». ئاشكرايىه كه نووسه‌رانى ديش له گيپانه‌وهى و نووسينه‌وهى قسه‌ى خوش و تەنز و جەفەنگ پاريزيان نه کردووه، به قهولى هيمن: «نه من ده يلينم و بىياكم بو روون بۇونه‌وهى مەبەست». سالى ۱۳۴۸ ئى هەتاوى لە گوندى بىزۇرى میوانى شىيخ مەلا عەلى^۱ بۇوم، رېنكوت باقلە يان هەبۈون، بزيان هيتابىن دەستمان كرد بە خواردن، نەمن بە شەرم و تەقىيە دەخواردن، شىيخ گوئى فلانكه‌س باقلە بە نەجيبي ناخورىن ده بىن خوييان لى ناشىرن بکەي، بە هەر حال با نەيتىه درېزدادپى (عارفان حرفى بىن).

بە سپاسه‌وهەر خوش و بەخته‌وهەر بن، دلسوزى گەل و نىشتمان

محمد مەد نەمین ئەمەنیان
سەرداشت

۱ - نەو بەپىزە پياوينى زۆر باش و نەدەندۇست بىرو، سالى ۱۳۵۰ ئى هەتاوى لە شارى سەرداشت كۆچى دوايى كردووه و لە گۈرستانى شىيخ مەولانە بە خاڭ سېردارو.

چنان زى ذكرت بە تحسىن كىنىد چو مردى نە بىرگورت تغىن كىنىد
سعدى

٣: بەشى

چى بى نەمە پىت و پىزى نايە
نەنۇوسىن بىنۇوسىن كەچ و كرووچە
گل كە تىشكى پىشكى تۈيە روونە
«سەرنامە بە ناوى تۇ خودايە
بى ناوى تۇ نامە هىچچ و پۇوچە
گيان تىشكى پىشكى تۈيە روونە»

پىشەكى بە پىنۇوسى هىزىش بېتۇوشى

لە بەرەبەيانى مىزۇووه قىسى خۇش و نۇوكتەي بە تام وەك بالىتكى ئەدەبى سەرزارەكى شەوچەرى دىوان و باۋەشىنى دلان بۇوە سەردى بە مالى حەز و تاسەي ھەمۇواندا كردووە بە تايىھەت رۇزگارىتكى كە بە ھەر ھۆيەك بىن، دەستەي خويىندەواران لە ناو گەلى كورد دا كەم بۇوە و لە دەفرىتكى وەكىو ئەم مەلبەندەي ئىنمەدا (ناوچەي سەردەشت) رەنگە لە ژمارەي پەنجەكانى دەست تىنەپەرىيىن، بەشىنەوەي زانايى و پاشەرۇزكى نۇوكتەي بە چىز و قىسى خۇش لە رىڭكى دېرىپۇون و فېرگەردنى نەو شىيوه ئەدەبەوە بۇوە. خەملەكى تامەزرۇزيانە لە دەورى يەك كۆپ بۇونەتەوە و لە توپى نوكتەي بە تام و حەكایەت و قىسى نەستەقىدا بۇ پىنكەنин و ھەندى جار بۇ تانە و تەشمەر لىدان لە چەھوسيئەران و زالمانى سەردەم، كولى دلى خۇيان بەو شىياوازە رشتۇوە و پىشكۈز ئەو كوانوووهيان بە گەشاوەمىي ھېشىتۇوهتەوە. بەلام لە رۇزىتكەوە خويىندەنەوە و نۇوسيين ھاتە ئارا و پەرهى ئەستاند، نەو شىيوه ئەدەبە باوي نەما. لە لايەك ئەندە زارەوزازى پىكراو لە زماناندا سوا كە تام و چىزى خۇزى لە دەست دا و لە توپى پەرددەي شەرم و شۇورەيىدا شارايەوە، لە لايەكى ترىشەوە بە ھۆزى نۇوسيئەوە بە زمانى زال، لەوەندىش بۇوەكە بۇوە.

راستە كە خويىندەن و نۇوسيين چاراي رۇوناكىكەرەوە شەۋەزەنگى تارى ھەر گەل و ولاتىكە و ناسۇرى بەختىاري لەو دەرەوە رۇشىنابىي بە بۇون و مانى نەتەوەبىي دەبەخشى، بەلام گەلبىك كە بە زمانى خۇزى نەخويىتت و بەرھەمە ئەدەبەكەنلىكى بە رىنۇوسىن و زمانى زىڭماكى خۇزى نەنۇوسيئەوە، وېرىاي ئەوە كە سوودىتكى نەوتۇي بىن ئابپى، مايەپۇچىش دەرددەچىت و نەستىرەي ھاتى دەكەويتە پەسارى نەھاتى و بۇولىلمەيەكى مەترسىدار بالى بە سەر داھاتوويدا دەكىشىن. ھېيدى ھېيدى و شە زالە كان جى خۇش دەكەن، پالەستزى و شە خۇمالىيە كان دەدەن و لە نەنjamادا شۇينيان دەگەرنەوە. تەنانەت لە ھەندى بواردا رەنگ و رووالەتى بەرھەمەكە وا

دەگۈزۈدىرى خاوهەنە كەى نايىناسىتىهە و بىگە بۇنى يىانى لى دەكەت. نەوهەش ھىيمى نەمانى زمانە و ھەر گەلەيکىش زمانى زىگماكى نەما، نامىنى.

بەلام چونكۇو فەرەنگ و نەدەبى كوردى لە توبى ئە و بەسەرهات و بەند و باوانەدا پشتاۋ پشت ھاتووه و مەوداى لاواز بۇونى نەدرابو، لە چاۋ زۇرېمى ئە و گلەنەي كە دەستى زۇر نۇوسىنى لى داگىر كردوون باشتىر پارىزراوه، وېرائى نەوهەش بە ھۆى پابەندى و دىلبەندى گەل بە كولتۇورى نەتەوايەتى و رابردووى پېشىنگىدار و دىيارى كوردىيەوه، بوارى ئە و نەدرابو تېكەلاؤى فەرەنگە زال و بىانىھە كان بىت و بە يېڭىردى ماوه. يەك لە دواى يەك در بە تۇوشىيەكانى تۇوشەتاتووى سەر رىنگاى درابو و وەك سۆماى چاۋ بە پاكى ھىلىدراوه نەوهەش بە بەر چاۋ جىيەنەوە دىيارە.

بۇ ئە و مەبەستە گۈنگەش ھەر يەك لە نۇوسەران و ھۆنەران و ھونەرمەندانى گەلە كەمان ھاوتا لە گەل بەيت بىزىز و نەقلباز و حەكايەت خوانەكان لە بېشىكەي داربوھ تا بېشىكەي خاڭ ھەر يەك لە رىنگاى خۆيەوە چاڭى ئازايەتى و بەرپەرسايەتى زمانپارىزىيان بە لادا كردووھ و لە كۆرى سەردەمە كاندا ئەركى سەر شانى خۇيىان بە جوانى بە ئەنجام گەياندۇوھ.

يەكىن لەو دلىزە ئەم گىناسانى گەل و ولاتە كەمان نۇوسەرى ئەم پەرتۇوکەي بەر دەستتىنە كە بويىرانە گۈرىنى نەداوه تە سەركۈنە و لۇمە ئەم و ئەم و ئازايانە قۇلى سام و نەترسى لە نۇوسىنى نۇوكەتە خۇش و بەسەرھاتە بۇھاتە كانى خۇرى و خەلتكى ھەلمالىيە و وېرائى پاراستىنى واتاي ئەدەب، زۇر رووداوى سەير و پېنگەنیناواى تىدا گۈنچاندۇوھ، ھەروھە زېرى بىر و لىيەتاتووپى گەلە كەشى پېشان داوه.

ئەم نۇوكىنانە رەنگە لە روالەتدا ساكار و كەمبایخ بىنۇين و وەكىو پىتىيەت بە دلى ھەمۇانەوە نەنىشىن، بەلام نەگەر بە وردى سەرنجيان بىدرىتىن لە واتادا دەولەمەند و زۇر لايەنلى وەك ولاپەرەورى، بەشمەردىستى، دلىپاڭى، ئاڭار چاڭى، ئامۇرگارى گەشت و گەرلان بۇھۇزىھ و ھەوار و ھەندەران، پال وەدىنا نەدان و دەندانى لاوان بۇ خۇينىندن و دانابى، گۈنگى دان بە كەسايەتى مەزنان و زىنندوو راگىرتى كولتۇورى ئىن دايە و لە ھامان كاتىشىدا باوهشىنى دلانە. بەو ھيوايە جىنگاى رەزامەندى خۇينەرانى بىت.

ھېرىش بېتۇوشى

سەردەشت

٣: بەشى

با دەست پىتىرىدىنى پەرتۇو كەمان بە نەقلى يەكىك لە گەورە پىاوانى ھېئا و شاعىرى نەمرى گەلە كەمان مامۇستا ھەزار بېرازىتىنىدۇ. دەلىن مامۇستا ھەزار میوانى مەلايەك دەبىن، لەدوا بە خىيرەتلىنى دەپرسى ناوت چىيە؟ دەلىن نىوم ھەزارە. مەلاش پىنى دەلىن: «بىن (ھى) ژارى، بىن (رۇزى) ھارى؛ واتە ژار مەبە و شىرىن بە، ھار مەبە و ئازام بە، چەقلى مەبە و گۈل بە» بە خۇشىيە و مامۇستا ھەزار ھەممۇ ۋىيانى خىير و بەرە كەت بۇو بۇ گەل و نىشتمانى لە ناو گۈزېشىدا گىانى شاد و بىتەھى بىن.

دەلىن كاتىتكە «ھەزار» و «ھېيمن» فەقى دەبىن، رۆزىيکىان درەنگ دەچنەوە بۇ دەرس، مامۇستاكە يان لىيان تۇرۇپ دەبىن و دەلى كەچەل و قاف و واو و نۇون دەرىيە لە كوى بۇون؟! ھېيمن خىرايەك جەمدانە و كولاؤەكانى دادەنلىق و دەلىن قورىيان ئەمن كەچەلە كەم، لە راستىدا ھېيمن كەچەل بۇوە.

ھېيمن ئەم بولۇلە سەربى تۇو كە چىيە كە لىيى نايەچ جۇو كە و نۇو كە لىيەدا حازارجوابى مامۇستا ھېيمن زۇر خۇش بۇوە و مامۇستا ھەزارىش لە دەلى گرلان نەھات، چونكە شۇخىان پىنگە كەنەپە، ھەرۇھا مامۇستاكەشيان لە رووى خۇشەويىسى و دلىسۇزىيە و ئەو جىنبەھە پىندان؛ چونكە بە راستى كات و وەخت زۇر بە نىخن، كەوابىن ئىنسان نابىن ئەو ھەل و فەرسەتە زېرىپىنە بە فيرۇز و بە بەتاللە دەست خۇرى بىدات، بەلكۈو دەبىن بە فيرۇپۇنى عىلەم و سەنۇھەت، كار و كەسابەت، بە عەمەل و كەرددەھە باش خۇرى خەرىيکى خزمەتى گەل و نىشتمان بىكتا. شافىعى دەلىن:

مَنْ فَائِهُ التَّغْلِيمُ وَفَتَ شَبَابِهِ فَكَبَرُ عَلَيْهِ أَرْتَعَا لِوَقَاتِهِ
واتە هەر كەسىك كاتى خۇرى بە فيرۇز بىدا و لە گەل عىلەم و زانىن خەرىيکى نابىن، لە گەل مەردوو جىاوازى نىيە.

ھەرۇھا سەعدى دەلىن:

بىغايدە ھەر كە عمر در باخت	چىزى نخىرىد و زىرىپىدا خەخت
زانىت چرايە و چىرايى رىزگارى	ھەر گەلنى نەبىن كىراوه كارى
ئەم چرايەي ھەر گىز ناكۈزىتە وە	بى نەو ھېچ گەلنى نابۇرۇزىتە وە
ئەمەن گەلە كەت ھەتاکوو مەردن	ھان بىدە بۇرۇنى زانىت و خۇنىتىن

۴: بهشی ::

دهلین پیاویک خیزانی ده مری، کاتینک که مهلا ته لقینی دهدا، خاله پیره ده لئی مهلا نمری نه و
نه ته و فهنت له چیبه، نه وه خیزانی من بوو حه فنا سالی به کوردی پین ده گوت چیشتی بی
خوی لینی، بزم حالی نه کرا و هر سویزی لیدهنا، نیستا نه تز ده ته وی به مردوویی و به عهربی
حالی بکهی.

دیاره ههر وه کوو ژنی گیل و ناحالی ههن، پیاوی گیل و ناحالیش زورن. بزو نمونه
جارنکیان کابرایه کمان میوان بوو، بیانی ویستی بروانه وه که چی نیواری پهیدا بزووه، گوتمن مام
فلان خو گوت ده چممهوه، گوتی و هللا هه تا نیواری له وی بووم کس نه گوت وهره سوار به،
به هر حال لام نه قله دا نه وه مان بزو ده رده که وی که ثیسان مرد، تازه ده فتیری حیسابی ته واو
دوین و نیدی خوی و خورجینی خوی، ههر وه کوو شاعیر ده لئی :

وا بمرن که والیو نه که نه فرین	له دوا مردن و به لکوو بزو بگرین
پیاوانه بژین پیاوانه بمرن	له شابی و له شین دهستی یه ک بگرن
هر چاکه چاکه بزو روزی تیست	درمانست ناکا سا گه رمه شیست
ثیسان لاه ماوهی ژین و ژیواری	نه گه رچاک نه بی، کراوه کاری
مردغی لاهش، هر شمه به شی	خوراکی مار و دو پشکه لمه شی

له همولیبر بووم، برادریک پین گوتمن فلانکهس خه جالت، خیزانه کم نه خوش نه بیا
ده عوه تم ده کردی، گوتمن (سبحان الله) نه منیش به ده ردی تز گرفتارم، به خوا بینی بزو سرده دشت
نه منیش خه جالتی تز ده بم و ناتوانم ده عوه ت کم، نه وه یه که ده لین : «جوابی تعاعی،
په عایه».

ده لین «حاته می تایی» که ناسراو بوو به سه خاوه تی، کابرایه کی دوله مهند گوتی به تافق
ده کهمه وه ناخو وه ک ده لین راسته. گویا نه سپنکی شهش دانگی هدیه، نه فریک ده نیرم بزو لای
نه گهر نه وه نه سپه بزو بتیری نه وه هر چونیک بلین ناوا سه خیبه.

به نه فریکی گوت بجز بزو لای حاته می تایی، بلی فلانکهس ناردوومی بزو فلان نه سپ. کابرایه
و هری که وت، دوای چهند روزه گه یشته وه مالی حاته می. شهونی له وی بوو، بیانی که له خمه

ههستان کابرا گوتی : قوربان نهمن فلان که می ناردمی بز لای تو بز فلان نهسبی که به دیاری بزی بینیری . حاتم گوتی بهداخوه بز ثیواری که دههاتی دهنگت ندهد کرد، و هللا بز تو م سدر پری، کابرا سه ری سورما و گهربایوه بز لای گموره که می و نه نقله بز گنپایوه، کابرا زوری پن سه بیرون، گوتی مادام نه دلی هاتین بز توی سدر بزی، له سه تاسدت دلی دههات که بز منی بینیری، نافه رین بز هیممدت و سه خاوه‌تی، کراسه و به بهژن و بالای برآوه.

دیاره ناندان دلی دهی و کاری ههموو که مس نییه، به قولی کوردي : «ههرجی سمهیلی سورور بزو هه مزاگانیه». نهودیه که خاجه عهدوللای نه نساري له و بارهوه گوتورویه‌تی : «نماز کردن کار پیزنان است، روزه داشتن صرفه نان است، حج رفتن تماشای جهان است، نان دادن کار مردان است». دیاره دهلههند دهی دهست و دلباز و بمخیر و بین بزو خزی و بزو گهل. له و بارهوه ده لیین :

روزانه به روز و بسی و شهوانه خهريکی نسویژ
بزو دروست بسوونی نهوانه ش زور بکهی پرس و راویژ

هه موو سالیک حجج بکهی و بزوی بهره و خاکی حیجاز
مدهی خانوچکهی دلت بهره و کابه بکا په رواز

له مدهیه تابه کابه به پیخواسی و به سمری رووت
به نه مینی و هریکه‌وی و که مس نه ویری بیته رووت

لیوه کانت به له بیهیکه تاده گاته لاشه ریک
هر له گه بس رانه و هستن هر خهريک

له مزگهوت و له هر شوینتنی هر خهريکی خوا په رستی
به شه و نویژ و ویرد و نه وراد، هر خهريک بی رانه و هستی

خوت بپاریزی هه میشه له تاوان و خه تاکاری
هه تا دور و سه لامت بسی تو له تولهی زاتی باری

هه موو شه مویک شه موی هه بینی له گهل یه زدان به راز و نیاز
هه تا روز چاوت بسی خه بسی و له بیهی زه زدان نه بی بسی واز

سویند بدو که سهی بی هاوه ل و تاک و ته نیا و پاک و بسی شوین
هیچیان له وانهی باس کران به سه رنجه وه لیان بد وین

خیریان ناگاته نه و خیره که دهرگای خیرت والا بیت
 لهسر مرؤی برسی و همزار که مهست ره‌زای خوابیست
 نه ک لمه‌بر وهی کاری پن بکهی چاو له‌زیر بن و بیزینی
 گهر مهست واته وابنی خبزه‌زین و خزته‌زینی
 «له‌مین» فیدای مرؤی وابنی که پشتگیری همزارانه
 به راستی دوور و بیزاره له‌وهی بسی خیر و بسی نانه

۰۰: بهشی ۵

دهلین پیاویک ههبوو پینیان ده‌گوت مامه خمه، چونکه خزی به ههمو شتینکوهه ماندوو
 ده‌کرد و قهت بینخه نهبوو، روزینیکیان گوتی وادیاره نه‌مژ هیچ خه‌مینک نییه با هیلکه و روزنیک
 دروست بکم و بیخزم، هیلکه و رونی ساز کرد و هینای که بیخوا، بانگیان کرد هزی مامه
 خمه‌ها مالی فلانکه‌س گویندیریزه که یان جاشکولیکی بوبه کلکی نییه، له خه‌هه‌تان نانی بز
 نهخورا.

لهو نه‌قله‌دا نه و درسه‌مان دیته دهستن که نیسان نایی به خهم و خهه‌هه‌تان خزی بکوژی و
 دونیا له خزی وه تنه‌گ هه‌لینی و خزی توشی نه‌خوشی گیانی و به‌هه‌نی بکات، به‌شر له
 ماوهی زین و ژیواریدا توشی تنه‌گ و چه‌له‌مه و هر رووداویکی خوش و ناخوش ده‌بی.
 دهلین پیاویک چاوی به زینیک کوت که زور به که‌یف و خوشحال بوبه، گوتی خزگه منیش
 وه کوو نه و بینخه بروماهه، کابرلا له زنه‌ی پرسی گوتی خوشکی بعیز وادیاره که تو زور
 بینخه‌می. زنه‌که له ولا‌مدا گوتی هه‌مووی دوو مانگ نایی که میرده‌کم و دوو کورم به دوو یه‌کدا
 مردوون، ثایا نه‌وه رووداویکی تال و دلته‌زین نییه؟ به‌لام ره‌زا به قه‌زام و ساپیر و خزرا‌گرم،
 گوتم ظافرین بز تز ههی شیره‌ژن.

به‌لین نه‌وزاع و نه‌حوالی میزرو دیت و ده‌روا. جاریک به مه‌یله و جاریک بی مه‌یله، ده‌بن
 له‌گه‌لی بسازیین.

دهلین جاریکیان پیاویک له بازاری به لای زینیکی ماست‌فرؤشدا ده‌روا، ده‌لین : پوری
 کیته‌له و میته‌له‌ت به‌چه‌ندی؟ پوریش له ولا‌مدا گوتی کیته‌له که به همزار تمدنی و
 میته‌له‌که‌ش به ریشت. دیاره جوابی ته‌عای په‌عایه، ثه‌گهر کابرلا ناگای له زمانی خزی بواهه و
 ریعايه‌تی نه‌ده‌بی بکردایه توشی نه و جه‌واهه نه‌ده‌بوبه، ظافرین بز پور و داوه‌شینیش بز خال.
 هه‌ل له سه‌ر نه‌هم نه‌قله ده‌لین جاریکی زینیکی جوان زور به خیرایی به ریدا ده‌روا، گه‌نجینک پینی

گوت : خوشکن هيواش برق با مهقهسته كه ت نهسوی. ثافره ته كه ش له ولا مدا گوتني : خمه مهخون، بهشى بهر سمينلى تزى پينوه ده مينى. كابرا خجه جاله تى نهبي پينى نه ما بورو، وەك گوئنۇيانە «نه گەر زمان لىنگەرى سەر را حەتە»، ھروهە شاعير دەلىنى :
ادب تاجى اسست از لطف الھى بنە بىر سەر بىر ھەر جا كە خواھى
له لو قمانيان پرسى: «ادب از کە آموختى؟ گفت: از بى ادبان؛ ھەر چە ايشان كردىند من نكردم.»

٦: بهشى

دەلىن سى شىت خەم و پەزارە لە سەر دەللى ئىنسان لادەيەن. يەك، تەماشاي گول و گولزار و سەوزايى و باغ و باغات، دوو، تەماشاي چۈزم و رووبىار و تاۋىگە و كانى و سەرچاوان، سى، تەماشا و ديدارى ئىنسانى باش و رووخۇش وەك شاعيري عەرەب دەلىنى :
ئىلائىھە يىذھىب عن قلب الحَزَنَ المَاءُ وَالْخَضْرَاءُ وَالْوَجْهُ الْخَيْرَ
كەوابو بىراي بەرپىزم! كە دلتەنگى و خەم و پەزارەت بىز پەيدا بىرۇ، برق بىز ناو باغ و باغات و چىمەن و گول و گولزار و كويستان و ھۆبىه و ھەوار و سەرچاوه كان و رووبىاران؛ فىڭر لەم بونەورە و لە سانىعى نەم بۇونەورە بىكە و خەم و پەزارەي خۇزىت وە بىر بای دە و ۋەنگە سوورەي فىكەر و خەبالان لە خۇزىت بېرەۋىتە و لە گەل سەروشت ھاودەم بە و مەللى خۇش خۇنىن بىدوينە و بىلىنى :

بۇولبۇولى چاومەست دەسا بادەوه

بە خەۋە بە گول و جامى بادەوه

واتىمەگە لە بادە ئاواي تىرىم مىرادە

مەستى شەپابى وەحدەت پۇولۇنى بەمانە نادە

ھەروهە بېز بىز لاي ئىنسانى باش و رووخۇش و قىسىخۇش ھەتا دلت بىكىتىمە و
ھەروهە جارچارىش بېز بۇ سەفەر و سەردانى دۆستان، چونكە ديدارى دۆستان شەفai دلائە،
بە قەولۇنى عەرەب : **لِقَاءُ الْمَحْبُوبِ، شِفَاءُ الْقُلُوبِ.**

شاعيرىك دەلىنى دونيا ھەوارگە يەكى كەمە؛ ئىنسان ناگات جىنى قۇنى خۇرى گەرم كات دەلىن ھەستە برق.

غىم از گىردىش روزگاران مدار كە بىجا بىگىردد بىسى روزگار

زانایه ک دلنی ئىنسان نابن شەخس گەرا و حىزب گەرا و مەسلەک گەرا بىن، بەلكوو دەبىن حق گەرا و واقع گەرا بىن. دىيارە لەناو ھەموو مەزھەب و مەسلەك و گرۇ و دەستەجاتا حق ھەيدە و باطل ھەيدە. ئىنسانى چاڭ ھەيدە و ئىنسانى خەراب ھەيدە، جا كە واقع گەرا بۇوى تەعدىسوب و لايدەنكىرى بە خەرج نادەي بەلكوو دەركى حق دەكەي و ئىنسانە چاڭەكانى ھەموو لايدەكت قبولە و ئىنسانە خەرابەكانى ھىچ لايدەكىشت قبۇل نىيە. بۇ رۇون بۇونەوەي مەبەست چەند باغىچىك ھەن، ھەموو ئۇ باغانە گۈلىشىان ھەيدەو چەقللىشىان ھەيدە، ئەتۆ دەبىن گۈلى ھەموو باغەكان بە گۈل چاۋ لېكىھى و خۇيانلى بىپارىزى، بىنگومان ئىنسان نەگەر بە گرۇ و چەقلەكانىش بە چەقل چاۋ لېكىھى و خۇيانلى بىپارىزى، بىنگومان ئىنسان نەگەر بە گرۇ و دەستەجات خۇى بەستەوە، لايدەنگرى دەيگىرى و ھەر خۇى و دار و دەستەكەي خۇى قبولە، بۇ نەمۇونە نەگەر پىنى بلىن فلانكىسىك لە ناو فلان گرۇ و مەزھەبدا ئاوا زانايە و ناقله و ئەھلى چاڭ و چاڭە كارىيە، قبۇللى نىيە بەلام بە پىچەوانە ئىخخۇي بە ھەموو نەزانى و خەرابەكەوە قبولە. ھيوادارم كە حق گەرا و واقع گەرا بىن.

جارىنېك كاپرایەكى مەشرەب كۆمۈنیست بە رەختەوە گوتى : تۆ فەرە ئىنیت قبولە؟ گوتىم : بەلىنى، گوتى : دەلىلت چىيە؟ نەگەر بە قورئان جوابىم بەدەتەوە قبۇللم نىيە، گوتىم : باشە، نەتۆ باوهەرت بە دىمۇكىرسى ھەيدە؟ گوتى : بەلىنى گوتىم : باشە، مەگەر لە قانۇونى دىمۇكىرسىدا باشەر ئازاد نىيە؟ گوتى : بەلىنى گوتىم : كەوابىن نەتۆ حقى رەختەت نىيە، بۇ؟ چونكە ئۇ كەسەي كە دوو ژىن و سىن ژىنى ھەيدە نارەزووى لەيلا خانە و دەيھەوى بىھىنى، ھەروەها لەيلا خانىش نارەزووى لە رىبوارە و دەلىنى : ئەمن رازىيم نەگەر رىبوار سىن ژىنىشى بىن مىزدى پىتىدەكەم. ئايا ئەتۆ بە پىنى قانۇونى دىمۇكىرسى حقىت ھەيدە بەرگىريان بىكەي دواى ئەوهى ئەوان رازىين ئەتۆ چىكارە؟ جا مادام ئەتۆ باوهەرت بە دىمۇكىرسى بىت حقى رەختەت نىيە.

• : بهشى ٧ : •

فەقىيەك بۇي گىزىامەوە گوتى لە سلىمانى، لە لاي مامۇستايەك دەمغۇينىد، ئۇ مامۇستايە بە «فسە» اى قەلس دەبىوو، رۇزىتك دەرسى پىنلە گوتىم، لەو كانەدا پېشىلە يەك هاتە ژۇورەوە و چۈز گىيان چىشىتە كە، منىش گوتىم خوايە نەگەر دەلىتم «فسە» مامۇستا قەلس دەبىن، نەگەر وانالىيم

چیزشته که ده خوا، گوتم وا باشه به نیوینکی که دهنگی بددم که برووا و ماموزتاش قهلس نهین، یه ک به خوم گوتم «وهـهـ»، ماموزتا راچله کی و گوتی هدی مردووت نهمری، سد جارت بگوتایه «فسه» و جاریک نهتگوتایه «وهـهـ»، خو ترقیم. لهم نهقلهدا نهوههان دیته دهستن که نیسان نابن به هیچ شتیک قهلس بن، بدلکوو دهبن به حر بن و شلوی نهین و به هموو بایه ک نهلاریتهوه و نهبهزی و نهنهزی.

خال مولودینک هببو که پیشان ده گوت «مهوزووعی قوتانی چی لیهاتهوه» قهلس دهبوو و دهیگوت مهوزووعی قوتانی نهوهه به دایکتم والینکردووه، دیاره نهگم قهلس نهبوویایه کاریان پیننهدهبوو، کهوابوو چاره نهوهه به قسی نهم و نه و تانه و ته شهر قهلس نهین و لزکه له گوبیان هاخنی و همروههها خملکیش نابن نهوچه شنه کهسانه نهزیمهت و نازار بدهن، چونکه مهدوم نازاری تاوینیکی زور گهوره به، به واتایه کی دیکه نیشانه نهزانی و بن فرهمنگیه. عدلانه دیدینی سهجادی دهلى؛ کاتینک که دهستم کرد به نووسینهوهی رشتیه مرواری؛ بازینک له برادران رهخنه بان لینگرتم. گوتیان بتو عهیه؛ ثم نهقله قوپانه دهنووسینهوه که چی؟ هر نهوانه کاتینک که جلدی نموده له چاپ درا، گوتیان نهرج جلدی دووهه که نگنی له چاپ ددههی؟ به کورتی نهم رهخنه گرانه بروون به هاندهرم.

۸: بهشی

فقینیه ک بزوی گیرامده چوومه خانه قایه ک، سزفیان زکریان ده کرد که چاویان پینکه و تم گوتیان فدقی دهی نه توش سهله و اتمان بزر لیده، منیش دهستم له بنا گویننا و گوتم :

جههنده مهی هانه هانه
سه لا لهوهی له گهله و انه
تییدان سزفی ده ریش پانه پانه

جههنده مهی گیژه گیژه
سه لا لهوهی گیژه و هیژه
تییدان سزفی ده ریش دریژه

سزفیه کان که نهوهه بان گوئ لیبوو له بر پینکه نین زکر و زکریان له بیر چزووه، مورید به و مهربید مهبه، سه بید به و سیدمه مهبه. دیاره فدقینی فقیر ناحه حقی نهبوو که نه سهله و اتمانه بزر لیدان، نهو بینخه بهر برووه له بهر نامه می سزفیگه ری هر «ضرب زیده عمر و آی ده زانی.

هر له و رایتهدا ده لین سو فیک هه بیو ده یگوت نه من له نژادی کاک نه حمده دی شی خم،
نه گدر رقم هستن قوونی به عه رزی داده ده دنیا خم راب ده بی. ییگومان نه وه داوایه کی دور
له عه قله و نه انبیه، هروهها مرؤف ناین به نه سب و قوم و تایه فهی بنازی، بدلکوو ده بی به
عه مهل و کرده وهی باش به عیلم و هونه پشت نه ستور بی، نه وهی که شاعیر ده لین :
چو نادانان نه در بند پدر باش پدر بگذار و فرزند هنر باش

۹. بهشی ::

ده لین کابرایک ده یه ویست سیغار و سه بیله تمرک بکا، چهند جاریک سه بیله تمرک
کرد و بزی تمرک نه ده کرا. روزیکیان به ره فیکیکی گوت هر چهند ده کم سه بیله بُو تمرک
ناکری، ره فیکه کهی گوتی نه من فیلیکت پینده لین نه گدر وابکهی تمرکی ده کهی. گوتی خوا ده کا
تمرکی ده کم هر چی بین به قسمت ده کم. گوتی کاک هه رو وخت سه بیله کدت تینکرد قونچکی
سه بیله کدت له کونی خواری نی، نه وخته پس ده بی و بیزت لیه لدھستن و نایکیشی و
تمرکی ده کهی. گوتی زور باشه، نه وهش به تاقی ده کیهه وه. به لئی ماوهی دوو مانگ نه و کارهی
کرد. روزیکیان لئی پرسی نه ری سه بیله کدت تمرک کرد؟ گوتی به لئی نه مما نیستا فیلیکی دیم
لو پهیدا بورو، لمه ره وه تعرکم کردوو به لام کونی خواریم فنر بورو، ده بی هه مو رفیزی
سه ری سه بیله کهی تئی روق کم، گوتی ده ک به خیز نه یه وه بُز فیعلی فیری بورو، هر سه بیله کدت
بکیشا یه باشتر بورو. به لئی سیغار کیشان سه ره رای نه وهش که زره ری گیانی و مالی تیدایه نه و
فیلانه شی تیدایه.

«ره حمانی نه مینیان» ده یگوت له میسر چو ومه لای موفتی جامیعولنه زهر، کاغه زیکم
خوینده وه که عوله مای جامیعولنه زهر فتوایان دابوو که سیغار حه رامیکی رو وته، ده لئی نه مینیش
زورم بی خوشبو. به موفتیم گوت بریا سه د سال بروایه نه م فتوایه ده رکرابایه.
به بوجوونی من هه مو شتیک، پیشکیه کی هدیه؛ تریاک کیشان و مو عتاد برو نیش
پیشکیه کهی سیغار کیشانه. با نه وهش بلیین قه دیم که گنجان سیغار بیان ده کیشا و لاته که مان
له تریاک و مو عتادی به دهور و خاوین بورو، له بئر نه وهی ته نیا هر سیغار کیش بروون و به پاکی
ده مانه وه، به لام نه مرف به داخمه وه زوریک له جموانه کانمان مو عتاد بروون و برو نه تریاکی که نه مه

خەسارىنکى گورەيە كە لە كۆملەلگا كە مان كە و تۇروھ، چونكە ئەو گەنجانە ئومىدى داھاتۇرى ئىمەن و ئالاھەلگىرى گەلە كە مانىن؛ كە وابوو نەفرين و بىزازى لەو كەسانى كە جوانە كامان بە بەرە و فەساد و بىن بەند و بارى و مواعتادبۇرون دەبەن و كەراسى شەرافەت و كەرامەت و ئىنسانىيەتىان لەبەر دادەتىن و لە كەللىكى دونيا و پەسلاقىان دەكەن. جا داوا دەكەم لەو گەنجانە ئىيە كە بە خاۋىتنى و پاكى ماونەوه نەھىيلەن چىدى گەنجە كان بەرە و مواعتادى و بىن ئەخلاقى و داۋىن پىسى بېرۇن.

دەلىن جارىنک گارانى گۈندىك مۇزىيان پىوهر بۇو، بەشى زۇريان مۇزىيان كرد و هەلاتن، شوانە كە گۇتى كورپىنه نەوانەي مۇزىيان كرد و هەلاتن تازە لەوان گەپىن، نەوانەي كە ماون نەھىيلەن مۇزىكان و هەلىن، ئۇوش گەنجە كان بە قورباتان بىم و رىيا بىن، ئەو جەوانانەي كە بە خاۋىنى ماون مواعتاد و خەسار نەبن.

دەلىن جەماوھر بە قودرەت و سەرۋەت و سامان پېشىكەوتىنى نابىن، بەلكو بە عىلىم و زانىارى و نەھلى شىعىر و ئەدەب تەرەقى و پېشىكەوتىنى دەبىن، دىارە مىژۇو شايەتى دەدا لە سەر ئەم باپتە.

دەلىن سىن شىت مانىعى پېشىكەوتىنى جامىعەن : نەزانى، زۇرەملەن و لايەنگىرى دەلىن نیوبانڭى چاڭ باشتە لە تەمنى درىز. دىارە تەمنەن ھەرچى درىز تىرىن تەواو دەبىن بەلام ئاسار و شۇينەوار و ناوبانڭى چاڭ بۇ ھەميشە ھەر دەمەن. بەلىنى كەم بىزى و كەل بىزى، تەمنەنت كورت تىرىن و نىبوت درىز تىرىن.

١٠ :: بەشى ::

كابرايدىك بىزى گىزىامدۇھ گوتى : مەلا يەكمان ھەبۇو مۇوهسويس بۇو، رۆزىنک جەماعەتى بۇ دەكىدىن. ھەر دەيگۈت نىيەتمە دەكەم ...، نىيەتمە دەكەم ...، نە جارىك و نە دە جار، ئىئەمش زۇر بە پەلە بۇوين، دەچۈين بۇ دروپىنن، گوتىم : مەلا نىيەتمە دەكەمت بىز نايە، پېنچەوانە كەمى بلىنى. بىنگومان وەسوھسەش نەخۇشىيە كى نەفسىيە. ئىنسان وا باشە خۇى لەو نەخۇشىيە بەپارىزى، چونكە نەخۇشى نەفس ھۆى عەزابى گىانى خزىيەتى؛ تەنانەت ئەسبابى زەحمدەت و ئازارە بۇ مال و مەندالىش.

۱۱ :: بهشی ::

جارینکیان زستان بwoo، کوشە کانم تەپ بیون، ئەمنىش بردمنه ژورى و لەبەر کوورەم دانان وشك وەبن، هادى كورىشىم كوشە کانى خۇرى هيئان لە كن ئىمعنى دانان، فەريدەي كچم كە منداڭ بۇو بە هادى گوت :

ھەتىوه ئوه ئەتۇش غەلەتى باوکم دەكەي.

ھەروەها هادى كە كەلاس دوو بwoo داستانيان وى دەدان، ئەمنىش بزم مەعنى دەكىرنەوە و دەمگوت دەلىن : شلووقيان مەكە، عاقل بە و دەور و دەرسان حاززە كە و تەنبەل مەبە، ئەويش ورد گۈنى دەگرت، تا بۇو بە كەلاس سى، ئەم كاتە بۇ خۇرى كەمتاڭ كورىتىك لە داستانە كان حالى دەبۇو، گۇنى بابه ئوه ئەي كە تو بزم مەعنى دەكەي بەوه ھېچچى وانىيە و لە داستانە كەدا نىيە.

دەلىن پىر و مەرىدىك میوانى مالىنە دەبن، زۇر ھەزار دەبن، تەنبا بىزنىكىان دەبن، بە شىرىي ئەم بىزنى دەزىن، مەرىدە كە بە پېرى كەي دەلىن : ئەم مالە چەند فەقىرەن، ھەر ئەم بىزنى يان ھەيە، پىر دەلىن : جا ئەگەر بەزەيىت پىندا دىن بىرۇ بىزنى كەيان لىن سەر بېرە، مەرىد دەچى بە دىزىمە بىزنى كە سەر دەپرى، بەيانى زۇو دەرۇن، دەرۇيىش لە شىيخە كەي دەپرىسىن : ئوه چ سېرىدىك بۇو؟ گۇنى :

ئەم مالە چاۋىيان ھەر لەم بىزنى دەپرىسىن بېرىۋە ھېچ كارىتكى دىكە ناكەن، بۇيە ناوا فەقىرەن، سوتفە دواي سى سالان دەرۇيىش بەۋىيدا دەپراتۇرە، تەماشا دەكى ئەم مالە كە زۇر فەقىر بۇون زۇر دەۋەمەند بۇون و چاۋىيان بۇونەوە، دىارە بەشر دەبن تەمبەل و تەۋەززەل دانەنىشىن و چاۋ لە شىتىكەوە ئەپرى، بەلكۇ دەبىن بۇزىن و ژىوار زۇر ھەول بىدات.

ھەروەها منداڭ بۇوين؛ لە گروپس بۇ گىلاحە ئەم شىعرەمان ساز كردىبوو، بە دەنگى بەر ز دەمانگوت :

گىلاحە سەلکت دەبىم بۇ ناغا، ناغا لوشىمە لوشىمىتى، داواي چىشتى تىرىشىتى
يان دەمانگوت :

ھەنگەلەن و مەنگەلەن، ھەرچى نەيدەن ھەنگەلەن، دايەي داۋىتە بەر كەلەن.

ئوه نەوعىنەك گالىتە و سەرگەرمى دەورانى منداڭلى ئىمە بwoo، دىارە دونياي منداڭلىش دونيايە كى خۇشە و تايىەتىيە، ھەرچى بىكا و بىلىن رەخنەي لە سەر نىيە.

بە بىسرەورى دەورى منداڭلىم سەرەمە خۇشى و زۇر بىنخە يالىم

۱۲. بهشی ::

دهلین کورپیکی نابوده و ده بیکی نابین ده بیهودی ژن بینی، کچ لعبه رنه وهی که رو و بازاری نابین شویی بین ناکمن. هر چونیک بین، برآکانی کچیکی بتو ساز ده کمن و بتوی دینن. کابرا چهند مانگیک لبی نابین به زاوای برآکهی لبی تو و پر ده بین و ده لین: مردووت نهرمی، تا ژنمان بز هینای میشکی سهرت بر دین: نیستاش ده لین کیوی هؤملم بز کون ده کهی. نه ویش له جوابدا ده لین: جانه گه رپایوی نه تو کونیکه ... شیعری چای خواردنده و ژیانی به شهراهته و.

گهر ده زانی لوزه تی چا و چا بزین چا ده نوشی و چا ده زی گیانی شه مین
 (دونیا و کرو تاره و به تاوی تینده په ری) ده خیله نه کهی به تاوی خو بفرؤشی)

(تال و شیرین پنکوه نه مدیوه چا بین چانه بین)

هر که سینکی چانه بین پنست چانه بین)

(چای به خدا زمزمه‌ی مجلس مایی)

بر انجمن پیرو جوان شمع ضبابی)

۱۳. بهشی ::

دهلین کابرایه ک تو وشی مندالینک ده بین که دو و سه ده منی پییه، ده لین کاله کیکت ده ده منی نه و پاره م بدیه، منداله که ده لین بزه پینه به خو رایی ده تنده منی. کابرا بهولا و نهولای خو بیدا ده پوانی و کهس دیار نابین ده زه پینی، منداله که ده لین خاله وا دیاره زور که ری، و هللا نه گهر هزار جار بزه پینی قرائیکت ناده منی. نهی خاله نه تو به تامدن ۷۰ سالی به لام به ناقل حموت سالی.

شیخی سه عدی ده‌لی : پیریز نیک له سه حرایه ک با سهت ژانه سر ناگریکی کرده وه که خزی له بدر گهرم وه کات. بایه کی توند هات ناگره کهی له پیریز کوژانده وه. پیریز قه‌لیس برو، دهستی کرد به هات و هاوار. هزار جنیوی به بایه که دا که بز ناوره کهت لینکوژانده وه. ده‌لی پیبان گوت :

فرشته‌ای که وکیل است بر خزانه باد چه غم خورد که بمیرد چراغ پیرزنی
ده‌لین شیخیک به رمالیکی بز مالی ناره قخوزریکی برد، گوتی با ماله کهت به رمالیشی لینی،
چونکه میوانی وات ده‌بی که نویز بکات، گوتی زور باشه، دوای ماوه‌یه ک کابرای ناره ق
خوزریش شووشیک ثاره ق بز مالی شیخ ده‌بات؛ ده‌لی قوریان نهمنیش شووشیک ناره قم بز
هیناری چونکه توش میوانی وات ده‌بی که ناره قخوزر بیت.

ده‌لین کورینک له سهربازی به سواری که رینوه وینه خزی ده‌گری و بز دایکی ده‌نیرینه وه
وله پشتی وینه که ده‌نووسن دایه گیان لیت تیک نه‌چن نه‌وهی سه‌ره وه نه‌منه.
جاریکیان کولنکم خه‌یار و ترقوی بز مالی خه‌زوورم بردن که مالیان له همواری برو، نه
کاته خیزانم ده‌گیرانم برو. خوشی خوشی جا ده‌گیرانم زور به ختیرم دینی و شیریز و رونم
ده‌دانی، که‌چی به پیچه‌وانه نیوچاوانیکی گرژ و تال نان و دؤیه کی ترش و گدرمی بز دانام به‌لام
له دوایدا توله‌ی بز کردمه و گه‌ردنم نازاد کرد. نه‌وهی که ده‌لین : نه‌وهی لمسه سه‌برانه،
لمسه خیزانه.

ده‌لین پیاوچاکیک ده‌پارایه وه ده‌یگوت خواهه نه‌گه ر ده‌مبه‌یه جه‌هندم، نه‌وهندم گه‌وره
که جه‌هندم پر که‌مه وه، هه‌تا جیگای که‌سیتر نه‌بینه وه و له جیاتی هه‌موو عالم عذابیم بد،
نه‌مه نه‌وپه‌پی به‌شهر ده‌ستی و سوز و به‌زه‌یه، به‌لی مروف ده‌بی گه‌ل ده‌ست بی و گه‌ل‌زینو
نه‌بی، گول بی و چه‌قل نه‌بی، نه‌وهی مانای مرفقایه‌تی.

بدی را بدی سهل باشد جزا اگر مرد آخیسن إلی من اسا

سعدي

سالی ۲۰۱۰ زایینی، پینچ روئی پاییز مابوون که بارانه باری و به قه‌ولی کورده واری
په‌له‌یدا. سوتفه پاییزی نه‌و ساله له سلیمانی بروم، خله‌ک ده‌چوون بز نویزه بارانه. کورینک به
مه‌لای گوت : مامؤستا؛ چه ترم له بیر چووه. مهلاش گوتی : قه‌یدنی ناکا، إن شالله ناباری.

۱۴ :: بهشی ::

پیوسته مروف له قسه کردندا برابره کهی له بهر چاو بگری و وشهی نه ناسراو بز که سیک
که به زمانی پهتی و ساده حالتی ده بن به کار نه هینن.

ره حمانی برام ده یگوت له تهوریز له ملا یاه کی ولا تم پرسی خدلکی کویی؟ گوتی خدلکی
قه پیه کی مو حمه قمهرم. گوتیم ملا بز نالیبی خدلکی گوندیکی بچووکم، نه و مو حمه قمهرت له
چیه؟

ده لین کابرایه ک زور دولتمهند بزو، به نفه رنک ده لین نه گهر سه روته کم بز حیساب
کهی، خانویکت به جایزه دده می. کابراش ده چی له بازار دوازده متري خام بز ده کری و بز
کابرای دولتمهندی ده با و ده لین سه روته کهت نه و دوازده متري خامهید، کابرا زوری پیتھوش
ده بن و ده لین له برامبه ر نه و خه لاته نهوا خانویکم به خه لات دا به تو.

دیاره زور کمس که دولتمهندن له بدر رژدی و کویرنانی سه روته کهيان نه بز خویانه و نه
بز خدلک. ته نیا کفن نه بن هیچیان پی نایبری، به قفوی معروف : «مالی هیچ نه خوزری بز و
چه کمه بزوری» جانهی برای دولتمهند تا همل و مردخت لدهست نه داوه به خوشی رایبویره و
ژین و ژیوارت ریک و پیک و تیر و تسلیم بن و خزمت به گهل و ولات بکه و له فکری
فقیر و هزاردا به؛ به کورتی دولتمهندیکی به خیر و بیز به بز خوزت و گهل و نیشمان.

نه برای خه مزکی! نه گهر خدم و خه فتیکت بزو برق بز گهشت و گوزار له کویستان و
هزبه و هموار و سرچاوه کانی و رووباران، خدم و پهزارهی خوت و بهدرا با ده و له گهل بزو کی
سروشت دهستله ملان بهو گوی له شنهی شه مال و خشمی داران و خوبهی ناوان و نه غمهی
ملان رابگره که به راستی باشترين خه مراهیین و بلاوین، چاو له نه مین که و وه ک نه مین برق له
چوار پارچهی کوردستان گهشت و گوزار بکه. هینده له گوشی مال و دوکان مه خزی و خانه
نشین مده، به قفوی سه عدی :

تابه دکان و خانه در گروی هرگز ای خام، آدمی نشوی

نه گهر هدر نه بن ته ماشای پهرتووکی به ههشتی کوردستان و گهشتی کوردستان بکه و به
خه یال برق بز بیستون و تاقی بوستان و ریزاز و ره وانسره و هروهها برق بز بدشی هدورامان که
به ههشتی سه رزه مینه، له ویش بچو بز سه بری کونی خاله حوسین و چیای شاهز و غاری

قورى قىلۇعە و خانە گا و سولتان ئىسحاق و كۆسىدى ھەجىچ و سەرچاوهى بىل كە بەھارە و ھاڑە دەردەپرى و دەپزىتە ناوجۇمى سېروان؛ بېۋ بۇ ھەرامانى تەخت و كۆيستانى دالانى و تەتە كە بەسەر شارەزوور دادەپروانن، بېۋ بۇ سەرچاوهى زەلم و زىبارى مەريوان و ئابىدەر و كانى شغا لە سەن و غارى كەرەفتۇرۇ، تەختى سولەيمان و چىای چىچەمە و سەرچاوهى ئاودەرمەلان و كەلىخان و چىای وەنۋەشە و فەرەhad و تەرەغە و تاقەدار و چىای كەسەر و رىندەلە و بايزەلە و شىنج رەش و عەينەرۇم و دالاتپىر و قەندىلەل و ھەلگورد و حەسەنەگ و شەقلەوە و سەرچاوهى بىنخال و گەلى عەلىبەگ و جوندىيان و كانى ماران و هىزان و نازەنин و سەرچاوهى رانىيە و چىنارۇك و قەلائى ھەولىر و سەددى دوکان و پىرەمەگرون و كانى وەتمان و كانى شەيتان و سەرچنار و گۈز و ئاسۇس و دۇلان و سەرچىمعەن و ھۇملۇن و ئاوهەللىپىرى شىلماش و بازار و ھۈزىنەمال و بىتۇرە و بىنوران و دەشتى وەزنى و سەرى گۈمنى و مەيدان چۈزۈھە و تۈرە و كانى گراوان.

خويىنەرى بەپىزا ھەمووى ئowanە لە بەھەشتى كوردستان و گەشتى كوردىستاندا بە وردى باس كردوون لە كۆين و سەر بە كۆين.

١٥ . : بەشى

سالى ۱۳۸۸ ئى هەتاوى هادى كۆپم تەلەفۇنى كرد گوتى : بابە ئەمن ئىستا لە شىراز لە لاي دوو نەھەرانتىم ھەردووكىيان گلىيان لىن ھەى، يەكىان دەلىن ئەمن دوو كىتىم داونى زۇرىشى ئىستىفادەلە كەن ئەنەنە كەرەتتەن بەلەم بىنەۋەفا يە تا ئىستا جارىك سەردانى نەكەرەتتەن. نەوهى دىشىيان دەلىن ئەمنىش كىتىبىكىم داوهەتن قەتى موتالا نەكەرەتتەن. مەنىش پىنم سەير بۇو، گوتىم هادى ئەمن ناشنام لە شىراز نىن. ئowanە كىن ؟ ئەويش پىنكەنلى و گوتى يەكىان شىنخى سەعدىيە و كىتىيە كانىش بىرىتىن لە گولستان و بوستان، نەوهى دىشىيان حافزە. گوتىم وەللا ھەر دووكىيان راست دەكەن، بە جىيە. دوايى گوتى باوکە با ئەم شىعرەش كە لەسەر گۆپى سەعدى نۇوسراوەتەوە بۇت وەخويىنەم.

عجب گر بىمېرد چىنин بىلبىلى كە بىر استخوانش نزويد گلى

بەھەر حال قەتم ئەو بىرە وەرىيە لە بىر ناچىتەمە.

به راستی گوستان و بوستانی سه عدی قفت له باو ناکهون، بُز نمونه که دهلى:

بنی آدم اعضاي يكديگرند که در آفرینش زينگ گوهرند همچو
چو عضوي بدرد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار

بلام يه كيک له داخلي خهراي و ناپاستي خدلکي ثم زمانه ثم شيعره‌ي پنچهوانه
کردتهوه و دهلى:

بنی آدم اعضاي يكديگرند که در آفرینش بد از بدترند همچو
چو عضوي بدرد آورد روزگار دگر عضوها را جهنم، چه کار

به راستي ناههقى نهبووه، نهمرق که نهونده زولم و ستم و فرت و فيل و بن نه خلاقى
پيدا بورو خوشى و نهمنيهت بُز کهس نهماوه، مه گر خوا روحه کا و نالوگورىكى باش به
سەر جەماوه ردا بىنېت و جامىعې يەكى سالم و رىك و پىك به وجود بىنېت.

١٦: بهشى

دهلىن كابرايەك تۇوشى له هەورازىيڭ دەكوى زور ماندوو دەبىي، دهلى خوايە وەلاغىنىكى
سوارىيم بُز بىنېرى هەتا لەو هەورازە سوارى بىم کە ئاپر دەدانهوه نەوه كابرايەك ماينىكى پىئىه.
گوتى نەوه خوا ناردى کە زىيىك بۇو دېتى جوانونىكى لە بەرە و وەستاوه، كابراي خاوهەن ماينىن
جوانوھەكىي بە زور بىن لە كۆلتىن. بُز خۇرى بە بەتالى نەيدە توانى بىروا جوانوشيان پىئەلگىرت. جا
لە بەر خۇزىيەوە دەيگۈت خوايە نەمن گوتىم وەلاغى سوارىيم بُز بىنېرە و سوارى بىم نە بىمكەي بە
وەلاغى سوارى و سوارم بن و جوانووم پىئەلگىرن. دىيارە نەو كابرايە تەنبەل بۇوە بُزىه تۇوشى
رەشم بەزمە كە تۇوه نەينا لە لاقى خۇزى وەراندایە و بېرىۋېشتىبايە.

دهلىن عەرەبىنگ لە سەرە مەركىدا بە وشترە كەي دەگوت: نەمن دەمرم، دەبىن گەردنم نازا
بىكەي چونكە زورم تىينو و برسى كردووى و بارى گرائىم لىتىاوى. وشترە كە گوتى: لە هەممۇسى
نەوانە گەردنىت نازا بىت بلام لە يەك شىت نەبىي، نەويش نەوهەيە جارىكىيان حەوسارە كەي منت
لە پالۇرى كەرىنگ خىست، نەمن ناچار بۇوم دەبىو وە دواي نەو كەرە كەوتىمايە.

لەو نەقلەدا دەرسىنگى زور گىرنگ ھەيد، نەوه کە ئىنسان نابىن لە كار و بارى ژياندا وە دواي
ئىنسانى نەزان و بىتعاقىل كەوى، بەلكوو دەبىي پەيرەوى لە كەرسىنگ بىكات لە خۇزى زاناتر بىت. كە

وابن کۆمەلگای بەشەر دەبىن كەسيكى زانا و لىھاتوو بکاتە گەورە و رابەرى خزىان بۇ نەوهى هەتا كاروباري دين و دونيايان بە باش بۇ بچەرنخىت و سەرگەردان و دواكەوتتو نەبىن. جا بەدېختى و رۇزىرەشى بۇ گەلىك كە پىشەوا و رابەريان بىن ئاقىل و نىزان بىن، بە قەولى كوردى «واوه يلا بۇ كەسيك كە پىشەنگى كەر بىت.»

دەلىن كابرايەك لە مەلائى پرسى دروستە پىاو لە مزگەوتدا دەست بە ئاوى بکات، مەلا گۇتى نا درووست نىيە. كابرا گوتى ئەي ئەگەر ھەممۇ دونيا مزگەوت بىن لە كوى دانىشىم؟ مەلا گۇتى لە سەر فلامن دانىشە.

لەم نەقلەدا نەم دەرسە وەردە گرپىن كە ئىنسان نابىن پرسىيارى بىنچى بکات و خۇزى تۈوشى ولامى بىنچى بکات. ھەروەھا مەرۆف لە كاروباري ژياندا دونيا لە خۇزى وەتنىڭ ھەلىنىن و ناخومىد بىن و بىلەن ھېچ كەلىنىك نەماوه و شەشىدرەم لىن گىراوە و لە سەر ئەم گىرددە زەۋىيە بىتىك نەماوه لىنى دانىشىم.

دەلىن كابرايەكىان بەردە باران دەكرد، لەو كاتەدا رەفيقىنلىكى دەبىن تۈوشى رەھى دەكمۇى، نەويش گۇلىنىكى پىندا دەدات و دەبرۇا. كاتىكى كە كابرا لە بەردە بارانە كە خەلاس دەبىن رەفيقەكەي دەچىتە لاي بۇ دەلەوازى. كابرا دەلىن: فلاتى ئەمن بە بەردە بارانى خەلەك ناراھىت نەبووم چونكە ئەوان دوزىمنى من بۇون بەلام بە گولەكەي تو ناپەحەت بۇوم كە پىت دادام چونكە تو دۆستم بۇوى، نەدەبوايە گولىشىم پىنداھەي.

ديارە دوزىمن ھەرجى بکات گەلەبى لىن ناكىرىت و نېبى خۇزى بە خزىيەوە، بەلام دۆست ئەگەر گولانىت پىدادات لە دلت گراندى، كەوابۇ دۆست دەبىن وەك گۈل بىن و گولت پىدانەدات و دوزىمنت پىنخۇش نەكات و چەقل نەبىن.

١٧ . . بەشى

سالى ۱۳۸۸ ئىھتايى گەشتىكىم بۇ ھەرامان كرد، دىيارە خاتەرە و بىرە وەرى ئەم سەفەرمەم لە گەلن سەفەرە كانى پىشىت، لە كېتىنى گەشتى كوردىستان ھىناوە بەلام يەكىكى لە بىرە وەرى كانىم نەوهىيە: لە پاوه چۈومە لاي مالى مامە حوسىتىنى كۆكەن، ئەو كابرايە لە شاش بە پاچ و قولىنىڭ سرويسە خانۇوى دروست كردووە. بە راستى كارى وي زۇر لە كارى فەرھاد

گرنگىرە. گوتى نەي مامە حوسين مەردى لە گۇرى، بەم كار و بارە خۇت لېنە گۇرى، هەر وەك و جاران وەرهە گۇرى.

دەلىن مېرۋولىك لە گۈز كېويىكى بەرز راچۇوبۇ كە وەيگۈزى، پىيانگوت مېرۋولە نەتۇ بۇ لە گۈز نە كېيوه راچۇوى، خۇ كارى تۆنیيە. گوتى دەزانم كە كارى من نىيە نەمما مەعشۇوقە كەم دەستورى پىداوم ناتوانم لە قىسى دەرچم. هەتا دەردى عېشق نەچىزى بە هيچى دەگرى و لىتى گىز و هيئى.

خەموى بۇ چىيە يارى مەرامە

دەلىن مەلايدىك دەفتەرى ئىزدىيواجى هەبۇو. شەويك لە مەجلىسى مىواندارىدا جەماعەت روو لە مەلا دەكەن و پىنى دەلىن : مەلا بۇ ئىمەت بە ژنانەو گرفتار كردوو؟ مەلاش دەلىن هەرچى نازارىيە بىداتەو بە خۇم. جەماعەت بىندەنگ دەبن و دەلىن مەلا نە تۆ دەنگ و نە مە دەنگ.

رۇزىكىيان كابرايەكى سىغاركىش ھاتە دوكانى، گوتى : فلانكەس قىيىكت پىندەلىم لە روودلىزىمەو نابى پىت ناخوش بىت. گوتى فەرمۇو، گوتى نەتۇ بۇ ھېننەدە بە شىعر نۇرسىنەو خۇت ماندوو دەكەي؟ نەگەر بە قىسى من دەكەي تەركى دەكەي. گوتى باشە بەلام بەو مەرجە نەتۈش سىغار تەرك كەي. گوتى ناخىر من پىنى موعتاد بۇوم و تەركى عادەت نەخۇشىيە. گوتى مەردى حىسابى نەتۇ بۇ داواى تەركى شىتىكى حەلال و رەوا لەمن دەكەي، بەلام بۇ خۇت حازارنى شىتىكى حەرام و ناپەوا تەرك بکەي. هەروەها رۇزىكى كابرايەكى سىغاركىش پىنى گوتى نەرى فلانكەس نەتۇ بۇ لەگەن من ھېننەدە رwoo گىز و رەزاگىرانى؟ گوتى وەللا لمەر بۇ هەرنەھال و بۇ خلىتە كەت.

برادرىيکى بانەيى ئەم شىعرانە بۇ سىغاركىشان داناوه :

سىغاركىش بۇ حالى خۇزى دوژمنى نەوەل دوزمنە

زەللىل و بى تاقەتە، ژيانەكەمى وەك مەردە

دەم و چاوى چىچ و رەشە، ھەروەكىو پېرىزىنە

خەلەك رووى لىيەرەدە گىزى، بەو حالەش خۇى بىن منه

ئەولەناو مەجلىسدا لەناو دووكەلى خۇبىدا ونە

بۇنى لىدى وەك دەباغچى، خۇشى پىس و چىلمە

گەر لەناو جىدا خەوت ھەر وەك و پېشىلە مەرخەنە

ژيانى قىرخە و كىزكەيە، ئەۋەزيانە مەردەنە

گهرچی بزخوی زور زیانه، دوزمنی حالتی زنه
 ندوله بزمآل و منالیش دوزمنیکی زورونه
 جا دیوار و سهقی مالیان وابه دووکه ل چلکنه
 هرچی لیقه و دوشکی هدیه نانه سوتاو و کونه
 جینگه دانیشتینیکی رینک، خزله میش و توونته
 نافوکی پاتوله کهی و کورو بیزنسگ کون کونه
 قور به سر ثمو ماله واژیر سیغاره کهی و نه
 فهوری فربایی نه کهودی و ک گوگره بزگای بنه
 ماله که ت لئن پیس ده کا، چاره هم بار کردنه
 کام ژنه پیسه، که سیفه، چلکنه بارشکنه
 حه یقه بز پیاوی سیغارکیش بزگه نی بزنی سنه
 گمر له ناو ماشیندا بیخوات و ک ته نورور داختنه
 قور به سر حالتی موسافیر، حالتی و ک حالتی منه
 کاکه عهولا، کاکه جمه عفر، نه سمه ر و باجه شنه
 کاکه عوسمان کاکه حه یدهر، نه دوو خانمه خربنه
 واله چنگی تز بیزارن، تیک ده نین بارگه و بنه

۱۸ :: بهشی ::

سالی ۱۳۴۸ی هه تاوی له نیدارهی ساواکی زهمانی شای نیران بانگیان کردم، گوتیان
 راپورت له سره گزیا چووی بز عیراق. نه منیش گوتوم : و هللا نه چووم، راستیه که شی نه و بزو
 که به واقعی نه چوو بزووم بز عیراق. کابرای ساواکی زور به توووه بی گوتی : کهوش و
 گزره ویه کانت دانی و سر روزودا راکشن، که راکشام به ههموو تاقه تی خوی بزو پهربی قین له
 دلی دوو باتونونی له بمه لاقی راکشام، نه وندم هیشا هم دوو قاچم تعزین، گوتوم : لیم مده
 راستیه که دلیم، ناچار له ترسان دهستم کرد به درویان. گوتوم : بدلی، چوومه قهلا دزی. نه و جا
 له کوتلم بزووه. له سر نه درویه ۱۵ روزان زیندانیان کردم. دوای پرسیار و بژواریکی زور که بین

تاوانم و نە چۈرمە عىراق گوتىان : بىورە و بېخىشە، خەتاي راپۇرتىدەر و خۇت بۇو، دىبارە نەگەر شەيتان و شەفار لىنگەپىن كەس تووشى ئەزىزەت و نازار نابىن تەنانەت دەسىلەتدارى وەختىش رازى نىيە كە بە درۇز و دەلەسە راپۇرت لەسەر خەلک بىرى، كەوابۇو نەو كەسانەي كە بۇ پارەيدە راپۇرتى بەدرۇز دەدەن خۇا خەجالەتىان كات لە دونيا و قىامەت. نەوهەيدە كە حەزىزەت فەرمۇويەتى : «بىروادارى بە راستى ئەو كەسىدە كە سوود و قازانچى بۇ خەلک زۇر بىتت». بن» ھەروەھا فەرمۇويەتى «باشتىرىن ئەو كەسىدە كە سوود و قازانچى بۇ خەلک زۇر بىتت».

سەدان فرشتە كە بە پۇل دەپىشۇن بەرز و نەوى ماج دەكەن دەستى كەسىن كە بە خىرە لەسەر زەھى

كەوابۇو ئازىزە كەم گول بە و چەقل مەبە، بولبول بە و قەل مەبە، چاڭ بە و خەراب مەبە، وَا بېرى خەلک و خوات لىن رازى بن لە دوا مردىش خەلک دروود و رەحમەتت بۇ بىنەرن.

چنان زى كە ذىكىت بە تحسىن كىنندى چو مردى نە بىر گورت نەرىپىن كىنندى
سعدى

١٩ :: بەشى

دەلىن تاقەمالىنىك دەبىن، شەۋىيك ژنى كاپرا كە دووگىيان دەبىن ژانى دىتىن. مېرىدەكەى ھەلدەستى، چرا ھەلدەكا و لە ناچارى دەبىن بە مامانى ئافەرەتكە، بە خىر مەندالى دەبىن. كاپرا دەلىن : شوڭر بۇ خوا بە سەلامەت خەلاسى بۇو، دووبارە ژنە ژانى دىتىنەو، كاپرا دەلىن وادىبارە دوو قلۇوى دەبىن. دووبارە لە دەورەي دىت و دەچىن هەتا مەندالىنىكى دىكەش دەبىن، كاپرا دەلىن ئۆرخەش ئەۋەش خەلاسى هات. دووبارە ژنە كە دەست دەكتەۋە بە ژانان، كاپرا يە كە چرا دەكۈزۈنىتىنەو، ئافەرەت دەلىن كاپرا نەو بۇ چرا كەت كورئاندەوە؟ دەلىن ئافەرەت لەو قىسى گەرى ئەخوا هەتا ئەو چرا يە ھەلىپىن لەو كونەپا ھەردىن.

وادىبارە ئەو كاپرا يە فەقىر بۇوە و گۇتووويەتى ئەم مەندالم بۇ بەخىپو ناڭرىپىن و تەرىيەت دانادىرىن، عەتتار دەلىن :

هر كە را اطفال بىسياڭش بود در زمانە زارى كارش بود

دهلین پیاو ئه گهر مندالى بیون سى، سىفەتى بۇ پەيدا دەبن : مەحزوون و كويىرنان و ترسەنۈك «مەخزىنە، مەجىئە، مېنځىلە».

بەو معنايە دلى نايە خەرجى بىكا دەلى با بۇ مندالە كان بىن، ناوىرى لە گەل كەس دەرگىر بىن هەتا مندالە كانى تووشى شەر و بەزم نەبن، ھەميشە غەمبارە لە تاوا مندالە كانى ئەي نەخۇش نەبن و هيچيان بەسەر نەبىن، بەشهر وا باشە زۇر فىرك لە مال و مندال نەكانەوە و ھەروەھا لە ئۇزىز و ئەحوالى ژيان زۇر نەكۆلىتىوه. دىيارە ئىنسان لە ماۋەسى ژىن و ژىوارىدا ساغىش دەبن و نەخۇش دەبن، فەقىر دەبن و دەولەمەند دەبن، ئەمە ياسايدىكى يەزدانىيە بىن فەرق و جودايدى بۇ ھەموو كەسىكە. دەلىن ژانداران لە كاپرايدى كىان دابۇو، كاپراش دەيگۈت بەلىنى پاسگايدى، لىنەدا و دەبەخشى ... دۇنيايدى ئىنسان دەبن لەتالى و سوپىرىدا قال بىن و نەدقىرى و نەگۇرى. لەدوا ھەموو تەنگانىيەك، فەرغانەيەك ھەيە. شەۋەزەنگى غەم و پەزارە دەربەدەر دەبن و دەبىتە ئەسىرى رۇزى ئازادى و شادمانىلىنى ھەلدى، مۇلانايدى رۆمى دەلى :

ای بىرادى يىك دە عقل باخود آر دە بىسە دە در تسو خىزان است و بەھار
غىم از گىردىش روزگاران مىدار كە بىجا بىگىردد بىسى روزگار
كەوابۇو بەجى ئەوهى ئىنسان ئەم دۇنيايدى بە فەرك و خەبالان لە خۇى بىكا بە زىندان و
لەبن دارى بىن گەلايى ناخىرى پايزى دانىشى، با ھەر بە فەرك و خەبال دۇنيا لە خۇى بىكا بە
بەھەشت و لەناو گۈل و گۈلتۈر و لەبن دارى پې گەلا و رازاوهى بەھار بىگۈزەرىنى و «شائى بە
سەپانى خۇى نەزانى».

مەرۇف نابىن ئەھلى خەم بىن بە رووداوان نابىن خەم بىن

مەرد بىن لە گۇرى، ھەرگىز نەگۇرى

٢٠: بەشى

دەلىن سالىك كاپرايدى دەچى بۇ حەج، خېزىانە كەي ناوى پۇورە ناز دەبن. دواي ئەوه كە مىندرە كەي لە حەج دىتىوه پۇورە نازى دەچىتە لاي پۇلېك ژن كە لە كۈلان دانىشىتۇون. پىتى دەلىن پۇورە نازى چۈنى؟ ئەپىش دەلى ياخوا مىبارە كە نەبن ئەو ھەموو پۇولەمان خەرج كەد و

ئیستا همر له پوره نازی تینه په پیوم و نه بومه حاجی ژن. هروهه روزنیک خیزانی خاله پیره یه ک ده یگوت فلانکه س کابرایه کم شهودی خزر له من ده مرینی و روزنیش ده لئی گورگه. جاریکیان پولیک جحیل ده گنه پیریزیکی پیری به سالداجوو. ده لین پوری ئیستا پیت خوشه قایپکت هملوای گرم بو پیتن یا میردینکی جحیل بکه یه و؟ پیریزی ده لئی: جا روله کوا ئمن نازه ده دانی هتلوا خواردنم ماوه. به راستی نهقلی پیریزنان زور و زهندن. نیوه نیوه ده یانگیرینه و، دیاره عالمی پیره ژنانیش سهیر و خوشه له گهل نهوهش خوشکه گنهجه کان ده توانن له تهرجه به و رابردوی نهوان پهند و نامؤذگاری و هریگرن و ریز و قهدریان لئی بگرن و پیمان رانه بورن، به راستی نهوانیش روزنیک ده گنه ئه و قوناغه و پیر و غریب ده بن.

جاریک له گوندیک میوانی پیریزیک بیوم، نیوسه عاتی روز مابوو، لئو کاتهدا پوره ناز چووبوو بو کانی؛ منهجه لئیکی دهسته له سر ناوری برو. سوتفه ناوره که کوژابزو، ئمنیش هاتم یه ک باوهشم چبلکه و دار و بهر ناو ناگر خوشبوو، فرچه قرچی ده گه يشته ناسمان. پوره ناز که له قوتان هاته و خیرا گوزه که دانا و به قەلسییه و گوتى: ئه و چ سه گباینک ناوره که دی خوشکردووه ياخوا دهستی شکین. گوتىم وەللا ئهمن، دهستیکرد به بوله بوله گوتى: به لای ناخیرم پلاؤم لیناوه بز دروینه و انان، ناورم لینکوژاندېزوه هه تا ده بکیشى، جا قپقکم به سه دی ج بکم. لئم نهقلهدا ئه و ده رسه مان دیته دهست که ئىنسان نابن کوپر کوپرانه دهست له کاروباری خملکه و بدات. سالى ۱۴۴۱ ئه تاوي.

۲۱ :: بهشى ::

رەحمانى برام له مەقامى شۆخیدا ده لئى: خواوه ک ناگر وايه، ئه گھر زورى لئى نزىك بېيە و ده تسووتىنى و نه گھر زورىشى لئى دور بېيە سەرما دەتكۈزى، كەوابۇو نابن زور نه نزىك و نه زور دور بى لېي.

بەو مەعنایه ئىنسان نابن ئەنبا همر له گەل دوونيا و عەيش و نۆش خەربىك بىن و كارى به خوا و خملک نېبن. يېڭىمان مەۋزۇ باش و به كەلک ئەۋە يە كه بۇ خوا بىن، بۇ خىزى بىن، بۇ گەل بىن، نه گھر وانېبىن مەوجۇودىكى بېتخير و سەربارى گەلە. حەزىزەت فەرمۇويەتى «پىاو ئە و پىاوايە هەم پىاواي دىنابىن هەم پىاواي قيامت» هەروهه دەفرەن «الله رەحمەتى خوا دوورە ئە و كەسەي كە خىزى دەكانە سەربارى جامىعە».

جاریک باوکینک ناموزگاری کوره‌کهی ده کرد، ده بگوت روئلم نوه‌ی له توانات دایه له خزمه‌تی فهرد و کزمل ده غله‌لی مه‌که، به تیکرا بز گمل و هوزت غه‌مخور به، به داهاتوی خوت گشیین به، بار و یاوه‌ری چینی چه‌وساوه و ههزار به، هروه‌ها له گمل کس بز ته‌ماعی دونیا خوت درگیر مه‌که، نه گر هر تووشبووی به هر هزیه‌ک بی، خوت رزگار که؛ له گمل ئینسانی به د و بین نه‌خلائق ره‌فاقه‌تی مه‌گره چونکه ره‌فیقی خه‌راب به‌هو فه‌ساد و بین بند و باری و داوین پیسیت دهبات و توشی سه‌دان داو و ته‌لتم ده‌کا به قه‌ولی ههزار:

ره‌فیقی خه‌راب له‌بری هه‌لتن رو و ره‌شی پیو، ماچی منجه‌لتن

سەعدی ده‌لتن : جاریکیان له دوپشکیان پرسی به زستانان بز دیار نی، لە جوابدا گوتی : به هاوینان هینده رهزا سووکم هەتا زستانانیش بیمه ده‌ری.
نوه‌ی معنای وايه ئینسانی خه‌راب له دوو لا دزیوی لای خوا و خەلکه، بیخیز و بین کەلکه.

(ماری دیمسی باشتەر نامان له ئینسانی بەشەر)

گەر بەشەر ئاوا بەشەر بىن تف له ملوتىتىك بەشەر)

:: بهشى ۲۲ ::

دەلین کابرايەک میوانى مالینک دەبن، شەوی نوه‌ل زۆرى رېز لىدەگرن و دۇشەكى بۇرا دەخەن، راشمۇی دەچىتىه و كابرا به خىزانەكەی دەللى نافرەت نەمشۇ دۇشەكى بۇ رامەخە. میوان دەللى كوره دۇشەك چىيە، نەو نەرمە فلىقە رايىدەخەن. راشمۇی دېسان میوان لەوي قوت دەبىتىه و، كابراك به ژنه‌کەی دەللى واباشە بىكەين به بەزم و هەلا. دەلین مالى به جەنگ میوانى لى نامىنىتىه و، كابرا به ژنه‌کەی دەللى نوه بز مانگاڭات نەدۇشىۋە! ژنه‌ش دەللى نەتى بز گۈيىرەكەت نەبەستۇتەوە؟ هەمۇو شىرىئەكەی خواردۇ. به كورتى قىسىك لەم و قىسىك لەم، كابرا رىنمالى ژنه‌کەی دەكالىيدا، كابراي میوانىش لەو بىنەدا هەلدىستى و دەچىن بز پاشخانى و لەوي خۇرى مات دەكى. كابرا به ژنه‌کەی دەللى ئافرەت! نوه شوڭر بز خوا میوانەكەمان لەكۆلىپۇرە، خۇ چەند رۇزە ئەمە لەبر ئەم میوانە خواردن و سەرجىمعان نەبۇرۇ. جا به شادمانى نوه‌ی كە میوانەكەمان فنكاواه ھەلوايەكى زەريف دروست بکە. ژنه يەك تاوه ھەلۋا دروست

دهکا. کابرای دلتن نافرهت دهست خوش بی، برق له پاشخانی دانن ههتا بزمان سارد بیتهوه، له خوشیان دوو سین گیپر هلهلدہ بعیرین. دهستیان تیک گرت و شایان گه رم کرد. کابرای به ژنه که می ده گوت نه رئ نه من وه کوو کن ده چم؟ ژنه که ده یگوت وه ک یوسف ده چمی، وه ک لاسن ده چمی، وه ک سیامه‌ندی ده چمی، وه ک مالمال ده چمی، وه ک شیخ فخرخ ده چمی، وه ک مه‌جنون ده چمی. ژنه که ش ده یگوت نه دی کابرای نه من وه ک کن ده چم؟ گوتی توش وه ک لهلا ده چمی، وه ک زوله بخا ده چمی، وه ک سینوی ده چمی، وه ک خاتوو زینن ده چمی، وه ک خهزالن ده چمی. له بهینه دا کابرای میوان که هه‌لواکه‌ی هه‌موو خواردبوو تاوه‌که‌ی به‌سری خوزی رۆکردوو هاته ده رئ و گوتی نه نه من وه ک کن ده چم؟! گوتیان توش وه ک سه‌گبایی هه‌لواخزور ده چمی.

لهم نه قلدا نه وه مان بتو درده که‌وی که نیشان له‌هر جیمه ک میوان بورو، دهیان ریعاشه‌تی مالی خانه‌خوینکه‌ی بکا و زیاد له‌در نه مینیته‌وه و نه بیته نه‌سبابی زه‌حمة‌ت، چونکه نه ماله کار و نیشیان هه‌یه و پیوستیان به هه‌موو جوزه نیستراحه تیک هه‌یه.

۲۳: بهشی

دلتن کابرایه کی زور قسنه‌خوش و پیاوچاک، دلخوشی برادرینکی ده‌دانه‌وه که زور مات و مملوول دهیان. پنی دلتن : مالت خمرا نه‌بن، نه رئ نه تو بتو وا دونیات له خز نه نگ هه‌لتناو، دلتنی نه‌ستیره‌ت به ناسمانه‌وه نه‌ماوه، دلتنی روزی هیوات له ناسو ناوا بورو و جارینکی دیکه هه‌لنایه‌ته‌وه، دلتنی له بن دارینک دانیشتوروی گه‌لای پیوه نه‌ماوه، دلتنی که‌شیت له نیو گیڑاوی ده‌ریادا لون نزقم بورو، دلتنی سه‌لاؤ قفت که‌ست نه‌ماوه، دلتنی لوتی مه‌یمیون مردووی، دلتنی جووی شه‌مذته، دلتنی له زیندانی تهک سلوولیدای، دلتنی له بن داری نه‌مان و هه‌لاؤه‌سراوی، دلتنی هیچت نییه و نانت به ساجیدا سووتاوه، دلتنی شمش ده‌رت لینگیراوه و نه دو نیایه پان و به‌رینه‌ت لیبزته کونه مشک، دهی توزیک پیکنه و گه‌ش و نه‌شیت بجعولینه و توزی خم و په‌زاره له خوزت بسره‌وه و ژنه‌نگه سووره‌ی فکر و خه‌بالان له خوزت بتارینه و بره‌وینه به یادی بیدزان زامی دل و ده‌روونت سارپیز و ساخاو بک، به قهولی موله‌وی :

هیچ گنجی بسی دد و بسی دام نیست جز به خلوتگاه حق آرام نیست

هه رو ها ئه و شیعرانه بۇ خۇشى بۇ خویندنەوه :
 لە كۈپى عاشقان رۆزى لەم بەر بولبۇلەم بىنى
 عەجەب مابۇوم كە ئەو بۆچى لە شاخ و نەغەمە تۈراوە
 گوتى مەعشۇرقى من گول بۇو بەھاران، خۇ لە دەست دەرچۇو
 تەماشا كە پەر و بىالىم بە نارى ھېجرە سووتاواه
 لە لايەك قاسىپە قاسىپى كەم، لە لايەك ھازىپى ئاواه
 دەخىلە ساقىاتىكە لە ئەم شىرىنە بە فراروە
 زانايەك دەلىن لەناو دەرروونى ئىنساندا دوو ھىزى زۇر قۇمى ھەن. يەكىان ھىزى عەقلە،
 ئەۋەھى ترىيان ھىزى نەفسە. ئەوانە ھەميشە لەكەل يەكتىر بەر بەرە كاياناھ و دەز بە يەكىن، بە
 واتايەكى تەھىزى موسىت و ھىزى مەنفى. ھىزى موسىت بە شىۋەي نامۇزگارى پىت دەلىن
 دلت قۇمى بىت و لە ژياندا خەمۆكى مەبە و ھەميشە بە گەشە و نەشە بە و زۇر فکر لە كار و
 بارت مەكەوە و گەشىن بە و رەشىن مەبە و دونيا لە خۇ وە تەنگەلمىدەن. جا كە مرۇف بە
 قىسى بىكەت ئەوه خۇشىبەخت و بەختەور دەمبى؛ بىلام ھىزى مەنفى بە پىچەوانە دونىيات
 لىنەدەكەت بە بەندىخانە، دەلىن ئەستىرتەت بە ئاسمانەوە نەماواه، ئەم دونيا پان و بەرىنەي
 لىنە تەنگەلمىدىنى ھېچ خۇشى و ئومىدى بۇ ناھىيلەتەوە، ئەۋەھى كە زۇر كەس لە حالەدا خۇزىان
 تووشى خۇلکۈزى دەكەن، پەنا بە خوا لەو شىنانە كە ئىنسانى بەرەو ھىلاك دەبەن.

٢٤ :: بەشى

دەلىن كاتىك كە تەيمۇرلىك ولاتى باىلى گرت، خەلتك لە ترسى شەپى تەيمۇر
 شاريان چۈلگەرد. تەنزا يەك نەفرى لىمابۇو. تەيمۇرلىنى پىرسى خالىد مەگەر نازانى لەشكىرى
 تەيمۇرلىك ئەنگ هاتووه، ئەنۇ چۈزە بەتەنلى لىرە ماويەوە، مەگەر ناترسى؟ گوتى ئەمن خوابى
 سەر ئەرمىز، خوا ئابىن لەكەس بىترسى. تەيمۇر گوتى مادام كە دەلىنى خوابى دەبىن كىشكىپ و
 موعىجىزەت ھەبىن، دەنە دەستور دەدەم بىتكۈزۈن. گوتى لىپتى بىن منه تم، ھەرچى دەلىنى وادەكەم.
 تەيمۇر گوتى كچىكىم ھەيە لە زىگ و مانگەوە زارى بچۈرۈكە، ئەگەر بۇيى گەورە بىكە ئەوه
 دەلىم راست دەكەي، دەنە شەق دەزانىن قۇناغ لە كويىيە؟ خالە گوتى ئاخىر ئىئمە دوو خوابىن، من
 خوابى ئەرمىز، ئەوى كەش خوابى ئاسمانە، كارە كانمان بەشكىردوون، لە نىوکى بۇ سەرەوە

حه والهی خوای نامسانه، لهویش بتو خواری حه والهی منه، جا نه گهر کونی خواری بچووکه
هه تا بزی گهوره بکهم، تهيمور زور پنکهمنی و گوتی نهوا ههمو و خهلكی شاره کهم به تو
به خشی.

دهلین جارینک تهيمور ده چن بتو لای حافزی شیرازی ته ماشا ده کا کراسیکی دراوی
له بردایه، تهيمور ده لئی نه تو له شیعریکدا گوتوروه:
اگر آن ترک شیرازی به دست آرد دل ما را

به خال هندوش بخشم سمرقند و بخارا را

که چن بتو خوشت نهو کراسه شرژلهت له برد، حافز ده لئی:

ثاخر له برد سه خهیتی بتو خوم هیچ شتیکم بتو نه ماوه، میژوو ده لئی تهيمور زور زالم بووه،
له که لله سه ران منارهی دروست کرد ووه و ته نیا سه ید عملی کورد بووه که له کراماشن شهپری
چریکی و پارتیزانی له گهان کرد ووه، لبی نه ترساوه و بویرانه له برد امبه ریدا هه لتویستی گرتووه.
دیاره دوا روزی زالمان هه نه دامنه و بدیدختی و روزره شییه، هه رووه ها له ناو میژوو دا بتو
نه میشه بش و باریان هه تووک و نه فرینه، هه وه کوو شاعیر لهو با رهه گوتورویه تی:

نهوهی ماوه هه ناوه بتو پیس و پاک

سه دوویانه ویه تا ههیه ناو و خاک

لکان اوی به دفره به سه د جوینه وه

هه زار تووک و نه فرینه به شوینه وه

به شی پیاوی باش نافه رین و نه زان

له خوشی ژیاندان که خوشیان رزان

۲۵ :: بهشی ::

دهلین جارینک ره خنه یان له مهولانای رومی گرت و گوتیان تو ده لینی:
چو خواهد بر کشد تیغ بلالکه به ماھی گاو گوید کیف حالکه

«کیف حائلک» به پیش ریزمانی عربه‌بی موبته‌دا و خدبهرن، ده‌بی «کیف حائلک» بین، نه‌گهر واش بخوینتیه‌وه به روییه و قاعیدی شیعر نیرادی ده‌بی، مهولانا گوتی خو نهوه قسمی من نیه، قسمی گایه، دیاره گاش سه‌رف و نه‌حو نازانی. جارتکیان نه‌فرییک له بع‌غدا ده‌چنی بز «قوم» به خمیله ده‌لئ کارت نیه بز لای قازی

«قوم»، خمیله‌مش نهو شیعره بز قازی ده‌نووسن :
جز (لار) ۴
أَيُّهَا الْقَاضِيِّ يَقْضِيْ
فَذِ حَذِلَنَاكَ فَقَمْ

واته نهی قازی قومی نهوا نه‌نم زنم له‌سهر کار لابرد و هیچ کاره نه‌مای. قاضی که نهو شیعره ده‌خوینتیه‌وه زور نارا‌حتمت ده‌بین و ده‌لئ : لعنة الله على الفاسدة، واه نه‌فرین له قافیه. ده‌لین کابرایه ک میوانی ززر ده‌هاتن، ژنه‌که‌ی فرقی بین نهده‌کردن؛ واه هر میوانیک که ده‌هات نان و چینشتی باشی بز ساز ده‌کرد و له دهوریان ده‌هات و ده‌چوو. کابرایه که نه‌نم نافره‌ت ناوا نابن نه‌نم هر میوانیک هات، قولن تپرا ده‌چنی و به‌خیری دینی، نازانی میوان سی جوزن، نهی وايه ده‌بین مریشك و پلاوی بز لینینی، نیوايه ده‌بین هیلکه و رونی بز ساز که‌ی، نیواشه ده‌بین نان و دزیه‌کی خالی بز دانینی. ژنه‌که گوتی جا کابرایه که نه‌نم جزره میوانانه چون لینک که‌مموده؟! کابرایه که گوتی هر کات میوانی زور خوش‌ویستم هات ده‌ست له‌سهر چاوامن داده‌نیم، نه‌گهر میوانی ماما‌ناوه‌ندیم هاتن ده‌ست له‌سهر سینگم داده‌نیم بدلام نه‌گهر میوانی خوینتیم هات ده‌ست له‌سهر خواره‌وهی نیوکم داده‌نیم، جا نهوه قمرینه بیت. ژنه‌که‌ی گوتی مالت ناوا بین نه‌وجا حالی بورم.

دیاره میوان ده‌بین فه‌رقی بین بکری، به قدولی ده‌لین : هه‌رچه سمیلی سوور بورو هه‌مزاغا نیه، میوانی بع‌ریز و عاقل هه‌یه و میوانی سووک و نه‌زانیش هه‌یه، میوانی زانا پیزانه و له قده‌ر خزوی خانه‌خوی ناره‌حتمت ده‌کا، میوانی نه‌زان پیش‌زانه و خانه‌خوی و برهز و نه‌زیه‌ت ده‌کات. بز نمونه ده‌لین کابرایه‌کی نه‌زان و سه‌ربار میوانی مالینک ده‌بین، چه‌ند روزیک ده‌منینتیه‌وه خانه‌خوی و برهز ده‌بین و ده‌لئ :

میوان شه‌وینک، دوو شه‌و خوشه کشے کشے مریشكه ره‌شے

میوان له جوابدا ده‌لئ :

کشے کشے مریشكه لاری میوانم هسه‌تا به‌هاری

۲۶: بهشی:

دهلین به کابرایه کیان گوت داری حیات همیه، هر که س لبی بخواتمه نامری، کابر اش زوری حمز له تمدن دریزی بتوو، دهستی کرد به پرسیار و بژوار له بارهی ثهو داره ووه. لام وايه له لای هیندوستان دهبن، له کابرایه کی پیر ده پرسن: ثه رئ خاله گیان ده لین داری حیات همیه! داخوا پینی نازانی؟ خاله گوتی ثهو داره داری عیلم و زانیاریه، هر که س لبی بخوات قمه ناوی کوینر نایتیه وله ناو لایپرهی میزروودا هر ده مینی و همیشه چین و وه چهی دوای خنزی یاد و بیری به خیز ده کهن، ثه وهیه مانای داری حیات. جا خوش به حالتی ثهو که مانه که که سبی عیلم و زانیاری ده کهن و بهو زانیاریه وه خزمت به گهل و نیشمان ده کهن وه ک شم بزو گول ده سووتین و ده بن به چرای رزگاری بلو شوه زنه نگی نه زانی و روزرهاشی، نه ک بنه نه سباب و هزی نه زیست و نازار و دواکه وتن و ویرانی گهل و نیشمان.

به داخوهه ثه مرغ زورینک لده وله تانی زل هیز، به هزی بر همه کانی عیلم و زانیاری غایه یان هر کوشتن و کوشتار و چهوسانه وه و مالویز انکردنی خله لکه، ته نیا خوش گوزه رانی و زوره ملنی و داسه پاندی خزیان مه بسته و بس.

نه وهیه که نه مین گوتوریه تی:

دیاره زالمان گورگی سه خزرن

سا هموری رهشی به رچاوی خزرن

ما یهی هه وینی گشت شه و شزرن

بؤیه له لای گهل، پهست و سه ر شزرن

تموبل به خوینن واته جهووت موزرن

دزی جه ماور تسامار و موزرن

هر چهند به روالمت وه ک چیای نزرن

بسو روزی رهشیان ده بنی بنزرن

نه فرین له وانهی که واله گزرن

له گهل نه وانهی که واله گزرن

سالی ۱۳۵۵ ای هه تاوی له گهان برادرینک ده چووین بو تاران. له که ره ج گرتیانین، نه من چوار بهسته دینار پیشون. دیاره زهمانی شا دینار زور قاچاخ بون، خولا سه لیان گوتمن گوتیان نهوه چیبه؟ هاورنیه کم گوتی نهوه سابوونن، بو سه وقاتیان نه منیش هاوارم کرد گوتمن نه خهیر، نهوه دینارن چون ده مزانی لیم ناشکرا ده بن، سره‌هه نگ گوتی چونکه راستیت گوت لیت ناگرم، نهینا به جه ریمه‌هه کی زور و چهند سال زیندانی نه بواهه خهلاست نه ده بوب.

سالی ۱۳۷۰ ای هه تاوی له سه فه‌ری حیجاز حاجیه کی شه رانیمان له گهان بونه گرفتیس ده بوب ده یگوت لیزه ده نگنی ناکم هه تا ده چینه و سه رده‌شتن. بینگومان ثینسانی له شهر بهشی هر شه‌ر، ثینسانی ساویلکه و فهقیرحالیش بهشی هر خیبر و بیزه و حیسابی سوک و ناسانه، «إن شَرَآ فَتَرُ وَ إن خَيْرًا فَخَيْرٌ».

۲۷: بهشی

ده لین جاریک پولنیک مهلا میوانی مهلا یه ک ده بن. شدوی مهلا کان غهیه‌تی خهله‌یه ک ده که‌ن، دایکی مهلا خانه خویش ده رویشی خهله‌یه ده بن، که گوندنه گری نهوا مهلا کان پاشه مله‌ی خهله‌یه ده که‌ن، خیترا ده رگا ده کاته‌وه و ده لی: مهلا ینه بو غهیه‌تی خهله‌یه ده که‌ن، خز دایکی هه موانتانی والیکردووه، بینخه‌بهر له ووه که خزی دایکی مهلا یه و له پیشه‌وه و بهر خزی ده که‌ویته‌وه.

ده لین پیریزیزیکی دیکه‌ش مریدی شیخیک ده بن، روزیکیان ده یه وی بجن بو زیاره‌تی شیخ. مهلا کزیه پینی ده لی بو له مالی خوت له بهر خوا ناپاریمه‌وه؟ پیریزیز به قسمی ناکات و ده چنی بو زیاره‌تی شیخ، گویا پیریزیزیکی جوانیش ده بن و شیخ تماعی تیله‌کات، کاتینک که ده گهربته‌وه ماموزتا خه‌بمری ده زانی پنی ده لین پنی نه گوتی پوره نهستی حه زره‌تی شیخ تیله‌کوتی.

ده لین «لیباسی به ناره‌زووی خه‌لکی بکه، بهلام خواردنی به ناره‌زووی خوت بخو.» به راستی زور جوانه ده لین «نانت جوزین بن و خولقت گمنمین بن.» ده لین «میوانی سه‌عاتیکی، چاوه‌شی سالینکی.» نهوه‌یه شیخی سه‌عدي گوت‌توویه‌تی: غریب آشنا باش و سیاح دوست که سیاح جلاب نام نکوست

جارینکیان میوانی پیریزینیک بوم، زورم بررسی بود، نان و ماستاوینیکی بود هینام. ماستاو هیچ تامی نبود، پیریزین له گهان کاران خه ریک بود، ثه منیش بعده کم هله لدایه و کونیکی لیبو و ماستاو کم پنداکرد و خوی رزگار کرد.

جارینک پیریزینیک پنی گوتم: ده لین کاکم بؤته «کونی سون» به قسمی خوی ده یگوت بؤته کومؤنیست.

سالی ۱۳۶۵ ای هه تاوی له تاران له مهیدانی فیردهوسی چاوه بروانی تاکسی بوم، سهواریه ک هات گوتی: کجا میری؟ گوتم: میدان توپخانه، گوتی: بیا سوار شو، سین نه فر له دواوه سوار بون، یه ک نه فریش له پنشوه. ئمن له بهینی رانه نده و ئمو نه فرده سوار بوم، نه فریک له دواوه گوتی: آقای راننده در بسته نشده. راننده خوی سه ره او بیشم هه تا ده رکه که داخات، دوو جار ده رکه که بی به توندی لیکرده و پنهوه، کابرا گوتی: در بسته شد، ئموه نازانم که سه ده هزار تمهمن له گیر فاندایه لمو بنوه ده ریان هینابو، دیاره سه ده هزار تمهمن ئمو کات سه ده ملویتی ئیستا بود. به هر حال مه بست له و نه قله ئوه بیه پیاو ده بین لمو شارانه ئاگای له خوی؛ فرت و فیل زورن، به تاییهت له شاری گهوره، فیل باز و ساخته چی ئوه نده زورن نه هنگی قوت ددهن و روز دیلن.

۲۸ :: بهشی ::

ده لین کابرایه ک میوانی مالینک ده بین چیشتی تر خینه بیان ده بین، کابرای خانه خوی زور ته عریفی تر خینه که ده کات و ده لین تر خینه وا و وا خوش. کابرای میوانیش ده لین هیندهی مه تج مه که با نه پرېژم.

وا دیاره ئوشه شۆخیان پنکه و هه بورو و به قسمی يه کتر قەلس نه بون. دیله قەدیم ئو شۆخی و جەفەنگانه له کۆپ و مجلیساندا زور بود، ته نانهت گهوره پیاوە کانیش شۆخیان پنکه و هه بورو.

ده گیپ نه وه جارینکیان فدقیه ک ده چیته لای شیخ محمودی نه مر و ده لین قوربان هاتوروم بز خزمدت که له گوندینک بمکه بی به ملا ره هزار. شیخیش ده لین باشه ئوه له سه ره ماره ره شیم دانای. فدقیش ده لین قوربان ناگری له سه ره قووله ره شیم دانای. شیخیش پنده کەنن و

دهلى چونکه ناوا حائز جواب بروی نه و ره مزانه مدلای خزم به. با نموده ش بلين ماره دهش و قوله رهش دوو گوندن له عبارق.

دهلين کابرايه ک چو ماليك ترخيته يان له سر ناورى برو، تماشاي کرد همم و شتيکي تيدايه. نه ويش چوو که وشه کونتنيکي تيهاوشت، گوتيان نهوه بو واتکرد؟ قووتي عالمينکت بري، گوتى و هللا همم و شتيکي تيدا برو تهنيا لينگه که وش نهبن. دهلين ترخيته ميونان بهرنکره. دهلين دوكتريريك سلکه ترخيته يه کي نازمايش کرد سد ميکرقيبي تيدابرو. سالينکيان له سليماني چووم بز حمام. نه گور تماشام کرد زورم بین سمير برو. واته پياوه کان فوتنه و شورتیان له ببر نهبو، نهمنيش گهرامده و به حمام چييه کم گوت : کاكه پارهی حمامه که چهنده؟ گوتى ده دينار پارهی ناوه که، ده دينارت دهد من نيجازم بهه دهپرم، پنکه نی و گوتى هر ده ديناري ناوه کم ده يه و بهس.

ئينسان و باشه له هر ريعايه تى نه ده بکار و به رووت و قووتي خزو نه کاته تماشاچي و سميری خملک. شدم و ويقار له خملک جوزوي فرهنهنگي جوانی لميزيتنى گهلى کورده، دياره بقا و مانوهی هر گهليک به راگرتن و پاراستنی داب و فرهنهنگي تى، هر سربه رز و سرکه و تورو بن.

دهلين زينک همم و روزى به بروکه کهی ده گوت ناگات له خز بین گوزه کهی نه شكيني، سونقه گوزه کهی لى شكا. خمسوه کهی دهنگي نه کرد، بروکه کهی روزى بین سمير برو، گوتى : نامؤزن نه تر همم و روزى به منت ده گوت گوزه کهی نه شكيني، کهچى نه مرد که شكاندم دهنگت نه کرد. گوتى : نهم پيگو تتم بز نهوه برو گوزه که نه شكىن، نهستا که شكاوه ناليم بز شكاندت. دياره ئينسان هه تاشتى به ساغى له ده سدايه ناگاى لين چاکه، نهينا که له دهس ده رچوو نه خەفتى لى بخواو نه بلنى بز واى ليهات، به قهولى کوردى «لدوا چوان نەچين».

٣٩ : بهشى :

کابرايه کي شيت و ناته واو گوتى فلانكمس نه کور ئينسان تووشى له کابرايه کي بى عاقل که وت چىكا! منيش به زهرده خەمنه و گوتى له بىرى هەلى. دهلين کابرايه ک هەلدهات، وتيان بز هەلدىي؟ بز شير و پلنگت بهدواوه يه؟ گوتى لوان خەراپتى، کابرايه کي نەزانم بەدوايەوه.

دلهین باشترین رفیق عقله و خمرابترین رفیق نازانیه. «صدقیق کل امرو عقله و عقدو جهنله»، سعدی دلهن: «اگر به مثل عقل منعدم گردد، هیچ کس به خود گمان نبرد که نادانم»، سالی ۱۳۸۰ ای ههتاوی چوومه ههواری مهیدان چوغه. دیاره کوئستانیکی زور به رز و باسه‌فایه.

له میدان چوغه‌ی بهچیغ و ره‌شمال منی ده‌لاوان شنه‌ی بای شه‌مال
چمند سارد و سوله دوی مشکه‌نیری بدلنه‌نجه و لاره ده‌بیزینه بیسری
له‌وی به شوخی له مالیکم پرسی: نیوه به زوری گوشتی چ ده‌خون؟ گوتیان: گوشتی بزن
گوتم:

هینده‌ی بخون گوشت بزن بزیه و هما چاو بزن
هدروه‌ها له مالیکی دیکه‌شم پرسی: نیوه به زوری گوشتی چ ده‌خون؟ گوتیان: گوشتی
مهربی گوتم:
مزدینیبه نه‌وشه‌که بیدا به تزنه‌وشه‌که
به راستی کوئستان و هزیه و ههوار زور خوشن، خدم و پهزاره له دلی نینسان لاده‌بن و
باوه‌شینی دلان.

دلهین کابرایه ک ده‌چیته دووکانیک لامی شه‌وخار بکری بهلام نیوه‌که‌ی نازانی. دلهن:
کاکی دووکاندار لامپنکی شه‌وتاریکم دهیه، دووکاندار دلهن لامی شه‌وتاریک چیه؟ دلهن
بیلامانا نوه‌ی که شموی کاری شه‌رعنی له‌بهر ده‌که‌ن.
ههزار دلهن: جاریکیان چوومه گوندیک عه‌جمی لیبوون، کوئنخایه‌کیان ههبوو به ناوی
مام پیروزت؛ فارسی له‌گمل ده‌گوتن، پنم گوت:
کوچکت لیباری پیروزه گیزه نهم فلتنه فلتنه به کوردی بینزه

جاریکیان له مامزستا ههزاریان پرسی: نه‌ری به تورکی به پیسایی دلهین چن؟ گوتی
له‌سهر زاریمه بهلام له‌بیرم چزته‌وه.
دلهین عه‌جمم تووشی کابرایه ک دهبن گوتیان: کجا میری؟ گوتی: خواجه‌میر، گوتیان:
چرا؟ گوتی چرام نیه، گوتیان: چطور؟ گوتی: توریشم نیه.
دلهین فارسینک له مالی کوردیک میوان دهبن به خانه‌خونیکه‌ی دلهن: نان و کره‌م بز بینه،
نه‌ویش دهچن گویدریزه‌که‌ی و دوو سن نانانی بز دینن، کابرای فارس دلهن نوه‌ه چیه؟ دلهن
خوزت گوتت کره و نانم بز بینه.

جاریک پیاوینکی کورد هاته دوکان. دوو سى مندالىشى له گەل بۇون؛ فارسیان دەگوت.
گوتىم كاکە واديازە كە تو كوردى؛ بۇ مزالە كاتىت به فارسى قىسان دەكەن؟ گوتى لە شارى
كەرەجم. ھەموو فارسن، بۇخۆم كوردىم له گەل نەگوتون. ئەمنىش بە قەلىسيەوە پېنگۈت
خەيانەتىكى گەورەت بەو مندالانە كردووە كە زمانى زىگماكتىت فيئر نەكىردوون. جا بەخۆشت
دەلىنى كوردى؟ ئەرجالەم شىعرەي حاجى قادرى كۆيىم بۇ خۇينىندۇوە كە دەلى:

ئەگەر كوردىنک زمانى خۇى نەزانى موحەققە دايىكى حىزە و با بىزانى

ديارە زانىنى هەر زمانىنک پېتىستە بە تايىبەت زمانى رەسمى ھەر لاتىك بۇ خەلکە كەمى،
ديارە ئەگەر ئەوانە بە باشى زمانى فارسیان زانىيابىه تووشى ھەلە و سەھوو نەدەبۇون، ئەوهىيە كە
دەلىن ئىنسان چەند زمان بىزانى ئەوهەندە بەشەرىيە. كەوابۇر ئەي گەنچە كان لە فيئر بۇونى
زمانە كان تەمەلى مەكەن، بە تايىبەت زمانى رەسمى لاتەكان و دواي ئەو زمانى ئىنگلىزى. هەر
سەركە تىتوو بن.

:: بەشى ۳۰ ::

دەلىن بەحرى عىلىم بە پىچەوانەي بەحرى ناوه، بەحرى عىلىم لە قەراغىيەوە دەخنكىتىن بەلام
بەحرى ناوه لە نىوقەدىمەوە. بە داخەوە ئەمۇز زۇرىك لە زانىيان لە قەراغى بەحرى عىلىمن بۇيە
زەرەريان زۇرتەر لە قازانچ بۇ خۇيان و گەلە كەيان.
دەلىن جارىك دوكىزلىك لە گەل نەفەرىك بە لاي قەبرستانىيىكدا دەرۋىن، دوكىر رۇوى لە¹
قەبرەكان وەرگىنرا. كاپرا گوتى دوكىر بۇ رۇووت وەرگىپرا! گوتى وەللاھى رۇوم نەبۇو
تەماشىيان كەم، چونكە ئەوانە زۇريان بە دەرزى و دواي عمۇھىزى من مردوون. ئەوهىيە كە
دەلىن :

كۆلکە مەلا دىن مى بىرد كۆلکە دوكىر جان مى بىرد

سەعدى دەلىن جارىك كاپرا يەك چاوى دىشا، چوو بۇ لاي دكتورى كەران. دكتور ئەو
دەرمانى كە لە چاوى كەرەكانى دەكىد لە چاوى كەر، كاپرا بە جارىتكى كۆپر بۇو، بىرادەرىنلىكى
لىپى پىرسى ئەوه بۇ كۆپر بۇو ئەقلىەكەي بۇ گىنۋەيەوە. پىنى گوت : جا ئەگەر تو كەر
ئەبوايە ئەدەچىوو بۇ لاي دوكىرى كەران. لەو بارەوە دەردى دلى زۇرە بايەكەم، لە زۇر
حالى بىن بە قەولى مەلاي كۆپى :

ئەوهى زانىيە ناوا جەرگى پەلاسە ئەوهى زانىيە نازانى چ باسە

بە راستى هۇى دواكە وتنى كۆمەلگا لە بارى ماددى و معەنەویيەو ئەو كەسانەن كە خۇز بە زانا دەزانىن بەلام نەزانىن.

ھيوادارم خەلک بە خۇز دا بىنەوە و كار و بارى دين و دونيا بىدەن بەو كەسانەي كە زانا و ماھىر و دلىزۇن.

ئەمېن دەلىنى :

تائىئۇ حالۇبە باش نەگۈرن بە روالت زىندۇون ئەينا لە گۇرۇن

بەلىنى :

خەدە و خۇوى گەندەلى كۆمەل گەلىكىن گەلى بۇ تىيۇه دان لە دواي ھەلىكىن سۈران

٣١ : بەشى

دەلىن جارىيەك كابرايەك وشتىرى لىنى ون دەبىن تەماشا دەكاكا ئەوه كور و كچىنەك كە حەز لە يەكىر دەكەن لە كەن يەك راوهستاون و راز و نيازى دلدارى لە يەك دەكەن، كورەكە ئەم شىعرانەي بۇ يارەكەي دەخۇيندەوە :

من كە بە مەممەك بە خىبو كراوم
چۈن ھەتا ماوم مەم پەرسىت نابىم
ئىستاش بۇ مەممەك دەلىنى منالىم
ھەر بۇ باوهىشە، خەون و خەيالىم
ھەرچەند ئەم مەممەكە لە گەل مەمایە

دوايى كورەكە بە يارەكەي گوت : ئەگەر چاوم بە تو دەكەۋى ئىيە دنيام تىپا ديارە، كابرا گوتى : بە قوربانت بىم وشترىم لىنى بىرۇرە تەماشا كە داخوا ديار نىيە.
كورەكە روانى و گوتى خالە ئەو لا دونيايەي كە لىيم ديازە لەويىدا نىيە، حەتمەن لە لا دونيايەكەي دىيدا يە.

ئەل لاوى دلدار دلت تەنگ نەبىن، خەمبار مەبە، ئۇمۇنەت بە خوا بىت، بە يارى خوا بە دىدار و وەسىلى يارەكەت شاد دەبى و بە دەستەولە ملان دەبىن بلاوەتىنى يەكتەر؛ واتە دەبىن حەلال و خەمخۇزى يەكتەر. نامى دەلىنى :

بەھار رووبىاران لە كېيۇ دىنە خوار

پېچ لە خۇز دەدەن بە وىتەي رەشمەر

واتە رووبارىش دلبرىندارە

دېوانە و دەلسوھى دىدارى يارە

ناخ نه و دلبهرهی دلی دلنو کرد
 دل بیمارانی بسی گفتگو کرد
 بوقت جروت نهبوو له گهله دلداری
 تیماری نه کرد دلی زاماری
 دیاره نه بهمه وی عاشق بکوژی
 تا خاکی گولزار، خوینی بعڑی
 عاشقی داماو بهشی کوشته
 دلبریش بهشی له خوین رشتنه
 بهلنی به باس و تمزکاری یاران
 چاوی موشتقان ده بژیننسی باران
 چهند خوشکه بار بز یاری گیانی
 سینه ببجزی و هکرو ببریانی
 عاشقی داماو، خهه وی حه رامه
 خهه وی بز چیبه، یاری مه رامه
 گرانتر له وش جهوری ره قیان
 نهوجار نیستینما و نازی حه بیان
 نه و هه وی دلت کون کون بین و زامار
 بس تهیی ده رد، بس ده واي بیمار
 خونابی لای که مس بلن زامارم
 یا لای دوکتوران بلن بیمارم
 نامه بنوسن له سمر پدرهی گول
 بهچی، به خوینار، یانی خوینی دل
 بز لای کن بز یار، نایخوینیته و
 تازامه کهی من بکلینیته و
 که هاوارم کرد نابیسی ده نگم
 که ئازارم گرت ناییسی ره نگم
 نه گهه بیسی تکهی خوینی دل
 نه بکابه نیشان تا دیته مه نزل

وینه‌ی نیچیری زاماری کؤسار
 به خوین بزی ده‌چی تا پعنای موغار
 به نیوه گیانی باش سه‌ری ده‌پری
 بن سوچ، بن نه‌سباب یه‌خه‌ی دادری
 هموم پیخوش به مه‌رجه یارم
 لهدوا مردنم بن بز مه‌زارم
 لمه‌ر گزره‌که‌م دانیشی تاوری
 ته‌ماشام بکابه گزشی چاوی

:: بهشی ۳۲ ::

له ملا‌یه‌کیان پرسی ده‌هژل و زورنا حدرامه؟ گونی بتو من حدرامه چونکه به هدوای
 ده‌هژل و زورنا دلم لیده‌دا و هملده‌پری، دیاره حیساب لمه‌سر دل و دهروونه نه‌ک لمه‌سر
 روالت، به قهولی مدوله‌وی:

ما درون را بنگریم و حال را ما برون را نگریم و قال را
 جاریکیان که تازه تله‌یفونمان و هرگرتبوو ژنیک تله‌فونی کرد گونی: نهمن حمز له تز
 ده‌کم، گوتم و هللا به‌کی توند و گورجت دبوه‌ته‌وه هر بز ژوانان ده‌بم، برق به‌کی نازاتر و هبینه
 به قامن من خوت هتلوده‌دا مه‌که.

ندو کاته زه‌مانی شورشی ملا مسته‌فا ببو. ناواره‌ی عیراقی زور لیبوون، یاخوا شای خائین
 له‌ناو گپریشدا نه‌حه‌سته‌وه و هاوده‌می مار و دووپشک بن که خه‌یانه‌تی به شورشی ملا
 مسته‌فا کرد و له‌گمل سه‌دادمی زالم کلکیان لیک بست و دژ به کوردان له نه‌لجه‌زاير ریک
 که‌وتن. بدلام خوای کوردان هردووکی گرفتار و روزره‌ش کردن و بیون به‌پهندی عالم. یاخوا
 هرکمس که زالم و ملهوره به ده‌ردی وان بچن و بیته نیشانه‌ی تیوک و نه‌فرینی مه‌زلوومان.

زالم و خوین مژ حمه و هم سه‌دادم هردوو نه‌سیر بیون، نه‌سیری سه‌دادم

خهم مه خوت رفزانی ماتهم وا بدره‌و دوایی ده‌رزن
 پاییز و زستانی ماتی رهو به کوتایی ده‌رزن
 کامروس

٣٣ : بەشی :

دەلین پیریزىنەك جارىيکىان مانگاكيه كەى لە كىيى نايەتەوە، دەچىن بۇ لاي مەلاي ئاوايى دەلىنى : مەلا مانگاكەم نەھاتۇتەوە، دەمى گورگەم بۇ بىھستە. مەلاش دەلىنى بە چاراڭ، پیرىزىن بە بىن خەمى لېنى دەنۋى. بەيانى كە ھەلەستىن و دەچىتە دەرى لە ئاوايى نەماشا دە كا ئەو گورگى مانگاكەيان شىر و در كردووە و خواردويانە. پیرىزىن دەست دەكا بە چاپۇكە بەخۈزدەدان و دەچىن بۇ لاي مەلا و بە سەرىيدا دە گورپىنى و دەلىنى مەلا يارەبى ئەو كىتەلە ماستانەي كە بۇم دىتىاي بە سەرەتان و حەوتەلۇت بن، خۇز مانگاكەم گورگ خواردويمىتى، خۇز تو بە لاي نابەخىرت دەمى گورگەت بۇ بەستبۇرم. مەلا دەلىنى وەللا لىيم تىكچۇرۇ، بە جىن ئەوهى دەمى گورگە كە بىھستەم، دەمى مانگاكەم بەستووە.

دىيارە ئەو كارەي مەلا لە دوو لاوە كەلەك و عەوامفترىبى بۇوە، لە كويى قورئاندا دوعاى دەمى گورگى ھەيدە. بەسە ئەي مەلاي نامەلا، هەتا كەنگىن لەپەناي دين عەوامفترىبى دەكەى، نەگەر خۇزت بە مەلا دەزانى دين ناس و دونيا ناس بە و لە زلکاوى خوراقات و نەزانى خۇزت رىزگار كە و چىدى خۇزت و گەلەكەت بە ھىلاكەت مەدە، لەگەل كاروانى رەوشەنبىرى و عىيلم وزانىن بېرىپىشى و دوا مەكەمە. ئەمن بۇ تۆمە لىيم مەكە لۆمە، بە كوردى : حالى بۇون لە پلاوى خۇزشترە، دۆست ئەو دۆستىيە عەيىب و عارەكالىت بە دىيارى بۇ بىتى. كوا قورئان لە بۇ دەمى گورگىيە دىيارە ئەم قىسە، قىسەي ھورگىيە

٣٤ : بەشی :

ئەو كاتە مالىمان لە گروپىس بۇو، دەورانى مىنالى شەۋىنەك پۇلېيك منداڭ چۈرنە مالىنەك بۇ «پېشكىلان». سوتفە كاپراي خاودەن مال لەمال نەبۇو، ئەو مالەيەش گەورە كچيان ھەبۇو. كورپىنىچى جىھىلىش هات بۇ مالى كاپرا و گوتى مىنالىنە وەرن پېشكىلانى بىكەين، ئىيمەش بەعەلەقە دانىشىن. كورپە گەنچە كە شىتىكى لەناو دەستى خۇزى ھاوىشت و لە ناو كۆشى يەكىن كە ئىيمە

دهیشاردهوه. که دهستی بزو نیو کوشی ئیمه دینا خیرایه ک دهستی دهربینایه ووه، وهختنیک که گوره بروم بروم کردهوه له نهگبئتی ئهو و کوره جحیله که له پهناي ئیمه‌ی منال به نیو پشکیلان ج نه گبه‌تیه کی کردوه. دیاره داوین پیسی و بین‌نه خلاقی کارینکی زور ناشیرن و دور له که سایه‌تیه، کهوابو ئهی گمنجه‌کان ریعايه‌تی ئهدهب و نه خلاق بکهن و چاو له داوین پیسان مه کمن.

دهلین دوو نه فهر ههورامی يه کیان به يه کی دهلى تز چویه گیان چهند ژنان، دهلى نه من يه ک به يه ک دهبانلیم، توش ههرجی گوتم ده‌نکیک ته‌سیع باوی به زمانی خزیان به هاویشتن دهلىن «تفقه». کابرای داوین پیس ههر ژنان هه‌لدهدا و دهلىن «تفقه» له ئاخريان بین نهوهی ناویک بلنی دهلىن «تفقه»، دؤسته‌کهی دهلى کیبی ناوه‌کهی بلنی، دهلى نهوهی ئاخريان که وام لینکردووه خوشکنه، کابرا زوری پن ناخوش ده‌بی، دهلى منیش «تفقه» دهلى ئه تز کیت وا لینکردووه، دهلى دایکت.

دیاره که‌سینک له ده‌گای که‌سینک بداله ده‌گای دهدهنهوه، جا برای به‌ریز وهک تز پیت ناخوشه خه‌لک ته‌ماع له ثابپو و ناموسی تز بکات، خه‌لکیش ناوای پیناخوشه، پیاو به و داوین پیس مه‌به، دایک و خوشکی خه‌لک وهک دایک و خوشکی خزت ته‌ماشاكه، خه‌یانهت به ناموسی که‌س مه‌که، تا خه‌لکیش خه‌یانهت به ثابپو و ناموسی تز نه کات، ئه‌گدر خوانه‌خواسته تا نه‌مروفش وا بورو دهست بهدار به و به خوتدا وهرهوه و په‌ریزت خاوبین که‌وه.

٣٥. بهشی ::

دهلىن جارینک کابرایه ک چوو بزو مائی ره‌فیقینکی که ته‌ماشای کرد خه‌ریکی موتالله‌عه‌یه، سلاوی کرد و گوتی وا دیاره له وهختنیکی باشدا هاتم، که‌ست له لا نییه و وه‌رهزی، گوتی تا تز نه‌هاتبیوی زورم له لا بعون به‌لام ئیستا هه‌ر تزم له‌کنی.

دیاره دونیای موتالله‌عه دونیایه کی پان و به‌رینه و خوش و خالانی له مهراق و زانه‌سده، باشترين هاودم و ره‌فیقه. ئه‌مین زه‌کی به‌گ دهلى : شهش سالان خه‌ریکی نووسینه‌وهی کتتیکی می‌زیوی بروم، روزیکیان خه‌بریان بتو هینام که ماله‌که‌ت ئاگری گرتورو، دهلى منیش

له دلی خزمندا ته نیا خدمی پهرتتووکه کم بورو و هیچ خدمی کم و پهلو ناو مالم نبورو، که چن
به داخمهوه کتیبه کم سوونتا و بورو به خوزراکی ناگر.

دهلین کابرایه ک به زانایه کی گوت: فلان کنیم بزوینه؛ کابرا گوتی: دهین بزخوت بینی بزو
خزمته کتیبه که، زور جوانه که واپرو نیسان ناین کتیب به پیل خملکه وه بدری بـلکـوـرـوـ دـهـنـ
خـلـکـ بـهـ پـیـلـ کـتـیـهـ وـهـ بـچـیـتـ. بـدـاـخـهـوـ باـزـیـکـ لـهـ نـوـوـسـرـاـنـ بـهـ زـورـ کـتـیـبـ بهـ خـلـکـ دـهـ فـرـزـشـ
وـهـ بـهـ پـیـلـانـهـوـ دـهـبـنـ، بـیـگـوـمـانـ سـوـوـکـایـتـیـهـ بـهـ خـزـیـانـ وـهـ بـهـ پـهـرـتـوـکـهـ کـهـ.

شیخ رهنووفی بیژووهی بزی گیراومه ته وه، گوتی: فلانکه س چند سالیکیان به کتیبیکه وه
بووم، دوایی نه فریکی سردهشتی گوتی نه گه رازی بین نه من له چایی دهدم به خمرجی خزم،
گوتیم: مالت ناوا بین زورم پنخوش، پهرتتووکه کم ته حولیدا، دوای دوو مانگ هینایه وه گوتی
فلانکه س کتیبه کم برده لای فلان حاجی ته ماشای کرد و چند نیرادیکی لیگرتوون له بـهـ نـوـهـ
له چـاـپـ نـدـاـوـهـ، گـوـتـیـ مـنـیـشـ کـتـیـهـ کـمـ لـیـ وـهـرـگـرـتـ وـ خـسـتـمـ نـاـوـ کـوـوـرـهـوـ، کـابـرـا~ گـوـتـیـ نـهـیـ
فلانکه س نـوـهـ بـزـ وـاتـکـرـدـ، گـوـتـیـ کـتـیـبـیـکـ بـنـ فـلـانـ حـاجـیـ بـیـسـوـادـ وـ نـزـانـ نـیـرـادـیـ لـیـ بـگـرـیـ هـرـ
بـزـ سـوـوـتـانـ چـاـکـهـ.

به داخمهوه نهوانهی نووسهرن که مدهستن لمبر نهوه زورینهی بـهـرـهـمـهـ کـانـیـانـ بـوـونـهـ
خـوزـراـکـیـ مشـکـ وـ لـهـبـینـ چـوـونـ. دـهـلـهـمـنـدـهـ کـانـیـشـ قـوـلـیـ هـیـمـهـتـ هـلـنـاـکـنـ کـهـ بـهـرـهـمـهـ
نوـوـسـهـرـانـ وـ شـاعـیـرـانـ لـهـ چـاـپـ بـدـهـنـ، بـهـ هـیـوـایـ نـهـ رـوـزـهـ کـهـ زـاناـ «ـیـشـایـ» لـسـهـرـ بـنـ وـ
دـهـلـهـمـنـدـ نـیـفـشـاـ.

۳۶ :: بهشی ::

دهلین کابرایه ک نویزی ده کرد، پشیله یه ک دیته پیش نویزه که وی، کابرا گوتی ده نگی دهدم
نویزه کم ده پری، نه گه ر ده نگی نادهم جیئی سوچدهی لیگرتووم، گوتی وا باشه سورهه تینک
بخوینم که وشه یه کی وه ک «فسه» ای تیداین پشیله که بروا و نویزه که شم نه فوتنی، گوتی
«ـفـصـلـتـ»، پشیله که ده پهپری.

دهلین کابرایه ک ژنیکی زور خهراپی دهین، ژنه ده مری و له کولی ده بیته وه، ملا له سهـرـ
قـهـبرـانـ دـلـخـوـشـ کـابـرـا~ دـهـدـاـنـهـوـ وـ دـهـلـیـ خـمـهـتـ نـهـبـیـ، لـهـ قـیـامـهـتـداـ دـهـدـهـنـوـهـ بـهـ خـوتـ. کـابـرـا~ دـهـلـیـ
خـمـلـکـیـنـ بـهـ شـاهـیدـ بـنـ، هـرـسـینـکـ تـهـلـاقـیـ قـیـامـهـتـیـشـ کـهـوـیـ، نـهـمـنـ لـهـ خـوـشـیـانـ باـوـهـ نـاـکـمـ

که مردووه و له کولم بزتهوه، ملاش به لای ناخیری دهیهوهی له قیامه تیش به کولم
داوه شینیته ووه.

دهلین دوو زن له خانه قین سواری ماشین ده بن بین بز ههولیر، نهونده گرمی قسه کردن
ده بن که ده گنه ههولیر ههمو و موسافیره که داده به زن نهوان نهبن، رانه نده که پیان ده لئی خوشکم
گهیشته ههولیر، دانابه زن؟ یه کیان ده لئی تو خوا به راسته؟ نهی بز دهیانگوت ههولیر دووره،
خو نیمه له نهولی قسان داین.

دهلین کابرایه ک ژنه کهی زور گهپزک ده بن، پیانگوت فلانی خیزانه که مت زور ده گهپزی،
گوتی کوا وايه؟ نه گهر گهپزک بوایه روزیک تو ووشی له مالی خزمان ده که ووت. بینگومان
گهرانی زور بز زن به بیکار باش نییه.

دهلین له حوشتریان پرسی نهاری ملت بز خواره، گوتی جا کویم راسته هه تا ملم راستی.
به داخه وه نیسانی خوار و نار است له ناو جمه ماوردا زورن، خوزگه جمه ماوره له نیسانی خه راپ
و به قورت و پیچ خاوین ده بزوه، نه کاته دونیا ده بن به به هشت، ده لین هیلی خوار له زیر
سه ری گای بنه وه یه، شاعیری فارس ده لئی :

پای دیوار چون نهد معمار کج تاثیریا میرود دیوار کج

دهلین نهو هه ویره ناوی زور هه لدہ گری.

۳۷ : بهشی

باوکی خوالنخزشیووم دهیگوت : جاریک ژنیکی فارس هاته دووکان، گوتی حاجی نه
تاشته به چندی؟ منیش گوتی به سعد تمدن. گوتی : حاجی زوره، کمتر حساب کن، ده لئی
گوتی خانم کمتر نمی برم، ژنه که مش به قسه کم خهندیه کهی هاتن و گوتی : کمتر ببر، به کورتی
هر نهودهیگوت کمتر ببر، نه منیش ده مگوت کمتر نمی برم.

جاریک باوکم ناردمی بز کن حاجیه ک بز ده هزار تمدن که نه وه ختیه یه کج از زور
بوو. کانیک چوومه مالی حاجی گوتی : رؤله راست ده کن ده لین بابت بزته باره بدر؟! جا له
مات که وی، نز پووتی لینن و بخو خوشت له نیو باری سوار به و له ههورا زیش لینی دامه به زه.

باوکم بزی گیپامده گوتی که مالمان له گرویس بزوه زور فهقیر بروم، شه ویکیان
میوانمان زور هاتبوبون، نوین و بانیشمان نه بوبون، نهیا جاجمه یه کی گهوره نه بنی. شه وی وه ختی

خموی یه ک باوه‌شم دار هینان، سزیه کم نیل نیل دا، میوانه کان له گهرمان ناره‌قیان کرد، لهو کاتنه‌دا گوتمن؛ نوینان بینن، میوانه کان گوتیان کوره بز خاتری خوا سووتاین له گهرمان، هیچمان ناوی. گوتمن؛ باشه هر جاجمه که بینن بهسه، دوایی سزیه که کوزاییه و هه تا بهیانی میوان له سه‌مان هد لچزقیبورون.

به لئن فه قیری ثاوایه، تووشی ههمو شتیکت ده کا، به قولی شاعیر:

آنچه شیران را کند روبه مزاج احتیاج است، احتیاج است، احتیاج

دایکی خوالیخوشبووم بزو گنیزامهوه گوتی؛ سالیکیان نیوه منداش بون، له گهل خزم ده مبردن بز دیده‌نى مالتی بام. له نیوه‌ی ری تووشمان له ناغای ناوه‌دانی کهوت، گوتی خوشکه حملیم چهند نه فرن؟ گوتمن قوربان به کره کوه حموتین، که‌وام گوت زور پیکنی و گوتی نافه‌رانم بز حازر جوابی و قسی خوشت.

دیاره ثوانه ههمو رویشتوون و نه ماون و له شاری خاموشان له ناو نوین و بانی گل لئی خموتوون. نیمه‌ش هر ده‌مرین، گرنگ نه ویه به عیززه‌تهوه بژین و به عیززه‌تهوه بعرین، وا نه‌مرین له دوا مردن تووک و نه فرینمان لینیکه‌ن.

چنان زی که ذکرت به تحسین کنند چو مردی نه بر گورت نفرین کنند
سعده

۳۸ :: بهشی ::

ده‌لین دنیا به خه‌مان پینکنایه، که‌وابوو نینسان تا بزی بکری له کار و باری ژیاندا غم و په‌ژاره نه خوا، بملکوو به‌جینی نه وه مشور له کار و باری بخوا که چزن کار و باره‌کانی بچه‌رخینی و بز هر کاریک نه سیاب و وسیله به‌کار بینن و له باری خزیه و بزوی بچن. گوتمن ده‌رد و خهفت ده‌ردیک ده‌رمان ناکه‌ن، هه‌روه‌ها له گهل نه و که‌سانه‌ی که سر ده‌چوون مه‌شوده‌ت و راویز بکه بز هر کاریکی گرنگ.

که‌وابوو کاکه گیان نه من بلو تؤمه، وجوودی خوت به خهفت و خهم له بین مده و خوت تووشی خه‌مدهردان مه‌که و دوزمان به خوت خوش و دوستان خه‌هه تبار مه‌که. ده‌لین قسی خوش له به‌هه‌شته‌وه هاتووه و باوه‌شینن دلانه. بز نمونه چارچار که وره‌زی روروی تینده‌کردم،

عوسمان پیروتی که دسته برای نازادی کورم، دیگوت فلانکهس خه مان مه خز، دونیا به خه مان پینکنایه، دست به جن به قسمه که و هر زیم دهشکا و هک پرینیک که زاخاوی دهکهی سارپیز دهبن، و هک گول ده گه شامه وه، جا توش برا به ریزه کم که و هر هز بوروی، نه شیعرانه و خوینه و بیانکه به باوه شینی دلی خه مبارت:

ژین بنی به قایه و ده روا به تاوی	عه زیم خهم مه خز تا ماوی تاوی
به ره و یار برق نه و هستی تاوی	به خهم، خهم نه بی تا ههی له همردان
به پیاله هی بلور بؤمن مهیدانی	به یارت بلی: له مهی مهیدانی
سرخوش و بینخه دیمه مهیدانی	هه تا بینؤشم به یادی یاران
به وشهی شیرین پاراو بن ده مت	ده خیله نه روا به فیرز ده مت
به فیدای گهی بن، سامان و ده مت	نه بی به چه قل بزو فهرد و کومه ل
سا به چاوی کم له خوت همروانه	چیای نه ده بت چیای همروانه
دیاره نه مینیش هه ر له هم روانه	قه درت ده زانه به واته مه ردان

۳۹ :: بهشی ::

ده لین جاریک رسسوی نادری تروشی له ههورازیک که وت، نه ده زانی چون لم ههورازه سر کموی. گوتی سوتفه لم کاته دا مهلا یه که هات، گوتی کاریکی واده کم نه و ملا یه له کولیم کات. گوتی: مهلا حهیرانیکت بزو ده لین له و ههورازه له کولیم که. گوتی: نا نه من حهیرانیکت بزو ده لین نه تو له کولیم که. نه مینیش له دلی خز مدا گوتی مهلا حهیران نازانی، ززو لین ده بزی و نوبهی من دیته وه. به لین مهلا هاته کولیم و دهستی پینکرد به حهیران و هه دیگوت: لئن لئن، به کورتی ههوراز ته او ببو و مامؤستا هه ر دهیگوت: لئن لئن. گوتی مهلا ههوراز ته او ببو، نه وه که نگنی نوبهی من دی، گوتی قورت به سه ری نیستانه گه یشت و ومه لولن، نه ایش بهشی دوو ههورازان ده بن.

جاریک به هار چو و بلوین بزو گهشت و سهیران، پولنیک برادر دانیشتبون، هه ر نه وه ندهم دی ره حمان دلدار بعروه نیمه ده هات. قیافه هی گرتیبو یانی نه من هوندرمه ندم و نه وه هیچ نازانن، گوتی کورینه نیستا ره حمان دلداری ده بزینم، به کورتی له بند و شیعرانم گرت، گوتی:

جىلىۋەگاي نالاي سالاي نازداران
 مایىي رىزگارىن بۇ نواي بولبول
 شەمال دېيگىنلىرى و دەپىا مال بە مال
 بېرىدىن لە بۆى خۇش بىلەن ئەنلىرىن
 دەپەزىتەوه بە لالە و نەسرين
 يارانىش دەپىن بە حىزى بەھەشت
 خولاسە رەحمان دىلدارم بەزاند، كەوابوو ھەر شىتىك بۇ رۇزى خىزى بەكار دىت و فريات
 دەکەۋى.

بە كابرايدىكىان گوت : ئەتىز ج پىويستىت بە زۇربنا زانىنە، گوتى بىزىانم باشتىرە با ئەگەر
 چۈومە نيو لوتيان نەللىن زۇربنا لىدان نازانى و خۇم بەسىردا ھەلكىشىن.

٤٠ :: بەشى

شەويىكىان لە نىوەشەودا خىزىانم دەستىكىرد بە نالەنال و گرىيان. گوتى : ئەمەن ھەستە ياسىنىم
 لەسىر بخويتى دەمرم. ھەروەھا وەسىبەتى كىرد گوتى لە قەبرستانى شىتىخەسۈورم بىنیزىن. گوتىم
 ئافەرت كورپە مالىم لە گاي نەننى، گوتى تازە كارم تەواوە. بەيانى لە نەرپە كورپە و بەزم و ھەلائى
 وى وەخەبەر ھاتىم، خىزىا ھەستام و چۈومە دەرى تەماشام كرد ئەوا بەزمى بە كابرايدىكى گەرتۈرۈ
 كە بارە دارى بۇ ھەينابۇين. دېيگوت كەمىت دار لىتىاون، ئەمنىش گوتى ئەرى ئافەرت ئەتى
 شەۋى ئەتكۈت دەمرم، ئىستا ئەم بەزمە چىيە بەو كابرا فەقىرەت گەرتۈرۈ.

جارىنگ ناسكەي كچم كە مندال دەپىن لە گەل كچى جىرانە كەمان دەمەتەقەيان لىن پەيدا
 دەپىن. كچىي جىرانە كەمان دەلىن : ئىئىمە ماشىنمان ھەيە و ئىئىه نىتىانە. ناسكەش دەلىن : جا ئىئىه
 قۇرپازە شىكاوىنكتان ھەيە بەلام ئىئىمە مانگايەكى بەلەكى گەورەمان ھەيە، ھۇپە ھۇپە كەي دەگانە
 گىرده سور. چارەنۇووس ئەو كچە جىرانەمان كە ناوى گەلاۋىتە، بۇو بە خىزىانى مەھدى كورپم:
 جارىنگىيان ھادى كورپ درەنگ ھاتەوە، نان خورابوو، سفرە چىشتىاوي و بىتلەزەت بۇو،
 ھادى قەلس بۇو گوتى : ئەو گەند و گەلاشە چىيە لەسىر سفرە كەيە، ئازادى كورپ گوتى كاڭ
 ھادى ناپەحەت مەبە راستە دەلىن :

تاخىمورى گند و بۇ ھەرگز نىسگىرى رىنگ و رو

دیاره وا باشه نینسان له خواردندا بوززووت و تهیعت کشمیشی نه بن، چونکه نه گهر نان و چای بهقیز و بیزه و خوارد تووشی نه خوشی ده بن.

سالی ۱۳۵۰ ای همتاوه باوکم ژنی بو هینام، کاتیک که بروک هات، نه من له مزگهوت خمریکی موتالله عه بروم، بروک له سویی شارمان ده گری و دلتی : ده بن زاوا به پیلمهوه بیت و شتیکم له قهبلکات. هاتن بهدوومدا گوتیان نه ری نهوه تزل له کوینی، نهوه بروکمان بو هینتاوه له سویی شار مانی گرتلووه، به زور و پیش خزیاندام، «پور نه ده تری به زوریان ده تراند»، به هر حال چووم گوتیم نهوه هه موو دهشتی که قهبلکردی، نهوجا بروک مانی شکاند.

۴۱ :: بهشی ::

مدونای رومی بزمان ده گنپتهوه دملن رؤژیک ملایک و سهیدیک و سرفیک به سه
یه کهوه دهچن بز نیو باخیجک، سوتفه باخهوان لموی نابن. ملا و سهید و سوفی بن پرس و را
دهست ده کهن به میوه خواردن. زوری بن ناجن باخهوان دیتهوه که ته ماشا ده کات نه سیمه که
خوبیان به پهپولهی خوا دهزانن به بن نیجازه هاتونه نیو باخ و دهستیان کردووه به میوه
خواردن. دلتی : واباشه تهنبیان بکم نه مما نهوان سن نه فهرن و نهمن به ک؛ واباشه لیکیان بکم
نهوجار یه ک یه ک پیمان ده ویرم، خوالسه چو لایان و سلاؤی لیکردن و به خیراتنیکی گرم و
گورپی لیکردن. دوایی رووی له سوفی کرد و گوتی مام سوفی هرچند به کاری توش ناشن
به لام زه حمهت نه بن له جیاتی من بجز له مالن راخه‌ریک بینه همتا له سه‌ری دانیشین. سوفی
و پرینکهوت، باخهوان رووی له ماموستا و سهید کرد و گوتی : ماموستا نه تزل جینشینی
پیغمه‌برانی؛ جنی ریز و حورمه‌تی؛ همراه‌ها سهیدیش نه ولادی رسوسو له و جنی ریز و قهدره
به لام نه سرفی جاهیل و نه زانه ج کاره یه؟ و هللا نه گهر نیجازه‌تان له سه‌ری بن ده چم تهنبیان
ده کم. گوتیان : فرمورو؛ باخهوان که وته سهید و گوتی مام سوفی راوه‌سته. سوفی
راوه‌ستا و باخهوان پینی گوت و وره بزانم شیخ عهدولقادری گهیلانی یان شاهی نه قشیه‌ندی به
توبیان گوت که دزی حلاله. گوتی : و هللا کس گوتی که وایه نیستا عیلاجت ده کم،
و هریکه‌رایه به پیغمبران زور چاکی کوتا. گوتی برق جاریکی که نه تبینمه‌وه؛ نهوجا هاتوهه بزکن
ملا و سهیدیان گوتی : ثاغا سهید له جیاتی من بجز له مالن نان و پیخوریک بینه، نه من له
خرزمت ماموستادا دهیم؛ سهید گوتی : باشه. که پیکهوت باخهوان رووی کرده ملا و پین

گوت: مامؤستا نه تو داعی دین و پیشه‌وای خملکی، قدر و ریزت له سمر چاوانه و ده‌بین به کولی میوه‌ت بز بینم به لام سه بید ج کاره‌یه خزوی نیو ناوه‌ته نه ولادی ره‌سروول و کولیکی شال له خزو بستووه، وه للا نه گهر نیجازه‌ت له سه‌ریبی ده‌چم ده‌ستیکی ده‌گه‌یدنی؛ گوتی: فرموده باخه‌وان خیرا که‌وته سه‌بید و گوتی سه‌بید راوه‌سته. سه‌بید راوه‌سته؛ باخه‌وان پینی گوت نه‌ری بزانم کن به توی گوت دزی حلالله؟ پینغمبه‌ر به توی گوت یان حمه‌زره‌تی عدلی؟ گوتی: وه للا که‌س. باخه‌وان و هریگه‌پایه به کوتکان شل و پلی کوتا، گوتی: بربو؛ جاریکیتر به بین نیجازه نه‌یه‌وه نیو باخی. سه‌بید گوتی: توبه. نه‌واجا باخه‌وان هاتمه‌وه لای مهلا گوتی: مهلا پینم بلن ناخز نیمامی شافیعی به توی گوت دزی حلالله؟ له ج کتیبیکی شد‌ر عیدا هه‌یه که دزی حلالله؟ مهلا گوتی: باخه‌وان حق به توبه، نه‌وه شانی من و داری تو، باخه‌وان دوو پیمده‌هی شکاندن و اته له سه‌بید و سزفی پتر لیدان خوارد.

دیاره نه گهر نه‌وانه به قسمی باخه‌وان پشتی یه کریان به‌رنده‌ایه و له گه‌لن یه کتر، بونایه باخه‌وان نه‌یده‌تowanی نه‌وانه لینک بکا و یه ک به ک دارکاریان بکا، هم‌روه‌ها مهلا و سه‌بید و سزفی ده‌بین نوسوه‌ی حمه‌نه و سرمه‌شق بن بزو جامیعه و خملک له ثاکار و ره‌فتاریان ئامزژگاری و هریگرن، بعد اخه‌وه زور که‌س به نیوی دین و له پهنا دین نه‌نوعاعی فرت و فیل و عه‌وام فریوی ده‌کهن، به قهولی مهلا غه‌فورو:

گه‌لن که‌س له ژیر ریش و عه‌باوه خه‌ریکی فیل و کله‌ک و داوه

:: بهشی ۴۲ ::

ده‌لین مهلا یه ک ده‌چیته لای کورتاندرویک. مهلا دهست له کاری کورتاندروه که و هر ده‌دا و ده‌لئی: دهی ناوا پووشی تیهاوی و ناوا تقه‌لی لینده. کورتاندروش ده‌لئی: مهلا قسمی له کاری پیاواندا مه‌که، نه‌وه کورتاندرونه و فیش و فال، مهلا یه‌تی نیبه و قیل و قال.

به راستی وايه و هر که‌س له کاری خزویدا و هستایه.

ده‌لین کابرا یه ک ناقتاوه‌که‌ی کوون ببو، که ده‌چوو بزو ناوه‌دهست له پیشه‌وه دهستی به ناو ده‌گه‌یاند نه‌واجا قه‌زای حاجه‌تی ده‌کرد.

دەلین کابرایەک کە دەستى بە ئاۋ دەگيائند ئەو دووعايىھى دەخويىند: «اللَّهُمَّ أَرِخْنِي رَأْئِخَةً الْجَنَّةِ»، كابرایەک گۈنى لېبۇ گوتى خالىھ ئەو دووعايىھ دووعايى كونى خوارى نىيە، بەلكو دووعايى كونى لووته.

مەبىست ئەمە يە هەزىتىك لە جىنى خۆزىدا نەبىن غەلەتە، دەلین جارىنک ئاغايىھى كى زۇر بەپىز بە دووكاندارىنکى گوت: مام حاجى خوا بازارىدا، گوتى: بۇ خىزىت مامى، ئاغا گوتى راست دەكەي مام بۇ تو نابىن بۇ مام جەلال دەبىن. دىيارە زۇر كەس لە پىاو و لە ژۇن بە مام و پپور قەلسىن، يەعنى بە پېرىبۇن رازى نىن. سەعدى دەلىن: رۇزىنک چاوم بە پېرىزىنک كەوت سەر و پرچى رەش كردىزۇ، گوتىم دايە پېرى ئەمە سەرە كەشت بە دې و دەرمانان رەش كردىزۇ، ئەدىچ لە پېشىتە كۆمە كەت دەكەي؟ كەوابىن ئىنسان واباشە بە پپور و مام و خال قەلس نەبىن، پېرىش بۇ خۇرى دەورانىنکە لە ژيان، ج لەمە خۇزىتە مرۆف تەمنى درىز و پېرى ئاخىر خىير بىن، كەوابىو دەورانى پېرى بە چاڭى و باشى جىنى شانازىيە، هەر چەندە مرۆف كە پېر بۇ غەریب دەبىن و يادى دەورانى گەنجى دەكتەمە، هەرروك كە شاعىر لە بارەوە دەلىن:

جوتىيارىنکى پېر لە دەشت دەيىلان	دەيگوت ئاخ پېرى جوانىت كرد تالان
تۇزۇي دەۋەشاند، دەيلاۋاندەوە	بۇ كاتى لاوى و تەوانانى سالان

دەلىن لە باسکىردىنى ئەشخاس و ئەحزاب و گرۇ و دەستەجاڭاتدا دەبىن رىيعايەتى ئەدەب و عىفەتى كەلام بىرىنت.

بەدانخەوە ھېتىنلىك كەس هەن كە نىيۇي كەسىنک يان گرووهينك دېتن و وشەئى ناحەز و جىنۇ بەكار دېتن كە ئەمە لە گەل ئەخلاققۇ و ئەدەب نايەتمەوە.

٤٣: بەشى

دەلىن پېرىزىنک دەبىن لە دېيەك ھەممە كارە دەبىن؛ واتە مامانى و نىيوكھېتىنلەنەوە و چەند كارىنکى كەش بۇ خەلکى ئاوايى دەكەت و قەت بىنكار نابىن، رۇزىنکىيان دەلىن و دىيارە ئەمەرۇ بىنكارم، دەست دەكا بە مەشكە ژاندىن.

چەند خوشە شپلە و گەرمى مەشكەرەش

باوهشىنەكەي شەمال و باپەش

چەند سارد و سۆلە دۇي مەشكە نىرى

بە لەنچە و لارە دەيىزىنى بىنرى

بەلىن لەناكاو بانگىان كرد هۇى پورە فاتى، وەرە فلان ژۇن بە مندالىيە، پورە فات قەلس بۇ گوتى هەر رۈزە لە مالىنگ بانگىم دەكەن، ئەدى كەنگىن لە مەشكۇلە كەي خۇم بېزىم. براادەرىنگ گوتى فلانكەس فلان نەقلى وەنۇسى و فلان نەقلى مەنۇسىسى، ئەمنىش گوتىم با نەقللىكت بۇ وەگىزەم. دەلىن كابرايەك چوو بۇ لاي خالكۇوبىنگ؛ گوتى : رەسمى شىرىنگىم لە پشتى بۇ وەكىشە. خالكۇوب بە دەرزىيە و تىپاچوو، كابرا زۇرى هيشا، گوتى : نۇوە كوبى شىرىھە كەيە؟ گوتى : گوبىنى؛ گوتى : با گوبىنى نەبىن. گوتى باشە؛ ئەوجا تىپاچزوو، كابرا زۇرى هيشا، گوتى : وەستا نۇوە كوبىنى شىرىھە كەيە؟ گوتى : كلکىتەتى؛ گوتى : با كلکىشى نەبىن. خولاسە بەو چەشىنە هەر گوتى با ئەويش نەبىن، خالكۇوب قەلس بۇو؛ دەرزىيە كەي فەندا و گوتى : شىرىنگى بىن گوبىنى نەبىن، فلانى نەبىن بۇ چى دەبىن؟ با هەر نەبىن. دىيارە ئەگەر نۇوسەرىش بە ئارەزۇوى خەلک شىت وەنۇسىن ھىچى بۇ نامىنېتىوە و دەم لە بۇوش دەبىن.

:: بەشى ٤٤ ::

دەلىن جارىنگ شىر چاوى بە پشىلىك كەوت، بىن گوت تۆلە نىزادى ئىيمى بەلام بۇ وەر و چەتكۇلە ؟ گوتى جانەوەرىنگ ھەن پىيان دەلىن ئىنسان، ھىننە يان زولىم و سەتم لىكىردووم. ھەتا ناوام لىن بەسر ھاتۇوە. شىر گوتى : قبول ناكەم، لە كوبىن ھەتا تۆلە ئۆزىان لىيەكەم. پشىلە وە پىش كەوت، لە رىيگا تۇوشى فيل و حوشىر بۇون گوتى ناكا ئەوانە ئىنسان بىن، گوتى نا ئەوانەش بە دەست ئىنسانە و زەليلن. لە دوايدا كەيشتە لېرەوارىنگ، كابرايەك لەۋى دارى دەكىرنەوە، پشىلە گوتى ئەئى شىر، ئەۋەيە ئىنسان. شىر بە كابراي گوت نۇوە بۇ چەند سالە زولىم لە پشىلە دەكەن، مەگەر نازانى ئەوانە لە نىزادى ئىيمەن و ئىيمەش پاشاي جانەوەرائىن، زولىم لە كەس قبول ناكەين. شىر لېي راسا و گوراندى، كابرا گوتى ئەئى شىر ناوا نابىن دەبىن ئەمنىش بېچم ئەسلەحە خۇم بىنەم، شىر گوتى باشە، بېرۇ بېھەتە، كابرا گوتى ئاخىر تا دىئەمەوە دەرۇى

دهبی و تهستم، شیر گوتی باشه لیت بیمنه‌تم. کابرا شیری به گوریس و قایه‌سان به قده داریکوه تو ند بهسته‌وه و فرزه‌ی لئ بپری، نه‌جار به ببوران و به ته‌رکان دهستی کرد به کوتان و لیدانی. شیر به پشیله‌ی گوت ثدری زورم ماوه به قهت توم لیبته‌وه؟ پشیله‌ش ده‌یگوت قورت به‌سری نیستا له کوبته. مه‌بستی شیر نه‌وه برو نه‌گهر به‌قفت پشیله‌که‌ی لیبته‌وه له‌دست کابرا رزگاری ده‌بین. دیاره به پینی سروشت، نیسان له هه‌موو گیانله‌به‌رینک زرینگتره، خز نه‌گهر نه‌نم کابرايه زرینگکی خزی فربای نه‌که‌وتبايه به یه‌قین شیره‌که به هیلاکی ده‌برد، نه‌گهر شیره‌که‌ش مه‌غوروور نه‌بوايه ده‌یترانی نه‌و کابرايه غافلگیر کا و دایه‌بته و هلامه‌لای کات. لم نه‌قلمه‌دا بزمان ده‌رکه‌وت که زرینگکی و چالاکی له هیز و شان و بازوو باشتره، به قهولی سه‌عدي : «روز میدان اسب لاغرمیان بکار آبد نه گاو پرواری.»

٤٥: بهشی

جارینک به سه‌قدر چوومه گه‌هواره. شه‌وی له مالی ناشنایه‌ک میوان بورو، به بونه‌ی منه‌وه کابرای خانه‌خوی سه‌یید ته‌یموری شاعیری ده‌عومت کرد که خه‌لکی وی بورو. زور شاعیرینکی به‌ریز و بعیریز بورو. جمه‌ماعه‌تینکی زورمان له‌دور بورو. شه‌و نشینیه‌کی زور خوشمان هه‌بورو. له‌گمل سه‌یید ته‌یمور کردمان به شه‌وی شیعره؛ نه‌من به له‌جهه‌ی سورانی و نه‌ویش به له‌جهه‌ی که‌لہوری، جمه‌ماعه‌تینش به گه‌ش و نه‌ش بیرونه گویرایه‌ل. دیاره دونیای شینر و شاعیری زور خزش، چونکه شیعه ناویته‌ی سز و خه‌یال و هملقولیوی دله و هه‌توانی زامی ده‌روونه. ده‌لین له بیزروی کابرايه‌کی زور نه‌قلباز هه‌بورو ده‌گیزه‌تنه‌وه ده‌لین : جارینک چوومه دینه‌ک که ته‌ماشام کرد مه‌لوودیان هه‌بورو، ملاشیان نه‌بورو. منیش پیچیجیکی سپیم له‌سر بورو که وه زوروور که‌وتم گوتیان نه‌وه شوکر ملاشمان بز هات و مه‌لوودیه‌که‌مان بز ده‌خوینیته‌وه. به‌لین خز منیش هیچم نه‌ده‌زانی، بقم ده‌ست پیکردن به قلی و بلی که ته‌ماشام کرد له‌سریان کور و کلان کرديان به شایي و هملپرین. ده‌لین مه‌لوودیه‌کم به‌جنيه‌يشت چوومه سه‌ربانی له‌وی بورومه چاهوش و ده‌ستم کرد به گزرانی گوت.

۴۶ :: بهشی ::

سالینکیان له گرویس مندال بوروین، له گەل چەند مندالینکی ناوایی لە قەراغ دى گالتەمان دەکردن. تەماشامانکرد پېرىزىنیك بە نیوی فاتمە فەقى لە بېز وېرپا ھاتبوو. بارىنکى كىتەلە و گۈزەلە پېتۇون. ئەو فەقىرە ھىواش ھىواش كەرەكەي لىدە خۇپى ھەتا كىتەلە و گۈزە كانى لىئەشكىن، ئىمەش بە نەگەبەتى لە بن بەردىنکى گەورە خۇzman شاردەوە، كە كەيشتە راست ئىمە لە پې دەرپەپىن و بە دەنگىنکى بەرز گوتمان «پەپ». گويندرېتە كە دەرپەپى و ھەلات، تەواوى كىتەلە و گۈزەلە پېرىزىنى ورد و ھار بوروون. پېرىزىن دەستى بە تۈوك و دووعايىان لىئمانكىد و بۇمان ھات، ئىمەش ھەلاتىن، بە راستى كارەكەمان كارىنکى زۇر خەرابپ و نەگەبەتى بۇو. داوا دەكم لە مندالان خۆلە نەگەبەتى بېارىزىن، عاقىل و بە تەرىيەت بن، بۇ ئەوهى كاتىك كە گەورە بۇون و وېزدانيان ناپەحەت نەبن و ھەكىو ئىمە.

كابرايەك ھەتا تۇوشىم دەبۇو دەيگۈت ئەرى فلانكەس دەولەمندى خۇشە؟ جارىك نا و دەجار نا! رۆزىنک لە پېش ئەوهدا ئەو قىسە بىكا گوتىم ئەمۇز من پرسىاريىكىم لە تو ھەيدە، گوتى دەي، گوتى ئەرى گۇو خواردن خۇشە، خوات حەسىنەتىوھ نىستا و ئىستاش نەيگۈت ئەرى دەولەمندى خۇشە.

ئەگەر ئەو كابرايە هيئىدەي ئەو پرسىيارە يېجىيەي نەكىرىبايە تۇوشى ئەو قىسەي نەدەبۇو. دەلىن كىتىپ وەك میواندارى وايد. بۇ مىسال میواندارى شايىھ. ھەپەمەي خەلک دەبىن دەعوەت بىكەي. لە گەل نىوا دادەنىشى كە ئەو بە تو قەللىسە و تۇش بەعوی قەلسى. میواندارىيەكى دىشمان ھەيدە كە تايىھەتى و دۆستانىيە. دەچى ئەو كەسانەي كە باپەتن دەعوەتىان دەكەي، واتە كىتىبىش ھەر بەو شىۋە دوو جۈرن. كىتىبىك بۇ ھەپەمەي خەلک دەبىن و باپەتە و دەيکىن و دەيھۆتىنەوە، وەكىو ئەم پەرتۇوکە، بەشە كە تىريش بۇ دەستەيە كى تايىھەتى دەبىن، وەك دىيارى بۇ ھۆزگارنى قورۇنان كە ئەو عەينى واقعىيەتە.

لە عومرمدا جارىك لە گەل كابرايەكى پېر تۇوشى شەر بۇوم. نەو تەورداسى پېتۇو ئەمنىش بىور. لىتكەساين، ئەمن لەوي دەترسام و ئەويش لەمن، كابرا تۈزىنک راۋەستا و فەكرى كرددەوە گۇتى ئەمن پىر و ئەو جوان، ئەمن تەورداسى پېيە و ئەو تەور. گۇتى : كاكە ئەمن شەر ناکەم، گوتى مالت ناوابىن منىش شەر ناکەم.

دیاره ئىنسان تا بۇي بىكىرى خۇى تووشى شەر نەكا، بىرھەمى شەر ھەر شەر.
مارى دىئمى باشىرە ئامان لە ئىنسانى بەشەر

گەر بەشەر ئاوا بەشەر بىن، تف لە ملۇينى بەشەر

بۇ نەھەلەن جار كە رادۇئى لە گروپىس بەيدا بۇ شەوانە تەواوى مەندالى ئاوابى لە مالە كۇ دەبۈيەنە. كاتىك كابراي خاواەن رادۇئى(ناسراو بە كەريمى ئەحەممەدى)، رادۇيکەي بۇ ھەلەدە كەردىن لە خۇشىيان دەبۇو بە چەپلەر يېزىن، كابرايەكى پېرىش جار جار بەلىنى بۇ رادۇيکە دەگۇت و سەرى بۇ رادەۋەشاند. نۇوه سالى ١٣٣٢ ئىھتاوى بۇو.

بەلۇن كاكە گىيان دەورانى مەندالى ئىيمە خەلک فەقىر بۇ نەو شەنانە ئەمەرۆ ھەن، نۇودەم ھىچىان نەبۈون؛ بە كورتى ئەمەرۆ دۇنيا بەھەشەنە لەچاو نەو زەمانەي. دیارە رۆز بە رۆز دۇنيا خۇشتىر دەبىن. دەلەن كابرايەكى پېرىگۇ تووېعىتى بىريا نەنكم ئىستا لەسەر گۈيىلكان گالتىمى بىكىدايە.... .

٤٧ :: بەشى

دەلەن كابرايەكى كورد میوانى كابرايەكى توورك دەبىن. شەوى كوردە زۇو خەموى ھات، توركە گوتى : «يەترەلى» واتە خەمەت دى؟ كوردە گوتى يەترەلى دەلەن يەترەلى بىزانم يەترەلى چىيە. توركە گوتى يەترەلى؟ كوردە گوتى يەترەلى خىرا جىنى بۇ راخىست و كوردە لەسەر پېشىلىنى راكساۋ گوتى ئۇخەي «يەترەلى» چەندە خۇشە، ئەگەر دەمزانى ھەر ئىوارى دەمگۇت «يەترەلى».

واباش ئىنسان كە میوانى بۇو، زۇو خۇلتقى خەموى بىكات، ئىدى وا نەبىن زەنگىيانانى بىن بۇونەن.

دەلەن كابرايەكى كورد چۈو سەر دووكانى توركىك، دەيىھەۋىست زەردەچىنەي بىكىرى، گوتى زەردەچەپىولىت ھەبە؟ توركە قەلس بۇو گوتى جىنپۇان دەدەي چەپىولى بۇ خۇتى. بەلۇن ئىنسان كە زەمانان نەزانىن تووشى نەو بەزمانەش دەبىن. كەوابۇو گەنچەكان چاۋ لە ئىيمە مەكەن، خۇلتان فيرى چەند زەمانىك بەكەن و گۆزى خۇلتان لە مەيدان بەرنەوە. جارىكە لە تاران لە گەل بىرادەرىك دەگەزايىن، تووشمان لە مەيدانى «حور» كەوت، كابرا گوتى نەوە

مەيدانى «خىرە» نەو بۇزىرى كە لە سەر حىيىك بۇو بە نۇختىمى زانىبۇو. نۇوه يە دەلىن : قول و قول لېنىڭ ناكاراتىوھ يَا دەلىن : هەرى لە بىرى ناكاراتىوھ.

ءە بەشى ٤٨ :

دەلىن كابرايدىكى مەردار لە سەر دارىيىك دەبىن، گىزەلۇو كەيدىكى توندى لىن ھەلدە كات، خەرىيىك دەبىن بە رۇھىبىن دەلىن خوايىه ئەم گىزەلۇو كەم لە كۆز وە كەي ھەممو خورى ئەم سال دەدەم بە فەقىر و ھەزاران. گىزەلۇو كەكە ھىتاش دەبىتىوھ، دېتە خوار لە سەر قەدى دارە كە دووبارە گىزەلۇو كەلىن ھەلدە كاتىوھ. دەلىن : خوايىه ئەم جارەش گىزەلۇو كەم لە كۆز وە كەي كەشكى ئەمسال دەدەم بە فەقىر و ھەزاران. ئەم جارەش خەلاسى بۇو، كە ھاتە خوار فىكري كەردەوە كەشك و خورى ئەمسالە زۇر دەكات، پەشىمان بۇۋە و لمەر خۇزىيەوە دېيگۈت : كەشكى چى و بەشمى چى.

ديارە ئىنسان كە شىتىكى لە خۇل گىرت نابىن پەشىمان وەبىن، ئەمە كارىيىكى پىاوانە نىيە چونكە بەدقەولى زۇر عەيىب و عارە. دەلىن بەرھا ويشتى پىاوان وە عەدە بە درۇ دەرچۈونە ئەوھىيە كە شاعير گۇتوو يەتنى :

دو سوراخ است در تركيب انسان	كە مى آيد صدا از هر دو بىرون
خلاف قول خود كردى توبى شىك	صدا از كاف و از واوست و از نون

دەلىن كابرايدىكە لەناو چۈزىدا كەوتە ناو كىزى اوپىكەوە خەرىيىك بۇو بەخىنكى، گۇتى خوايىھ كەرتىكىم ئۇن و مەنداڭ ھەن، رىزگارم كە لەم كەل و گىزىانە. كابرا بە سەلامەت پەرىيەوە، گۇتى خوايىھ خۇل ئىستا زىشىم نەھىنداوھ.

دەبىن بلىن كەسىك ئەھلى فرت و فيل بىن رۇزىيىك دە كەويىتە كېر و ھەر بە داو و تەلەي فرت و فيللان لە بەين دەچىن، عارەب دەلىن : «الخاوى لا ينجو من الحياة» واتە مارگر لە دەست ماد رىزگارى نابىن و رۇزىيىك ھەر پىزىرى دەدات. دەلىن خۇدا دىرىگىرە بىلام سەختىكىرە. ھەر وەھا دەلىن : كەسىك چالىنى بۇ خەلک ھەلكەننى بۇ خۇزى تىدە كەھىي يان دەلىن : پىاۋ ھەر سىنگى ناخوا سىنگىش دە كوتى، كەوابۇو خۇش بە حالى ئەو كەسانە كە راست و بىن فرت و فيلنى لە كەل خوا و خەلک.

٤٩ :: بەشی ::

کابرایەک دەبگوت نىنسان شىتى دۇنيا بىن باشتەرە نەك شىتى قىامەت.
 پياوچاكىك دەلىن : نەتو دۇنيا يە بىگە بەلام مەھىنە دۇنيا نۇتوز بىگرى، بۇ نەتوز دە توانى دۇنيا
 بەردەي بەلام دۇنيا نە تو بەرنادات.
 (دۇنيا وە كۈو تاوه و بە تاوى تىداھەپەرى) دە خىلە نە كەدى بە تاوى خىز نە فەرۇشى)

زىيان مى كىند مىردى تفسىر دان
 سعدى
 كە علم و ادب مىفروشىد بە نان

جارىيکىان دەروينىشىكى سىگارى هانە دووكان لە بەر بۇ خلتەي دلىم پېر بۇو، خوا خوم بۇو
 بېراتە دەرى. گوتى : نەرى فلانتكەس سىزىدە بە دەر شەرعىيە يان، گوتىم دەروينىش بىن شەرعى
 زۇرن بۇ ھەر لە سىزىدە بە دەر دەپرسى؟ گوتى وە كە چى؟ گونىم بۇ نازانى نەو سىگارە كىشانەي
 تۇز بىن شەرعىيە و نەزىيەت و نازارى خەلکى تىدايى، بېر سىگارە كەت تەرك كە و نەوجا لە بىن
 شەرعىي بۇون يان نەبۇونى سىزىدە بە دەر دەپرسە، بۆزىيە دەلىن : كابرایەك حوسىنى كوشتبۇ دەبگوت
 دەبىن گۇوكىچىڭ نويزىي پىنۋە بىن، مانگا قۇونى دېرابۇر بەلمە يان تىداخنى، گارپانى ناوايان رادا بە
 زۇرى تازە دەپرسىن لە مانگا بىزىرى، كابرا گاسنى لە چاواي خىزىدا نەددەدى، پۇوشىكەي لە چاواي
 خەلکىدا دەدى. بەھەر حال كارى خەراب و تاوان زۇرن بەلام نەوانەئ كە نەزىيەت و نازارى
 خەلکىيان تىدايە خەرابىتىن وە ك سىگاركىشان.

٥٠ :: بەشى ::

دەلىن مەلايەك حەدىسى دەخورىندەوە : گوتى ھەر كەس دەتمەنلىكى باكا بە خىير خوا سەد
 تمەنلى دەدانەوە. كابرایەك كە نەوهى گۈز لىنەبىن دەلىن : مەعامەلە لە دە باشتەر نابىن، دەتمەنلى
 ھەبۇو چۈر داي بە فەقىرىنەك. دواي نەوه ھەر چاودەپوان بۇو داخوا كەنگى سەد تمەنلى بۇ
 دىننەتەوە. رۇزىنەك دەچىن بۇ سەحرارا، لە بن دارىنەك دادەنىشى لە نەكاو عەرەبىنەكى سەير وە ك شىستان

بهره و کابرا دیست. کابرا له ترسانی خبزا ده چیته سمر داره که و خوی مات ده کا، عمه به چاوی لیناین و له بن داره که داده نیشن، خورجینیکی پنده بی لیکی ده داته وه و تویله قوریکی لی ده دینی و سی هه یکه لانی لی درووست ده کا و به ره دیف دایان دهنی. روو له هه یکه لی ثه وه هل ده کا و ده لئی ثه ناده م خوا له بهه شتدا ثه و هممو ناز و نیعمه تهی دایهی و له هممو نیعمه تیکی نازادی کردی ته نیا له داری گنم نه بن، بز ثهوت خوارد وله نازی بهه شت خوت بن بهش کرد و وه دریان نای؟ وه للاهی ده بی شمشیریکت له گه ردنی ده. رووی له هه یکه لی دووه م کرد و گوتی : ثه شهیتان ثه تو بز به قسی خوات نه کرد و سوچدت نه برد و خوت له ره حمه تی خوا بمری کرد، وه للاهی توش ده بی بکوژریی و له گه ردن بدربی. نه جا نوبهی هه یکه لی سینه هات، گوتی : ثه خواهی ثه توش و ادیاره هر له بهه نه بوروی، له ناده م و شهیتان وه للاهی شمشیریک له گه ردنی توش ده ده. کابرای سمردار هاواری کرد گوتی کوره مه یکوژه سمت تمهنی منی له سره! کابرای عمه به له ترسان هه لات و خورجین و مورجینی به جینه نیشن. کابرا هاته خواری، ته ماشای خورجینه کهی کرد سه تمهنی تیدا برو که گه رایه وه تووشی ملا برو گوتی ملا حه دیسه کهت دروست برو بهلام که فریا خزم نه که و تمايه خمریک برو خوای بکوژن و سه تمهنی منیش بغمونی.

ده لین که خوای دای هنلیک به سه، گزیا ده لین کابرا یک جوویی ده کرد له خدته جوویکدا به سه ر چهند کوویه خمزه نه دا ده که وینت.

ده لین هه لتو تمهنی که مه و زوو پیر ده بی بهلام قله ره شه تمهنی زوره، گزیا چل سالی هه برپه و هزار سالی تمهن. هه لتو ده چیته لای قفل و ده لئی نیوی به چی ناوا ته مدن دریزی. پیش خوشی نیمه ش ناوا تمهن دریزی بین. قفل ده لئی ثه گه ر پیش خوشی وه ک من تمهن دریزی بی، چوار مردخت بز داده نیم. هه لتو گوتی : فه رموو. قالو گوتی : یه ک، به جینی نوهی که له جینی بهز و بلند هنلیشی ده بی له خر و دللاندا له سه ر گمنده له داران هنلیشی. دوو، ده بی به جینی نوهی که گوشتش تازه و خاوین بخوی ده بی گوششی مندار و لاکه توییوان بخوی. سی، ده بی به جینی نوهی که ناوی سارد و زولال له کویستانان و خوی ده بی ناوی گدرم و بز گه نی زیراب و فازیلاوان و خوی. چوار، ده بی به جینی نوهی که له هزیه و ههواران بزن و بهرامی گول و گولزاران هه لمزی، ده بی بز نی پهین و پال و چه قفل و چالان هه لمزی. جا که ناوی بکهی نوهی ته مهنت دریز ده بی. هه لتو هه ناسه یه کی هه لکنیشا و گوتی : ثه قملی روپرهش بز ثه تو به هزی نه و شته پیسانه وه ناوا ته مدن دریزی؟ ده برق، نه و زیانه بن عیززه ت و بن شهربه فانه هه ر بخوزت بن. نه من زیانه که مه کهی خوم به هه زاران زیان و زیواری وه ک تو ناده م که به شهربه فوه ده زیم.

نهوهی گوت و دای له شهقهی بال بعره و کویستان و هزبه و ههوار و چیا بهر زه کان. دیاره نهم
نهقله پر له پهند و ناموز گاریبه.

• بهشی ۵۱ •

دهلین جاریک له ماشینیکدا کورپیکی گمنجی تیندا دهبن که سهر و پرچینکی سهیر و دریزی
دهبن و کراسینکی سور و شملواریکی زور تهنگی لهبر دهبن، له گهل نهوهش هنهنی و نارایشی
کردبوو. کابرایه ک پنی دهلى : کیزولى زەممەت نەبىن توپیک برق بەلاوه. قەلس دەبى و دەلى
بۇ سووکایه تى به من دەکەی، وەللا رېشت سې نەبوايە لە دەم دەدای. کابرا دەلىن ئەرى
خەلکىنە نەمە لە ژن دەچىن يان لە پیاو، ھەموو يە ک دەنگ دەلین وەللا نەمە قەت لە پیاو ناجى،
ئىتمەش ھەر بە كچمان زانیوھ.

بە داخەوه نەمرق بازىك لە جەوانە كان لاسای لاوه کيان دەکەنەوه و لىياسى رەسەن و جوانى
كوردەواريان وەلاناوه.

جاریک له شارىك بۇوم ھەر پېيان دەگوتوم : خەلەيفە، مېش گوتوم بۇ پىيم دەلین خەلەيفە؟
گوئيان لەم شارەدا ھەركەس لىياسى كوردى لهبر بن پنی دەلین خەلەيفە. گوتوم بە داخەوه، نەوه
بە ھەلەداقچوون، نەمە لىياسى خەلەيفان نىيە و لىياسى كۆن و رەسەنى باب و باپيرانمانە.
دهلین جاریک شىيخى جامى لە سەحرایەک دەکەويتە فکرى خەلقى ئەم بۇونەورە و ئەم
شىعىرە لهبر خزىيەوە دەلى :

بىسىكى در جانى فگار و چىشم بىدارام توبىي ھر كە بىدار مى شود از دور پىندارام توبىي
پياونىكى بىن بىروا كە گوئى لىنەبىن، دەيەھەوي جامى بە سەھوو بەرى. پىيى دەلىن نەگەر ئىستا
كەرىنک پەيدا بىن پىندارى چىيە؟ گوتى : پىندارام توبى.

جاریک كە عاشۇورا دەبى كابرایەك بە زور دىتن بۇ نىيۇ عملقەي شىن و شەپز و دەلین
دەبىن توش لە خۆت دەي، نەوېش لهبر خزىيەوە دەلى :

نە از دل است، نە از جان از كىتك است حسین جان
دياره ھەر كارىنک كە بە زور بە كەسىنک بىكرى بە كار نايەت، نەوهەي دەلین : كەچەل بە¹
زور لە دارى ھەلتىراۋانى.

مەريشك بۇ خزى خۇلۇن وەسەر خزى نەكا، بە ھەموو عالەم ناتوانىن خۇلى وەسەر كەن.

دهلين ناغاييک به زور نويزى به كابرايد ده كرد، تابرا دهلى: نيه تمه ده كم ثو نويزه فهرزه بز ناغا.

كهوابو ئىنسان هر كارينك بكا ده بىن به مەيل و رەغبەتى خۇرى بىن نەك به زورە ملى.

٥٢: بەشى

مەلایك دەيگۈت دوو سالان لە دىيەك مەلا بۇوم كە كىنیم لىك دەگر دەوە حەدىسىيان بىزۆه خۇيىتم كابرايد كى زور بىلەيان ھەبۇ دەيگۈت: مامۇستا جارى شەكىرى خۇت لەزارى دابىن...، بە كورتى ثو دوو سالانە لەبەر كابراي زۇرىلىنى توبە حەدىسىم نەھات.

جارينك لە سلىمانى لەگەل مېرزا رەحمانى برام لە مالىنك دەعوەت بۇوين. مامە شوانەي گەلاش كە شاعيرىنىكى زۇر بەرزە، ھەبۇو. كاك رەحمان دەستىكىرد بە قسان. توبە قىسى كەسى نەدەدا، وەكىو بولبۇل دەي�ۇيند. ئەمن لە دلى خۇزمدا زۇرم بەزەمى بە خۇزم داهات كە كاك رەحمان ھېتىدە زانايە. كە لېپۇوه مامە شوانە گوتى كاك رەحمان سەد ئەوندەش زانا بى، بە قورپانى لىيم خۇيندووه بەقەت حاجى مەلام خۇشتاۋىنى. كەوايگۇت، ئەمن ھەلبىرامەوە. كەوابو ئىنسان ئابىن خۇرى پىن ھېچ بىن، بەلكو دەبىن خۇرى بەكەم نەزانىن و لە بارى ماددى و مەعنەوېيەوە نەگەر بەش و بارىش كەمبىن، رازى بىن.

دهلىن ئىمامى حەنەفى بە مندالىكى گوت: رۆلە ناگات لەخۇرى بىن نەكەرى، مندالە گوتى: بەپىزىم ئەمن بشكەوە قەي ناگات، ئەتو ناگات لەخۇرى بىن نەكەرى چۈن پىشەواي خەللىكى. سەعدى دەلىن: يياوچا كىن میوانى مالى پاشا دەبىن، شەوى كە دەچىتەوە بۇ مال بە خىزىانەكەي دەلىن: نام بۇ بىنە بىرسىمە. مندالە كەي پىتى دەلىن: بۇ مەگەر ئەتو میوانى پاشا نەبۇرى؟ گوتى رۆلە كەمم ناخوارد هەتا پاشا بلىنى پىاوي چاکە، مندالە كەي پىنگۇت كە وايد نۇيىزە كەشت قىزا بىكەوە چونكە ئەمويشت بەپىياتى و لەبەر پاشا بۇوە.

جارينك قسم بۇ پۇلنىك مندال دەكىد، مندالە كان قاقا پىنم پىنده كەننин، يەكىن كە مندالە كان گوتى: خالىه بۇ تو جوان نېيە قسە بۇ مندالان بىكەي.

جارينك خىزىانم دولىمەي «بەلەچە كان»ى لېتابۇون. مەھدى كورم كە مندال بۇو گوتى دايە ئەو چىشىتى گۈزەرەپانت لېتاۋە. كابرايد كەمان میوان بۇو گوتى: هەي بە بايەوەت دەبەر مەرم، بەخوا چاكت ھەلىتا.

۵۳ :: بهشی ::

جاریک له گەل براذرینکی زوربلن دەچووم بۇ تاران. كە سواربۇوین دەستى كرد به قسان، مەتا توانیم «بەلنى» م بۇ گوت. دوايى خوم لىكىدۇت، كاتىك كە وەخەبەر هاتم تەماشام كرد كە يېشىروينە كەرەج و كابراش هەرقسان دەكا.

دياره زۇر بلەپى قەباختە، دەلىن زوربلەپى پياوى نەزان وەكۈو تەنكەت بۇ بوكىن وايە؛ چونكە هيچ ناوهزۇك و دەقىكىيان نىيە، بەس ژانەسەر نەبىن هيچت بىن نامىتىنى؛ بەلام نىنسانى زانا هەرچى قسان زۇر بىكا هيشتا هەركەم چونكە ھەممۇرى دەرس و نامۇزگارىيە. زانايەك دەلىن كە له مەجلىسى ھەرەمەي خەلک دانىشىتى بىنەنگى باشترە له قىسە كىردىن، چونكە دەپىتە كاي بەر با و تىزى ھەوا و ھۆزى ژانەسەرى خۇت، بەلام كاتىك كە چەند نەفرىيەكى تايىھتى و گۈنۈپايدى له دەورەت كۆز بۇونەوە. نۇوه ئەو كاتە قىسە كىردىن باشترە له بىنەنگى، بە قەولى سەعدى :

مجال سخن تا نېيىنى زېيش بە بىھودە گفتەن مېر قدر خويش

دەلىن جاريک لوقمانى حەكيم نامۇزگارى كورەكەي دەكىد دەيگوت : رۆزە گيان خواتى گەورە دلان بە ھۆزى عىلەم و زانىيارىيە زىندىوو دەكتەوە ھەرۋەك چۈن زەھى بە ھۆزى بارانەوە زەنۋىر و زىندىوو دەكتەوە.

زانايەك دەلىن : نۇشت لە گەل نۇشت جوان و بە كەلەك :

1- سىاسەت لە گەل عەدالەت

2- عىزىزەت لە گەل وېزدان

3- پۇول لە گەل كار

4- ناوبانگ لە گەل نەرزىش و كەرامەت

5- تىجارت لە گەل نەخلاق و نەدەب

6- عىلەم لە گەل نىنسانىيەت و عەمەل

7- عىيادەت لە گەل فىداكارى

8- ماددى لە گەل مەعنەوى

9- قودرەت لە گەل دادوھرى

بینگومان له نیو نهوانده عیلم و زانیاری له سهرووی هممووی نهوانه‌یه، چونکه عیلم هزی
رزگاری و سهربستی و سهراکهوتن و پیشکهوتی فرد و کۆمله :
 زانست چرایه و چرای رزگاری هر گەلنى نەیین کراوه کارى
 نه چرایهی هرگیز ناکۆرتىه و بىن نهوا هېچ گەلنى نابۇۋىتىه و
 دەلىن كابرايەك به لاي كەشاوه رزىكدا رۇپى، تەماشاي كرد نهوا خەرىكى بىزاركىرنى
 چەقل و چال و درك و گياكلەي ناو بىستانە تادىبەر و بىستانە كەي خاوبىن بىن. گوتىم : خۇزگە
 جەماوەريش ناوا له نىسانى بعد و بىنە خلاق و شەرپانى بىزار بىكرايە هەتا جامىعەيەكى پاك و
 خاوبىن و هيىدى و هيىمن بەدى هاتبايە و كۆملەكى باهىسى وەك يەك بەنەمالە و چەند خوشك
 و بىرايەك به سەوريكەوه بە خۇشى و تەبائى و بىرادەرى و بىرابەرى بىانگوزەرلەندايە. بىلام
 بەداخموه زۇرىك لە زانىيان و دلىسۈزان و بەشەرويستان بەو ناواتەوه چۈونە ئىر خاک، هەر
 وەكتور مەلاي كىزىي لەو بارەوه دەلىن :
 نەوهى زانىايە ناو جەرگى پەلاسە
 عىلاجيان چۈن بىكم ھاوار بە مالىم هەتا دەمرم لە بىز كوردان دەنالىم

٥٤ : بەشى

مەولانى رۇومى دەگىرىتىه و دەلىن : جارىتك سىن نەفەر كە يەكىان جۇولەكە و يەكىان
 مەسيحى و يەكىان موسىلمان دەبن لەگەل يەك دەبن بە ھاوارى. شەونىك لە مالىنک ميوان دەبن،
 رىنکەوت ھەلۋايان دەبن، جۇولەكە و مەسيحىيە كە دەلىن ھەلۋاکە ھەلەدەگرىن بۇ يەيانى نىستا
 تىرىن. موسىلمانە دەلىن كاکە بەشى دەكەين، نەمن بىرسىمە بەشى خۇم ئىستا دەخۇم، دەلىن
 نەخىئەر ھەللىدەگرىن بۇ يەيانى. كابرايە موسىلمان دەلىن بۇ نەوهى نەلىن رەفيقىكى ناموافىقى
 باشە با قىسە ئىيە بىن و ھەللىدەگرىن بۇ يەيانى و بە بىرسىيەتى سەرددەنەتىه و بەيانى كە لە خەم
 ھەلەستن جۇولەكە و مەسيحىيە كە دەلىن : وەرن با خەونى ئەمشۇر بۇ يەكتەر وەگىپىن، خەونى
 ھەركەس خۇشتىر بۇو بەشە ھەلۋاى نەوانەتىش بخوا، جۇولەكە دەس پىنده كا دەلىن : نەمن
 ئەوشۇ چۈومە سەر كىبىي تۇرۇر، بە خزمەت حەزرەتى مۇووسا گەيشتىم، زىيارەتم كەردى دەعائى
 بەخىرى بۇ كەرمەن، گوتىان بەھەبە بەخوا خەونە كەت خۇشە، مەسيحىيە كەش دەستى پىنكىد گوتى
 ئەمشۇ منىش چۈومە خزمەت حەزرەتى عيسىا، تا بەيانى لە خزمەتىدا لە ناسمانە كان سوورپايانەوه

و شتی زور عه جیب و غریبم چاو پنکه ووت. گوتیان به بده لهو خهونه خوشید! مسلمانه ش
گوتی منیش نهوشو له خزمت حه زره تی محمد مهد ددا بروم و زیارتمن کرد، گوتی رؤله نهود
جووله که له سر کیوی تورر له خزمت موسسا دایه و مسیحیه که شن له ناسمانان له خزمت
عیسا دایه، نه توش هر له جیوه نهو هملوایه بخز و دهنگن مه که. گوتیان ناکا هملوایه کدت
خواردین؟! گوتی : به لئی خواردو ومه، ده کری به قسهی پنجه مبهره کم نه کم؟! گوتیان تو له نیمه
زرینگتر بروی نهو بعزمه هه مورو لم بعد هملوا که برو.

لهم نه قله دا بزمان ده رده که وی که نیسان ده بن فریبوی کله ک و داوی فیلبازان نه خوا و
زرینگ و وریا بن. من بعش به حالی خنوم که تو ومه داو و تلهی فیلبازان، جاریک کابرایه ک
هاته دوکان و گوتی «گیا سالمه» ای ده کرم. گوتی : و هللا نازانم گیا سالمه چیه؟! نه ویش دهستی
له گیرفان نا و لوینچینکی سه لکه گیا ده رهینا و گوتی نه مه گیا سالمه یه، نه گر لیت هه لکه ده
بزم بکره، کیلوی سی هزار تمدن ده ده می. گوتی : باشه با نمونه کم لهلا بن. کابرا رویی،
زوری پن نه چو و برو يه کیتر هات گوتی خاله گیا سالمی ناکری، گوتی با، به چهندی؟ گوتی
بیست و پنچ هزار تمدن. خیرا و زنم کرد، بیست کیلو برو، نه غد پاره کم دایه، خوشی خوشی
کیلوی پنچ هزار تمدن خیری ده کات. نمونه هملگرت و چو ومه لای دوو کانداریک که کار
و مه عامله دی گیا سالمه ده کرد. گوتی : گیا سالمه ده کری؟ گوتی به لئی، تماشای نمونه که دی
کرد و گوتی خو نهود گیا سالمه نیه، گوتی چون؟! گوتی چون و مزنی ناوی، نهود کولاویان
له سر ناوی تعزیزه. نهوجا زانیم که نه دوانه پنکه وه ها و کار و ساخته چی بون. له
زه رده که ش ناخوشتر نهود برو براده ران شوخیان پنده کردم و ده یانگوت : فلا نکس
گیا سالمه دی ناکری بعلام دوای سالینک به گرتم دان و تلهی خنوم لیکردن نهود و بزم هم مو عالمه مم
تمین کردن، به قهولی شاعیر ده لئی :

چو بد کردی مشو ایمن از آفات که واجب شد طبیعت را مكافات
ده لین ده عبای زرینگ به دندو و ک پتوه ده بن.

:: بهشی ۵۵ ::

ده لین دوو نه فهر چورونه لای ملا بزم شرع کردن. یه کیان گای بزم ملا برده، یه کیشیان
نه که رونی بزم برد برو. کاتنیک ملا شرعی کردن، شرعه که دی و ملا کابرای گا دا. کابرای

تمنه که رؤنی گوتی و انبی، دهبن مدلای ناگادار که ممدوه، گوتی : مامؤستا شاقه له کدت چهوره، مهلاش گوتی گا پیش لیناوه.

دیاره يه کجاريش هر وانبووه بهلام دهلىن هرچي نهبووه نهيانگوتووه، مدلای بنتچاره له هبيچ زه مانيدکدا زيانيان دابين نهبووه، نه مدلایمش له بعر فهيريان توروشى نه بم عزمانه بووه. دهلىن موقتى زههاوي روزئينك زور ناره حدت دهبن، فهفيكانى ليلى دهپرسن قوربان نه مبرو باز واناره حهتى، ئهويش دهلىن له برسان، به شيمع دهلىن :

«جَعْلَتْ قَوْلِي شُرْحًا لِحَالِي فَاحذفِ اللام تَفَهَّمْ سَؤَالِي»

دهلىن روزئينك موقتى زههاوي له مه جليس داود پاشا دهبن، پينکده ههنيشك و هسر سررين ددهن، پاشا دهست ده کا به غهيه تى كوردان. دهلىن موقتى فهرقى كهرو كورد چيه؟! موقتىش دهلىن نه سهرينه يه. پاشا به خودا دهشكتيشه، نازانى كه موقتى كورده و وەك خزى لينه هاته وە.

دهلىن جاريک موقتى تمماشاي کرد کابرايه کي عهرب گونيدريزېنکي له پيشهوه يه دهلىن : «إلى آئينَ يا أبا الحمار؟!» عهرب ييش له جهوابدا دهلىن : «إلى السُّوقِ يا ولدى» واته بۇ كوي دەچى باوكى كەرى، دهلىن : دهلىن دەچم بۇ بازارى نه كورم. موقتى دهلىن بۇم دەركەوت كە ئىنسان نابين شوخيان له گەل ھەموو كەس بکات چونكە مرۆقى وا ھەيە شۇخى ھەلگر نىيە و جهوابينكى زور رەقت دەداتەوە، دياره «اب» له زمانى عهرب ييدا به خاوهنىش هاتووه.

٥٦ : بهشى

دهلىن کابرايه کي ناشهوان تمماشاي کرد كەللە سەرييک به جۈگەي ناوي ناش دادەھات، دەيگوت خوايە خراپتىم بەسەر نەھىنى، ناشهوان گوتى بۇ لەۋەش خراپتىر ھەيە؟ لە ناكاوكەللەسەر كەوته بەر پەرى ناش و ورد و ھار بۇو و هەر پىرنىچىكە چۈرۈ بۇ لايەك، ناشهوان گوتى لەۋەش خراپتىر نەو بۇو.

كەوابو ئىنسان كاتىنک بەلايەکي بەسەرهات نابىن بلىن : دهبن لەۋەش گەورەتر ھېنى، نابى دۇنيا لە خزى وەتنەنگ بىنى بەلكو دهبن رووحى بەھىز بىن و ناثۇمىند نەبىن، دهلىن تەنگانان بەريتىان كورتە. هەرۋەھا دهلىن زىندان قېرى زىندوانە، كەوابو دۇنيا لە خوتان مەكەن بە زىندان و مەبىن بە رەفيقى دىۋەزمەي خەمان.

سەعدى دەلىن : جارىك لە كەللەسەرنىكىان پرسى تولە دونيا چىكارە بۇرى؟! بە زمانى حال گوتى من يەكىك لە گەورەپاشابيانى ئىران بۇوم، ھىز و سەرۋەتىنى زۇرمە بۇو لە كەل نۇوشە ھەولۇ و تەقلاام دەدا بۇ نۇوهى زۇرتىر و ھەمسىيەن، لەشكىر و ھىزىكى زۇرمە سازىكەد كە بچەم ولاتى «كرمان» بىگرم بەلام نە كەيىشتم «كرمان» بىگرم، مردم و لەناو گۈردا كرمان سەريان خواردم.

طبع كىردى بودم كە كرمان خورم كە ناگە بىخوردىن كرمان سرم
برو اندرونى بە دست آر باك شكم بىرخواهد شد الا بە خاك

ھەروھا سەعدى دەگىپېتىوه : میوانى كابرايەكى دەولەممەند بۇوم كە زۇر بە تەمنى بۇو. گوتىم ئايلا دەولەممەندىدا تەواو تىير و تەسلە بۇرى؟! گوتى سەعدى مەعامەلەيەكى بچووڭم ماوه، ئۇرى دەكمەم و دادەنىشىم، نۇويش نۇوهىيە : پارچەي يەمن دەبىم بۇ عىزراق، كالائى عىزراق دىئىم بۇ ئىران و كالائى ئىران دەبىم بۇ ھېيندوستان و ... خولاسە لېتكىھاالاند، نۇوهى نەو دەيگۈت لانىكىم بىست سالى دەويىست، گوتىم : «چىشم جەھاندار را ياقناعت بىر كىند ياخاڭ گور»، واتە ئىنسان دونيا لەقدەر خۇرى و لە قەدەر حال و پىويىست لە باۋەش بىگرى. دەلىن مال بۇ زىيەنە نەك ژىين بۇ مال. دەلىن قەناعەت گەنجىنەكە كە قەت تەواو نابى بەلام قەناعەت نەك بەو مەعنایەيە كە ئىنسان ھېچ ناكا و تەمبەل و تەۋەزەل دانىشى، بەلكو دەبىن ھەۋەل و تىكۈشان ھەبىن بۇ زىيەنە خۇشتىر و باشتىر. ھەروھا ئەم كەسەي سەرۋەت و قۇدرەتتە ھەيە بە مال و دەسەلاتت خزمەت بە خىزىت و گەل و نىشىمان بىكە بىنۇچان و نەسرەوتىن ھەتالە دوا مەردىت خەلک درووەد و سلاؤت بۇ بىتىن و بىبى بە چاولىكەرى بۇ وەچەي داھاتىو.

:: بەشى ٥٧ ::

لە كوردهوارىدا عادەت وابۇو لە كۆننەوە گەنجەكان لە پىشەوە سلاؤيان لە پېران دەكىد؛ بەلام ئىستا بە داخموھە جەوانە كان سلاؤ وەپىش پېرە كان ناخەن، ناچار دەبىن پېرە كان لە ئەووەلەوە سلاؤ لە جەوانە كان بىكەن. زۇرجار بۇ تاقىكىردنەوە سلاؤ لە گەنجە كان نەدەكەر دووھە؛ گوتۇرمە داخوا سلاؤم لىدەكەن كەچى بە داخموھە سلاؤيان نەكىر دووھە يان ئىوا ھەيە دەلىن دەكاد دەھەن ئەنەن بىكەن. بەلىن، سلاؤ كىردىن زۇر كارىكى باشە و خۇشەويىتن زىياد دەھەن.

واباشە ئىنسان رىعايەتى گەورە و بچووکى بىكا و خۇرى پىارىزى لە گالىتە پىنكردن بە خەلک، ئىختىرام بىز بە سالاچۇوان عادەتىكى جوان و پەسەندى كوردووارىيە بەلام بەداخىمە نىستا زۇر كەم بۇوە و گەورە و بچووکى نەماوه، وەك كابرا بە شۇخى گوتى : برا بەخوالم زەمانەدا گەورە و بچووک نەماوه مەگەر لە نەعمل و قۇنەرەدا نەبىن !!!

بە راستى هەر كەس كارىتكى لىنده دەشىتەمە، كابراى پىر دەبىن ئەدەب و ويقارى زىاتر بىن و لە كارى خەرآپ دوورەپەرىزى زىاتر بىكەت، ئەۋەيە كە دەلىن : «عشق پىرى گر بىجىندى سر بە رسوايى زىند».»

ھەروەها زۇر كار ھەن لە شانى گەنجانە و لە وان جوانتر دەۋەشىتەمە. دەلىن لە قىزازىيان پېرسى بىز بە دوو سەر دەزۇي، گوتى جەوانان ھەموو شىتىكىيان لىن جوانان دىارە كارى خەرآپ و ناخەز لە ئىنسانى گەنجىش ھەر ناخەزە بەلام لە پىران ناخەزتە. بە ھیواي بەدىيەتى كۆملەگەي رازاواه بە نەخلاقىي جوان و پەسەند.

٥٨ :: بەشى

دەلىن لە گوندىك كورپىكى نەگېت و زيانە خىرۇي لىندهبىن كە نىتىي «سۈور حەررووس» دەبىن، شەوانە دەچىتە گىيان مالان. خەلکى ئاوايى شىكوا لە بابى دەكەن، ئەوجا بابى بە ناچار شەوانە دەبىيەستىتەمە. شەويك حەررووس بەرھەلدا دەبىن، باھەكەي دەچىتە سەربىان و بە دەنگىكى بلنىد ھاوار دەكە : خەلکىنەن ھەركەس ئاگادارى خۇرى بىن سۈور حەررووس بەرھەلدا بۇوە. يېڭىمان ئەو كورپە ئەگەر بە مەندالى تەرىيەت كىرابايدە ئاوا نەگېت و سەرەرق نەدەبۇو، ئەۋەيە كە دەلىن : «خەرە ئىشىرى ھەتا پىرى» يَا دەلىن : شۇ كە بە تەرى دانەبىن بە وشكى دانايىت.

دەلىن جارىك كورپىكىان لە سەر دىزى گىرتىبو بە چەند سال زىندايان مەحكوم كەد، كورپە گوتى پىش ئەۋەي بېچم بىز زىنداان مۇلەتمە دەن ھەتا بېچم زمانى دايىكم ماج كەم. چوو لاي دايىكى، گوتى دايىھە گىيان زمانى دەرىيەنە ھەتا ماچى كەم. دايىكى زمانى دەرهەيتا و كورپە زمانى بېرى، گوتىيان ئەۋە بىز واتىكەد، گوتى ئەۋەل جار كە دىزىم كەد ھەيلكىكىم دىزى دايىكم ھانىدام بۇ دىزى گەورەتى، ئەگەر ئەوكات لىيم توورپە بوايە ھەر ئەو كاتە دەستم لە دىزى ھەلەدەگەرت. لەم

نه قله‌دا بزمان ده رده که وئی که ده بن چاودیری منداله کامان بکهین بز نهوهی فیری خwoo و خده‌ی خراب نهبن، نهین بخزمان به رپرسی کاره خراپه کانیان ده بین. ده لین کابرایه ک به سواری چوو بز مالینک، خاوه نمال گوتی فرموم، کابرا خیرا دابهزی و گوتی: نه سپه کم له کوی و بهستم، گوتی به زمانمهوه، نه گمرب به زمان نه مگوتبايه دابهزه توش دانه دبهزی.

ثینسان هرچی توشی ده بن له چاک و له خراب به هزوی زمانیه و توشی ده بن، ده لین سلامه‌تی ثینسان به زیندانی کردنی زمانه‌وهی.

ده لین کابرایه ک به نه فرینکی گوت بچو باشترین شتم بز بینه. کابرا چوو زمانی بز هینا، گوتی نهوجار بچو خرابترین شتم بز بینه، دووباره زمانی بز هینا، گوتی نهوه یه عنی چی؟! گوتی نه گمرب زمان به باشی بگهپری باشترین شته به لام نه گمرب به خرابی بگهپری نهوه خه را پترین شته.

له کورده واری خومنادا زمان ده کنه پتناسه بز ثینسانی چاک و خه راب؛ ده لین فلاونکه مس زمان شیرینه یان فلاونکه مس زمان شره.

نه مین به فیدای ثینسانی چاکه له داخی به دفعه بر به روزکی چاکه

۵۹ :: بهشی ::

ده لین کابرایه ک میوانی شاعیریک^۱ ده بن، چهند روزیک ده مینیته وه، شاعیر لینی و هر هز ده بن و نه شیعرانه بز داده‌ون:

میوان نه وهل روز زیر و یاقووته

روزی سیه‌همی پرلا و ناسنه

جا مادام وابن نهی کاکی میوان

ده لین جاریک له مه جلیسینکدا کابرایه کی قسه خوش ده لین: هر که مس له ژنی خوی

ده ترسن ههستن، هه موو هه لده ستن نه فرینک نه بن، ده لین ههی نافرین، وادیاره تو زور نازا و

بویری که له ژنی خوت ناترسی، گوتی کوره ثوه ندهی تینه‌لداوم، لاقم دیشی ناتوانم هه لستم.

سه عدی ده لین عقل به دهست نه فسمه وه زه لیله و پیاو به دهست ژنه وه.

۱- ملا خدری نزاوی

جاریک ملا له مزگوت دهیگوت کورینه نه گمر چوونه وه بزو مال، سلاوی بکدن، کابرایه ک ده چیته وه مالی، سلاو ده کا، پینی ده لئی نهو مه کرهت له کوئی هیناوه ته وه؟! کابرایه ده لئی ملای خه راپ بی بزو نه زمی فیروی کردم.

کابرایه ک ده چیته لای دوکنوری رهوانناس، ده لئی دوکنور دلت به هیچ خوش نابی، دونیام لئی بزوته زیندان، دوکنور ده لئی بزو خوت بکوزه. کابرایه ده لئی و هلا نوسخه ده اوی چاکت بزو نووسیم. دوکنور ده لئی نه گدر دلت به هیچ خوش نه بی و دونیات لئی بیو بی به چمر من چویله که، مردن باشتره بزو تو نه گدر نابه قسمی من که و خم و خهدان له خوت دور که وه و پورده رهش له سر دلت لابه و رووحت به جوانیه کانی دونیا رهوشنه که و ناسوی هیوا و نومیدت بعزم و بلند و رووناک که و خم بزو داهاتو و مخو، به قولی سه عدی :
نداند به جز ذات پسوردگار که فردا چه بازی کند روزگار

٦٠ بهشی ::

ده لئین کابرایه ک چوو بزو لای مونه ججیمینک، گوتی : بزم ته ماشای کتیب که داخوا نه من نه جملم به چی دی؟ گوتی تو مار پیته وه دهدا. کابرایه گوتی : با بچم بزو لای دوو نه فهري که ش بزانم نهوانیش واده لئین. چوو بزو لای دووههمی گوتی : تو له ناؤدا ده خنکنی، چوو بزو لای سینه همی گوتی تو له دار برد بیمه وه. چوو مه لای ره فیقه کم گوتیم ده زانی نه و نهستیره ناسانه له هیچ نازان؟ چوو مه کن سی نه فریان، هر یه کی به جووییک مردنی مینیان پیشیبی کردووه. سوتفه کابرایه که ده چیته ناو باخ. له سر داریک به خو نازانی مار پیته وه ده دات و له نیش و نووی خوتی له داره که برد بیته وه و ده که ویته نیو حوزنیکه وه و ده خنکنی، هر سیک حالته که دی به سر دین.

من بزو خزم نهو حالتهم دیوه، سالی ۱۳۸۱ی هه تاوی له چه کتیه مینیبووسنیک هه لدده دنی و ده چیته ناو چزم، چهند نه فریک تیندا چوون، نهو رووداوهش سی حالته تی هه بیون : ته سادوف، هه لدده اران، خنکان. به جگه له خوا به یه قین که س نازانی له کوئی و چزن ده بمری. کاکه گیان خم له مردن مه خو، یئنسان زوو یا دره نگ ده بین هر بمری، گرنگ نه ویه به چاکی و پاکی بژی و به چاکی بمری، ده لئین مهرگی به عیززه ت و که رامه ت باشتره له ژیانی پهست و به زیللہ ت، به قولی سواره :

لای هه لزی به رزه فری بعزمه مژی چوون بژی شهرته نه وه ک چه نده بژی

سالی ۱۳۸۳ ای ههتاوی چوومه سلیمانی. سه ردانی زوریک له شاعیران و نووسه رانم کرد. ههموویان له گهلم بملوتف و ماریفهت بروون. تهبا شیئرکو بینکه سنه بن که زور سارد و سپ برو. ههچی ویستم رینی قسانی له گهلم و هکم بینفاایده برو. نهوجا ههستانم و گوتمن : به دوعا. گوتی : به خیرچی. دیاره نه و کهسانه که شاعیر و نووسه رن دهبن زیاتر له خهلهکی دیکه به خولن و ماریفهت بن. دیاره له بروو دلسوزی و گلینیمه نه قلم گنیایه و.

۶۱ :: بهشی ::

سالی ۱۳۴۷ ای ههتاوی له گوندی گرویس شمویک له گهلم برادریک به بعر مالی ده سگیرانمدا ده رؤیشتن. پنهنجهره که بیان له سه رکولان ههلهکه و تبورو. نه منیش به رهفیقه کم گوت به پنهنجهره که ههلهکه پردم داخوا ده سگیرانم دیاره، توش ناگادار به نه گهر که سینک هات به جوزریک حاليم که. پنهنه لگه رام ته ماشام کرد بیاره کم خهريکی کولاودروونه له خوشیان ناگام له پاشه وه نه مابوو و چووبوومه دونیای دلداری و له به حری عیشق و نه ویندا غرف ببروم.

عاشقی دام او خهوي حرامه خهوي بز چيهه ياري مه رامه
ههتا توش دردي عیشق نه چيزی به هيچچي ده گری و لين گيزي و هيزي

به هر حال رهفیقه کم له پاشه وه دوو سين نه قوچکی تیکوتام. له پنهنجهره که خوم فرندایه خوار، که نه ماشام کرد ژنرا کم گهیشه کمان، نه منیش هیجم پنهنه ما، گوتمن : السلام عليکم، گوتی : عليک السلام، وادياره قدرزی خوت و هرده گریه وه.

سالی ۱۳۶۰ ای ههتاوی له گوندیک له مالینک میوان بروم، دواى نان و چا خواردن نووستم. سه عات دووی نیوهرق برو ههستانم نه خباری بگرم، به خزم نه زانی چوومه سه رهورگی مندالینک، مندال له خوز چوو بورایه وه و دهستی کرد به گربان و شین ههلهکرا. منیش ده ملاوانده وه. لهو نه سایه دادایکی هات گوتی نهی خهجاللت خوم له خهوي کردي. هر چونینک برو منداله کهی ژير کرده وه، بمحنتی من نه مرد و هيچچي به سه رههات، منیش نه مگوت نه قلینکی وام لینیه سه رهاتووه تا کوره که بیان تهواو زل برو، سه رتابای لیاسم بز کری و چوومه مالینان و له بعره وه را نه قلم بز گنیایه وه، نه ایش زوریان بین سه بیر و خوش برو. سوته نه کوره برو به شاعیر، منیش به شوخی پنهنه گوت نه وه نه من به مندالی هاتوومه سه رهورگت بزیه بروی به شاعیر.

سالیک لە تەورىز چۈرمە لای چەند دوكتوريك؛ نەخۇشىيە كەميان بۇ نېبىندرارو، شەو لە مىلىنى زۇر ناپە حەت بۇوم، برازايىھە كەم كە میوانى نە بۇوم گۇتى: مامە بۇ فالىنىك بۇ نە گىرمەمە، نەمنىش گۇتم باشە، كە دیوانى حافظى لىكىكىرىدە و ئەم شىتەرم بە فال بۇ ھاتبۇو: دردم نەفته بە ز طېبىان مدعى باشد كە از خىزانەي غىيم دوا كىنند كە سەرنجىم دايە زۇر مناسىي حالتى من بۇو، ھەروەها بۇو بە ھۆى تەقۇيىتى رووحىم، تازە نەچۈرمە بۇ لای دكتوران بە كورتى چاك بۇرمەمە و دەردم لېپرا. دىارە نەخۇشى، زۇرى وەسوھە و خەيالە وەختىك ئىنسان رووحى قەوى بۇو زۇر فىكر لە نەخۇشى و مردىن ناكاتوه و كەمتريش تۇوشى نەخۇشى دەبىت.

٦٢ : بەشى

دەلىن مەلايەك كە حەدىسى دەخۇيىندا و ئادەتى واپۇ چاوى دەنۋاقاندىن، شەۋىتك دەستىكىرد بە حەدىس خويىندا و زۇرى لىك كىشىايدە، ورده ورده خەلتكە وەپەز بۇون و دەستىان كرد بە هەستان و رۇيىشتەن. تەنبا مەجيور مابۇۋەئىش وەپەز بۇو چۈر لای مەلا و گۇتى مامۇستا ھانى كليلە كانى مىزگۈوتىت وىندەم كە مەرعىزە كەت تەواو بۇو دەرگاڭە داخىه. واپاشە ئەو كەسەي كە دەيھەۋى قىسە بۇ خەلتك بىكا كەمپىت و پېۋاتە قىسە بىكا، بە داخىھە نەمېز زۇرىبەي نەو كەسانەي كە وتار بۇ خەلتك دەخۇيىتەرە وەك مەرعىزە مەلا زۇرى تۈول پىندهدەن.

دەلىن مەلايەك و جاھيلىك دەبن بە ھاوسەفەر، كاپراي جاھيل بە مەلايە دەلىن : قوربان ئەنۋە شەيتان كۆلۈم لىنادا و دەلىن خىزىت بىكۈژە. مەلا دەلىن بە قىسە مەكە، خىزىت بە هيلاڭ مەددە، جاھيل دەلىن ئەنۋە بە لەعنتىم كرد. دووبارە دەلىن مامۇستا شەيتان دەلىن خەنچەرىنىكى لە ھورگى مەلايە دەلىن : بە لەعنتى كە، خىزىت تۇوشى قەتللى نەفس مەكە، تۆزىيىكى دى رۇيىشتەن، كاپرا گۇتى مامۇستا ئەنۋە شەيتان دەلىن سەد ھەزار تەمنى بىدە بە مامۇستاي، مەلا تۆزىيىك راوهستا و گۇتى : وەللا ئىنسان جارجار بە قىسە شەيتانىش بىكا باشە.

دەلىن لەۋەتە دونيا دروستىكراوا، فرېشىتە يەك لە ئاسمان دەھۆلەنىكى بە دەستەوە يە مەئمۇر كراواه ھەركات مەلايەك نانىدا بە كەسىك دەھۆل بىكوتى، لىنى دەپرسن تا ئىستا دەھۆلە كەت كوتاوا؟! دەلىن ناواھللا

دیاره ئم نه قله ههر بۇ مەلایان ھەلبەستووھ ئىبىنا زۆر كەس ھەن لە مەلایان كويىرنانترن.
دەلىن كاپرايەك میوانى كاپرايەكى كويىرنان دەبىن، دەلىن فلانكەس جا بە مندالە كەت بلىنى بۇ
نيوه بۇ زۆر زەحمەت نەكىشىن، هەر فېرووجىتكى بە تەپە كەباب لىيىن و دوو سى دەورى بىرىنجى
لە گەل سازكەن بەسە، بە ناچار كاپرا تووش دەكانان و خوانىتكى جوان ساز كات. ئەوه يە دەلىن:
پۇور نەدەتىرى بە زۇرييان دەتپاند.

خوشكەزايەكى قىسەخۇشم ھەيە بە ناوى وەفا، دەلىن : هەر كات میوانى مالىنک دەبىم كە
دەچم بۇ سەر سفرە ئەواو و كەمال پېر بە دلى خۆم نان دەخۆم و بىندلى خۆم ناكەم، چۈن
میوانبۇون دوو حالتى ھەيە : يا ئەوه يە كە كاپراي خانەخوى زۆر بە ھاتىت خۇشحالە يان
ئەوهى كە پىت نارەحەتە، مىش تازە چۈوم بۇ مالى، كە وايە زۆر دەخۆم بۇ ئەوهى زۆر
خۇشحالى كەم يان بۇ ئەوهى بە زۆر خواردنە كەم زۆرتر خەفتى پىنبدەم.
لە خاڭى كوردهواريدا ئەوهى چازانە رووزەرددە

بە سەر شۇپىرى دەزى چاۋى لە دەستى مەرد و نامەرددە

ئەوهى ھەقپىزە جىنى زىندا نە ياشىكەوت و بن بەرددە
بەشى كوردىتكى زانا لەم ولاسە مەينەت و دەرددە

ئەوهى نەتوبىست بلىن : رەبىي بە دەردى كوردى زاناجى. «ھيمىن»
بە داخەوھ ئەوانەي كە زانان تا لە نارادان، قەدرىيان نازانىن، بە قەولى شاعير :
پياوى زانامان نايەتە بەر دل هەتا نە رۆزەي دەچىتە بن گەل

دياره ئىنسانى زانا و دلىسۈز و شاعير ھەرچى بە سەردى دى لە پىتاو گەل و نىشتمانە، بە
قەولى شاعير : كىن لە رىيى خەلکا وەكۈو شاعير دەسۈوتى شەم نەبىن.

ھەرۋەها مەلای كۆپى دەلىن :

ئەوهى زانايە ناو جەرگى پەلاسە ئەوهى نادانە نازانىن چ باسە
بەلام ھەر ئەوانە سەركەوتتون و لەنانو مىژوودا بۇ ھەميشە ناويان بە چاڭى و پاڭى ھەر
دەمەنلى، بە قەولى نامى :

مەرد نەو كەسە يە بۇ نىشتمانى	خۇرى بىكا بە قۇرچى، قۇرچى قوربانى
مايەي ژيانە بۇ گەل تا نەجەل	چۈنكە نىشتمان بىشىكە يە بۇ گەل

۶۳ :: بهشی ::

دهلین جاریک دوو کور که عقیده‌ی کۆمۈنیستیان دەبىن تۇوشیان لە مەلايەك دەکمۇی.
يەکیان ریشى مەلا ماج دەکا، کاتىك كە لە مەلا دوور دەبنوھە ئۇمۇھى كە پىتە كەننى و دەلئى ئەرى
ئەتنو بۇ ریشى مەلات ماج كرد، نەمەج سېرپىكى تىدايىو؟ خۇز توڭلە دونيادارقت لە مەلا و دېنلى
مەلايە. دەلئى : تو نازانى نەو مەلايە چەند خەراپە، لە پەنا دین ھەزاران گەنەدەكارى دەکا و
خۇممەتىكى باشى بۇ ئىئىمە ھەيدە، رۇزى سەدان كەس لە ئۆزىمەتى مەحەممەدى لە دین و ھەر دەگىنلى
و نىسلام عەيدار دەکا بە قەدولى شاعير :

دلى عالم كە خالىى بىنى لە عىرفان لە ئەعمالا نەبىنى حوسنى نەمايان
بە ریش و مېزەر و دەسمالىى رووسى وە كەو شەمعە لە سەر قەبرى مەجووسى
دیارە ئىنسان پايدەندى ھەر دىن و مەكتەبىك بىن، دەبىن راست و درووست بىن و خەيانەت
بە قانون و بەرنامىرى رىبازە كەن نەكەت.

دهلین جاریک لوتيك لە مەلاي پرسى ئەرى دۆنیاي ئىبوھ خۇشتە يَا دۆنیاي ئىئىمە؟! مەلا
گۇتى ئەتنو دەزانى. كابرا گوتى : دۆنیاي ئىئىمە گىشتى ھەر شادى و شادمانى و ھەلپەرىنە و
پىتكەننە بىلام دۆنیاي ئىبوھ ھەمووی تەعزىيە و ماتەم و شىن و شەپۇرە.

۶۴ :: بهشی ::

كابرايەك بۇيى گېپامدۇھ گوتى : شاگىرى كەباخانەيىك بۇوم، رۇزىك كابرايەكى
مەشىرووبى شۇوشىنىكى ئارەق ھەيتا گوتى بۇم لە يەخچال ھاوى تاسېبەينىن، گوتى منىش شەو كە
ولات چۈل بۇ شۇوشە ئارەقە كەم ھەلپەشت و پېرم كرد لە مىز، بەيانى كە ھاتنۇھ گوتى شۇوشە
ئارەقە كەم بۇ بىنە، بۇم ھەيتا دەستىكىرد بە خواردنەوە، دواى تۈزىك گوتى فلانكەس ئەو
شۇوشە ئارەقە وەك ئارەقى جاران ناچىن، ھەم سوپىر بۇو ھەم بىشىن سەرخۇش نەبۇوم. دىارە
كارى ئەم شاگىرە باش نەبۇوه چۈن قەدىمى گوتۇويانە عىسا بە دىنى خۆى و مۇوسا بە دىنى

خزی، و اته ناحدقی کردووه نه‌گهر ویستیتی بهم جزوره پیش به کاری خه رابی کابرایی ثاره‌ق خزر بگری و هروه‌ها خه یانه‌تی کردووه له نهانه‌تیکدا که بهوی راسپیندرابوو.
دهلین جارنیک کابراییه کی مهست ده‌پارایمه ده‌یگوت: چون دهم و چاوی خنم به میز پاک ده‌که‌مهوه، تو ش ناوا له گوناهانم پاک وه‌که.

دیاره نینسان که سه‌رخوش ببو، زور شتی هله و پله‌ی به زاریدا دیت، له‌گهمل نهوهش به‌نده‌ناس خوایه. زور کس به رواله‌ت په‌پوله‌ی به‌هدشتن به‌لام به قهولی کورگن له پیستی مهردان و هرچی خه راپه و فرت و فیل و مهردام نازاریه دهیکن و خوشیان به باشترین ده‌زانن، نهوانه مهستی خوینی خه‌لکن، نهوانه تریش مهستی ناوی ترین، به قهولی خه‌بیام:

تو خون کسان می‌خوری و ما خون رزان انصاف بدنه کدامان خونخوارتریسم

هروه‌ها سه‌عده ده‌لئی:

گاوان و خران بار بردار به از آدمیان مردم آزار

سووسه‌نیش ده‌لئی: «می‌بخور، منبر بسوز، مردم آزاری مکن.»

۶۵. بهشی

دهلین عومری خه‌بیام باوه‌ری به «تناسوخ» هه‌بورو، روزنیک دهیین کابرایه که گویندریزی‌نکی له پیشه‌وهیه بدلای مزگه و تیکدا ده‌هات، که‌ره‌که لاقی چه‌قاندن و هرچی کابرای لبیدا نه‌رقبی، خه‌بیام چجور به گویندا سرتاند و که‌ره لروس رینگه‌ی گرت‌به‌ر. کابرای زفری پی‌سی‌ر ببو، گوتی قوربان نهوه چت پنگوت ناوا رفیی؟! خه‌بیام گوتی نهوه رووحتی نهود گویندریزه کاتی خزی لهدیر کابرایه کی مجیور دابورو، موته‌وه‌للی نه مزگه و ته زوری نهود مجیوره نه‌زیبیت داوه، نیستاش له ترسی نه موته‌وه‌للیه نه‌یده‌ویزا به‌ویدا برو، نه‌نیش پی‌نمگوت بژه‌مه‌ترسه فلانکه‌س نه‌ماوه و رفیی.

دیاره نینسانی مهردام نازار له‌دوا مردنیش خه‌لک هر سله‌ی لیده‌کدن، سه‌لا و به‌ده‌ختی بژ نه‌وچه‌شنه که‌سانه که بژ هه‌میشه ده‌بنه نیشانه‌ی تیری نه‌فرین و بیزاري خه‌لک.
دهلین له گوندیک که‌ریک ده‌بنی هر کامیان له خه‌لکی دئی بچن بژه سه‌فهر سواری نهود که‌ره ده‌بورو. روزنیک مه‌لای ناوایی ده‌یه‌وهی بچن بژه سه‌فهر، که‌ره‌که دینن که مه‌لا سواری بین.

که ر دهست ده کا به لقه هاویشتن و گاز گرتن. کابرایه ک به گویند ا ده سرتینی و ده لئی ئه ری خو
قفت و اته کردووه نه مپر بز واده کهی؟ ده لئی ئه وه مهلا یه به خوا سوارم بی قفت دانابه زیته وه.
نازانم مهلا ی بدبخت چ گوناهینکیان کردووه که هرجی نه قلی سه بیره بزیان
هله ستوون.

ده لئین جارینک داود پاشا به موافقی زه هاوی گوت : ئه ری «عه مر» چ تاوانیکی کردووه که
فقینکان هم ده لئین : «ضرب زید عمر و اه، ئه ویش ده لئی ئه وه واویکی له داودی دزیوه.

۶۶ :: بهشی ::

ده لئین جارینک ژنیک له ژنیکی ده برسی : ئه ری بلاوی چون لینیم، ژنه ش ده لئین :
ئوه ندهی ئاو تیکه و ئوه ندهی رون و خوی تیکه و ئاوای داده بیڑی و ئاوای دم پینیمه.
خولاسه هرجی پینی ده لئین ده زانم، له ناخربیدا پینی ده لئین ته بالیکیشی له سر دانی، ده لئین
ئه ویش ده زانم.

دیاره نه ژنه زور له خوز رازی و نه زان بورو، به هر حال نه و که سهی که ده یه وی شت فیز
بین له لای نه و که سانهی که و هستان، ده بین گویند بگرن، نه لئی خوز ده بیزانم دهنا به مرهد نه و
ژنه ده چی.

ده لئین پیاویک بیانیه ک زوو له خمو هستا، به ژنه کهی گوت : نافرهت ئه مشو خوا
به خیزی بگنیزی، خمو نیکی زور سهیرم دیوه، بوقت ده گنیزمه وه بلام نه چی بز که سی وه گنیزی،
ژنه کهی گوتی وه عد بین، کابرایه کهی ئه مشو له خمو مدا قه لیکم له سر هملفری. نه و زمانه
قوتان ده بین، ژنه زوو گوزه تاوده داتی و ده روا بو کانی و ژن و ژلان له خوزی کن ده کاته وه و
ده لئین ژنیه ئه مشو پیاویه کهم له خمو نیدا حمودت قعلی له سر هملفرین، نه وه قه رار بورو
نه یگنیزته وه که چی یه ک قه لیشی کرد به حمودت قهل.

دیاره ژن ده بین مه حرمه می راز و نیازی میزده کهی بین، سپر و فری مالتی نه باته ده ری و
هاوده می شین و شایی میزده کهی بین و خهیانه ت به مال و حال و ناموسی نه کا، لابه ری خم و
په ژاره هی بینت، گولی به بونی شهوانه بین و باوه شین و فینکایی دل و هزی حه سانه وه رفیزانه
بن، بز شه وی دلته نگی و په ژاره مدلی بلاویتی بیانی بین و پیاویش بز ژن ده بین بهو چه شنے بین
و ژن له سایه و په نای وه حمسی. به قه ولی سه عدی :

اگر همه روز غم خوری غم مدار چوشب غمگسارت بود در کنار

:: بهشی ۶۷ ::

کاک ره حمانی برام له نصفه هان زیندانی برو، نه منیش چروم بز مولاقاتی، له پیش نه وهدا
بگیری پنکوه زانیاری زورمان سهباره ت به رووداوه کانی روزگار هم برو، نه قل و گوزاریشی
رژانه مان بز يه کتر ده گیرایمه، دوايی شهرايه تی روزگوار من ملم له سهودا و معامله ناو و
چرومده دونیايه کی دیکوه. خولاسه کاتیک له نیسفة هان چرومده زیندان له گهل ره حمان له
گوشیه کی حمساری زیندان دانیشتن، دوا به خیرهاتن و چونی چاکی گوتی : دهی حمه ده مین
له بمهه وه را به وردی نه قلام بز وه گنیه. هر نه پرسیاری کرد و نه من ولا می به دروم دانه وه،
لام وابوو ناگای له ده ری نه ماوه، هیندیتکی به لئی بز گوتم و گوتی حمه ده مین نه وه دهیلی
هیچی وانیه. وا دیاره له گهل پوولی تیکمل بوروی و ناگات له نهوزاع و نه حوالی نیستا نه ماوه،
دوايی نه نه قلی بز گیرامده و گوتی : کابرایه ک لمسه ربانی هیند دیته پیشه و خه ریکه به بر
وه بین، هیندیه میده پیش، نه جار نه ونده ده چیته پاشمه وه که خه ریکه ده بی به پاشدا به رومه بین،
به لام توش نه هیندیه وه ره پیش و نه هیندیه بچو پاش، نهوا و نهوا کاسیش بکه و ناگاشت له
و زع و حالتی روز بی.

کاک ره حمان بزی گیرامده گوتی : له گهل منیجه هی خوشکم له تموریز بروین، بر دبورم
بز دوکتور، له پیش نه وهیدا بگهینه وه مزلی گوتی : میرزا ره حمان کاری سرثوابیم ههیه و زورم
تین لمسه ره، فربای مزلی ناکه وم، دلئی منیش له گزتره له ده رگای مالیکمدا و به تورکی حالیم
کردن. ده رگای لیهم لگرتین و حاجی منیجه چو تو زور و خزی خالی کرد و هاته وه ده ر، که
هاته ده ری گوتی : نه ری میرزا ره حمان نه و ژنه تیره بز و این نیوچاوان و گرژ و تال و بی
ماریفهت برو، گوتم هه فیانه، نه تو لمسه رده شتیپا هاتووی، ده زانی چت به دیاری بز هینتاون؟!
ده تهه وی سه مات له پیش بکهن بزو و دیاری به ره نگینه ت.

حاجی منیجه به مندالی هر دوو دهستی سوونتاون و به گهوره بیش لافیکی به مین
پهربیوه.

کاک ره حمان زور نه هلی جه فنگ و ش ZX بیه و مجلیس خوش، که دهست ده کا به قسه،
به رام به ره کانی هه موو له شیان ده بین به گوی و مجلیس دهیته مجلیسی قاقا و پنکه نین،
هر ووهها نیسانیکی دلستز و به په روشه بز گهل و ولاته کهی، نیستا په پریوه هه نده رانه.

نه مین و بز سفر هاویبر و رازن له نامسوی نه ده ب معلی به نازن

:: بەشی ٦٨ ::

دەلین دوو نەھەر کاروانچى شەوى بە لاي بىستانىكدا دەپقۇن. دەچن كالەك و شوتىان لىيەكەن، يەكىان هەر لە پىشەوە شۇوتى لىنەدەكتەدەوە و رۆبىن، ئەۋەيکە گوتى وەللا من كالەكەم پېتىخۇشتىن. كالەكەكايىش دوورتر بۇون، كابرا چۈو بۇ نېتو كالەكەكان، پانزولەكەي دانا و پېرىكىد لە كالەك، لەو بەينەدا بىستانەوان وەخەمبەرەت و كالەك دىزى گىرت و وەبر شەقانى دا و كابراي بىستانچى دەيگۈت :

تىيەلەدە لە فلاتىسى رووتى كالەك خۇشتەرە لە شۇوتى؟!

دەلین لە دېيىك دوو مال دوزمنى و ناكۆكىيان لە بەيندا دەبىن، رۇزىيک يەكىان دەستەي سازادەكە و دەچى بىزىمىر مالى دوزمنەكەي، سوتقە خاواەنمال لە مال نابىن بەلام دوو نەھەرلى میوان لىنەدەن، تىير و پې لە میوانەكان دەدەن و دەپزۇنەوە. كاتىك خانەخۇرى دېتەوە و نەقللى بۇ دەكەن، ئۇوشى خىنرا دار و دەستە ئامادە دەكە و دەچىن تىير و پې لە میوانى كابراي دوزمن دەدانەوە، میوان ھاوارىيان يىلىندەبىن كە ئەمە ھاوار بۇ خاتارى خوا ئىنمەي میوان تاوانمان چىيە؟! دىيارە كارى ھەر دوو كيان نىشانەي نەزانى و بىن فەرەنگى بۇوە، ئەينا خۇ بە خۇ دوزمنايەتىان ھەبۇوە، میوانى فەقىر ج تاوان و خەتايەكىان ھەيە، ئەۋەيە دەلین : بە كەرى ناوىرىرى رەزم لە كورتانى دەدات.

ھاوكات لە گەل نۇرسىنەوە ئەم كىتىبە مەھدى كورم لە چىن بۇو. تەلەفۇرنى بۇ كىرم، لە دوا چۈنى چاڭى گوتى : باوکە، ئىزە زۇر خۇشە، بە تايىت لە بارى سروشىتەوە. گوتىم : بە قەت ولاتى خۇمان خۇش نىيە، ھەر وەكۈو شاعىر لەو بارەوە گۇتوو يەتى :

سەيرى لوپىنان و گەپانى چىن و ماچىن بۇ بىكم

تا بىن ھۈزىھە و ھەوار و چىمەن و كويىستانى كورد

ناوى گۈزەلەي خاڭى كوردىستان خۇشتەرە لە ئاۋى سەرچاوهى لوپىنان. «ئەتاوايى ۱۳۸۹» نەمنىش جارىنەكى میوانىم ھەبۇون لەناكاو كابرايەكى زۇرخۇر كە زۇرخۇزۇرەكەي مەشهۇر بۇو پەيدا بۇو و لە سەر سەفرە لە گەلمان دانىشت. بە خېزىنام گوت : ئافەرت بېنە ئەواوى بىنگەكەم بۇ لە سەر دەورييەك دانى ئەتا لە پىش كابرا زۇرخۇزەكەي دانىم، ئەينا ئەواوى

چیزیست و نانی سازت کرد و دووه ده بخوا و خزم و میوانه کانم دهم لپووش ده بین. خولاسه بنکرهم له پیش دانا، هیندهی خواردبو مرببو، خوات حمه سینیته و نهیتوانی هیچ شنیکی که بخوا. ییگومان زور خواردن زور قبادته و خمرابه بزر خوى و بو خانه خوى.

۶۹

سالی ۱۳۵۵ ای ههتاوی له گوندی گروئیس منداں بوم، شوانی میگهان بوم، رهفیقیکم
ده بمو هه مو روژی له گهلم دههات بز کیوی و بخومان گالته و ملهه مان ده کرد. روژینک
باوکی نه یهیشت له گهلم ییت، منیش نه روژه له کیو به تمنی مامهوه و زورم و پرهزی رهفیقه کم
کردن، قوره قور له بانگی گریانمدا، له نهستایه دا چریه یه کم گوی لیبوو که ناورم دایه وه
رهفیقه کم بمو له خوشیان له قاقای ییکه نیمدا، گوتی : نه ری تو نه ده گربای؟! گوتی : نا، هدر
پینده که نیم به راستی دونیای رهفاقت دونیایه کی زور خوش و یتخم و خهیاله.
حاریک دایکم زوری لندام و دستم کرد به گریان، کابرایه ک گوتی نه و بز ده گری؟ گوتی
دایکم لبیداوم، گوتی ده ک جینی دهستانی شین ییته وه.

بسه بیره و هری دوری منالیم سه رده می خوشی و زور بیخه بالیم

بهار بیو، له کیوی سهیری گول و گولزار و سارا و دهروده شتم ده کرد، گوینم له قاسپهی
که، نه غمهی ملان و هازه و هارهی چلوم و رووبیار و سه رچاوان گرتبوو و هر وه ک شاعیر
دهل :

که ونیک قاسپاندی به مری به پانی ولامی دامن به دهنگی جوانی

گوتی نهورؤزه و کاتی شادیه پیرفز بین له گشت دوستانی گیانی

دلین کابرایه ک چز لای پیاوچاکیک. گرتی فلان شتم لیونبووه. هاتووم که به کهش و
که رامدت بزم وهیبی. پیاوچاک گوتی : ههی نمزان؛ خزو من علیمی غهیم نیه، تهنيا خودا به
نهن، نادیار ناگادره.

(ای دل تاکی فضولی و بیوالعجمی از من چه نشان عاقبت می طلبی).

در وادی ما آذربایجانی خواهیم بود که در گشته بدم خواه ولی، خواه نیست

اسرار ازیل رانه تیغ دانی و نه من وین حل معمارانه تو خوانی و نه من

نوه سه رچاوانه‌ی له سه ره ردانش
 نیرگزی چاوکال دمه و به هاران
 چاوی جوانانه که و توتنه بن گل
 ده زانی میوه بسیجی شیرینه
 هواکه‌ی خوشمه مله نندی نه برون
 به هر حال له سه ره ردانیک دانیشتیووم و به ده نگینکی به رز ده مگوت: لانه لاته ... نه جارینک
 و نه ده جار، هر نوه نده مدنی کابرايه ک له بن دوه نینک بلیند برو گونی مالت خمرا نه بین، یه کی
 ساعه‌ته گویم بز شل کرد و داخوا دوای لانه لاته ده بیته‌چی. که چی هیچ خمه برینک نه برو.
 مندالبیووم گوره ترین خوزگه و هیوام نوه برو روزگنک بیت به دلی خزم خورما بخزم -
 نه نقله‌تان پن سهیر نه بین، خملک فهقیر برو و مندالی نه و زهمانه تیری نده خوارد له شست به
 ناره‌زووی خزی - خولا سه کاتینک زلبووم چووم بز سلیمانی، بایی ده فلس خورما کپین، یه کی
 کیلز ده برون، له سه ریان دانیشتم هه تا تیرم لیخواردن و به ناواتی خزم گهیشم. له وش سهیر تر
 نوه برو یه ک مانگ کارم بز مامم کرد، هه مهو حمه‌ته کم جمه‌نیک نان و هملو بازو.
 با بهم ده چوو بز سلیمانی تیکولنی لیمز و پرتقالی بز دیناینه و نیمهش به بونمان
 ده کردن، خوانه کا بز خواردن هه بان. کابرايه کی لیبوو له گرویس که له شار ده هاتمه و لیمان
 ده پرسی: نه ری شار خوشی؟ ده بگوت نه ریوه‌تللا زور خوش. نه گهر زورت بررسی برو به لای
 که با بخانه‌دا ده رفی و تیر دوو که لیکه‌ی هله‌لدله‌لووشی! ته اوو تیر ده بی.
 ده لین مندالیک به بایی گوت: با بهم که با بهم بز بکره، باوکی گونی: که با بهم که با بهم
 هه بیه، که با بهم نه بین که با بهم نیه، و اته نه گهر باوکی خوت هه برو نوه که با بهم بز ده کری، بلام
 که باوکت مرد تازه که سه نیه که با بهم بز بکری.
 به قهولی سه عدی:

من آنگه سر تاج ور داشتم که سر در کنار پدر داشتم

:: بهشی ٧٠ ::

سه عدی ده لین میوانی کابرايه کی پیر بروم؛ شهودی لیم پرسی: چهند مندالیت هه بیه؟ گونی
 ته نیا یه ک کورم هه بیه، نه ویش چوومه سه قهبری فلان پیاواچاک له خوا پاراومده که خوا

نه ولادیکم داتن و خودا نه کوره‌ی دامن. سعدی دلتن گوئیم لبیوو کوره‌ش لبهر خزیمه و دهیگوت : خوزگه به قبری فلان پیاوچاکم دهزانی منیش ده چووم لموی لبهر خوا ده پارمه و که باوکم لیستینیته و.

تفاهه‌تی مه عامله‌لیان زور بیو، بابه‌که هعزار نومید و ناره‌زووی به کوره‌که‌ی بیو و کوره‌که‌ش له بابی ورهز و بیزار بیو.

جارینک باب و کورینک شه‌ریان ده‌بین، کوره‌بابی له دهست ده کوژری، کوره‌دهست ده کا به لخودان و شین و شه‌پور و دلتن : نهی باوکپز هر کولت لینه‌دام هه تا خوت بین به کوشتن دام. سالیکیان چوومه دیله‌ک، سوتفه کابرایه‌کی نهم دیله مردبوو، جه‌ماعه‌تیکی که‌ش له مرگه‌وت مابونه‌وه خه‌ریکی قولیچه خواردن بیوون. نه‌منیش له‌کن دوو سی جهوانان دانیشتم و وینزای وان ده‌ستمکرد به قولیچه خواردن. گوتم : نه کابرایه‌ی که عه‌مری خوای کردووه هیچ کوره و کمس و کاری هن؟ جهوانیک له ته‌نیشتمه و به خه‌ندوه گوتی نه‌من کوری نه‌وم. گوتم مردووه مری چون بابت مردووه و له قولیچه خواردنی خوت نانینی و له‌گلی نه‌چوویه سرفقبران. گوتی : کوره خوا عه‌فوروی کا، قولیچه که له کیس خزم ناده‌م، دوایی بوم ده‌رکه‌وت که بابی له خه‌فتی نهم کوره که چه‌ند سالان زیندانی بیووه تووشی نه‌خوشی بیووه و هر به و ده‌رده‌وه مردووه.

له دیله‌ک میوانی کابرایه‌کی بسالاچوو بیووم، گوتم خاله نه‌ولادت ج هن؟ گوتی وه‌جا‌حکویرم هرچه‌ند دوازده کوریشم هن نیستا بینکه‌س و بینده‌ر له دیویکدا ماومه و، که‌س نالی بابه قوت چه‌ند جه‌وال کای ده‌با.

که‌س نیبه بلئی چلؤنی خاله	گزچان به دهست و به ناه و ناله
له بزیه و ها دهست و پسی کولم	دیوهزمه‌ی پیسری هاتزته کولم
شیز که پیر ده‌بین، پینی ده‌گرن کولله	زه‌ربول مه‌سله و قاعیده‌ی کولله
نه‌مین	

گه‌نجه کان قدر و ریزی دایک و باب بزانن، یه‌قینه‌ن هه‌لسوکه‌وتی نیوه چون بی له‌گه‌ل دایک و بابتان منالان و وچه‌ی داهاتووش نه و هه‌لسوکه‌وتی بیان له به‌رامیه وه‌دا ده‌بین. دلتن قومینک هه‌بوروه که بایان پیر ده‌بیوو، ده‌یانبرد له‌سر شاخینکی به‌رز هه‌لیان ده‌دایه خوار. روزیکیان کورینک که باوکی پیر ده‌بین دلتن بابه نه‌من تو له شاخه به‌رناده‌مه و ناتکوژم تا دواروژ کوره‌که‌ی من واله‌من نه‌کات.

قوناغی پیری قوناغینکه که هممو نینسانینک له پیشیه‌تی که واته تا جه حیلین و له تواناماندا هدیه ریزی پیره‌کان و دایک و بابان بگرین بز نهودی که پیر بوروین ریزمان لئی بگریته‌وه؛ به قولی عمه‌ه : «لیست الشَّابَ يَغْرُبُ يَوْمًا فَأُخْبِرَهُ بِمَا فَعَلَ الْمُتَّشِبِ» واته : خوزگه جهوانی روزیک هاتبایه‌وه بزلام و نه قلم بز بکردایه که پیری ج مهره‌دیکم پنده‌کات، نهودیه که سه‌عدی ده‌لئی :

به پیران کهن کن دست‌گیری که در پیری بدانسی قدر پیری
واته دهستی پیران بگره و ناگات لین چونکه که پیربورو به مهره‌دی پیری ده‌زانی، ده‌توانی
بز پنکه‌نین «بن»‌ای و شهی «پیری» ثاخر بگوری به «کاف».

:: بهشی ۷۱ ::

نهبله به خه‌یال قفت به مال نابی شه‌گاری پاییز قفت به سال نابی
کابرایه‌ک گوتی ده‌بن له‌یالین بیسم داخوا زور جوانه که مه‌جنون نهوا عه‌دادی بوروه؟! که
چاوی پنکه‌وت دیتی نافره‌تیکی ره‌شکله برو؛ گوتی : خوز جوان نیه، نهوده مه‌جنون عاشقی
چی بوروه؟! مه‌جنون که ده‌بیستیه‌وه ده‌لئی : خوزگه نهود کابرایه له چاوی منزا تماشای له‌یالی
بکردایه جا بزی مه‌علوم ده‌بوو که له‌یلا چه‌ند جوان و شیرینه.

اگر در دیده مه‌جنون نشینی به جز از خوبی لیلی نبینی
ده‌لین جارینک مه‌جنون چوو بزو گورستان له منالیکی پرسی : نه‌ری ده‌زانی قه‌بری له‌یلا
کامه‌یه؟! منال گوتی وادیاره تو عاشق نی نه‌ینا هدر به بزونی قه‌بره‌که‌ی له‌یلات ده‌دیمه‌وه.
ده‌لین جارینک له مه‌هاباد کابرایه‌ک چاوی به وه‌فایی که‌وت و زانی که عاشقی شیخی
نه‌هربیه. ویستی به نیوی توتنی نه‌هربیه فیل له وه‌فایی بکا و توتنی بین بغرفشه‌ی، کابرایه ده‌نگکی
بلند هاواری کرد : توتنی نه‌هربیه، توتنی نه‌هربیه ...، وه‌فایی گوتی دا وره خاله، به قوربانی
خوزت و توتنی نه‌هربیه‌ت بم. خاله‌مش خوشی خوشی توونته‌که‌ی بز برد، وه‌فایی توونته‌که‌ی
وهرگرت و بزونی پنوه کرد و گوتی خاله ده‌بن ببوری، توونته‌که‌ت بزونی نه‌هربیه‌ی لئی نابی.
به عالم هر دلی کو هوشمند است به زنجیر جنون عشق بند است

واته هەر دلېنک کە به ھۇش و گۇش بىن، گىرۋىدەي داوى دلىدارىيە. ئىنسان ناچارە كە دەبىن دل بەشىتكەوە بىھىستى و عاشق بە شىتىك بىن و بەرەو مەعشۇوقەكەي بېرواھەتا بە وەسىلى شاد دەبىن، جا ئەو مەعشۇوقە مەجازى بىن، يان حەقىقى.

متاب رو از عشق گىرچە مەجازى است كە آن بەر حەقىقت كارسازى است
بەھەر حال دۇنىاي دلىدارى دۇنىايەكى تايىەتىه و دلىدار بە دەردى دلىدار دەزانى، دلېن بەسىد دوكتور بەقەت دەرددەدارىك نازانى.

٧٢. بەشى

دلېن كابرايەكى نەتەوي و بىن بېروا بەتائەرە بە ئىمامى عەلى دەلىن : نەمن دەولەمەندم و تو زەدار. ئىمامىش دەلىن : سەروھەت و سامانى تۆلە بەين دەچىن و بىنەقايدە و گەر مردى كەس نالى فلانكەس ھېننە دەولەمەند بۇو بەلام نەمن كە خوا عىلم و زانىيارى پېداوم غەنەيدەكى نەبراوهىدە، لە دواى خۇلۇش خەلک سوودى لىيوردەگىن، كەوابوو نەمن بە بەش و بارى خۇم رازىم. «رەضىينا قىئمەتتىجتىار فىينا لىنا عِلْمٌ وَ لِلأَغْدَاءِ مَالٌ فَإِنَّ الْمَالَ يَنْفَعُ عَنْ قَرِيبٍ وَ إِنَّ الْعِلْمَ بَاقٍ لَا يَزَالُ».

دلېنин «نە بە نە گېبەت بنازە و نە بە سەروھەت». بە چاوى خۇم دېتىم كابرايەكى دەولەمەند رۇزىنک لە بىنەرەنلىكى فەقىر تۈورپ بۇو، رېكىھوت كورى ئەو بىنەرەن بۇو بە زاواى ئەو كابرايە سوتقە كابرا مەد و ئەمولادى ئىرىيەنە نەبۇون، كورى ئەو بىنەرەن بۇو بە میراتىگر و وارىسى ئەو كابرايە دەولەمەندە. نەوهىدە دلېن «ھېچ نەخۇرى بۇ چەكمە بۇرى» كەوابوو ئىنسان بە سەروھەت و سامان خۇرى لىنە گۈرىت.

٧٣. بەشى

دلېن شا عەبیاس شەھوئىك لە ليياسى شەخسىدا دەچىتىه دەرى شار تەماشا دەكا، ئەو سىن نەفر يېنكەوە دانىشتۇون. چوو لايان و گوتى ئىنۋەج كارەن، گوتىان دزىن و دەمانەھەۋى بىچىن غەزىنە شا عەبیاس بىزىن. گوتى : منىش لە گەمل خوتان خەن، گوتىان باشە بەلام هەر كام لە

ئیمه هونه ریکمان هه یه بز دزی کردن، گوتی بزانم هونه ره که تان چیه؟ یه کیان گوتی هونه ری من نهوده یه که سه گ چاویان پنکه و تم ناوه رن، دو و هه می گوتی؛ من ده توانم هه مو قفله یه ک هدلگرم، سینه می گوتی؛ منیش له شه وی تاریکدا چاوم به ههر که سینک بکه وی له هر جنیه ک بن ده بی ناسمه وه. شا عه بیاس گوتی منیش هه رکات که سینک مه حکوم به نیعدام بین که ریشم راوه شاند له هر گ رزگار ده بین. گوتیان هونه ری تز له ئیمه چاکتره، خولا سه چوار به چوار خه زینه شایان تالان کرد و بر دیان له جنیه ک شار دیانه وه تا شه وی دو ایں بچن رایگویزن. خولا سه به یانی که شا ده چیته وه بز باره گای چهند نه فهر مه ثمور ده نیری که نه و سی نه فرانه بگرن و بیانه بین بز باره گای شا عه بیاس و خه زینه که ش بیننه وه. نه و کاره ده کهن و شا ده ستور ده دا که نیعدامیان کهن، نه و نه فرهی که هونه ره که ناسینه وهی هر که سینک له تاریکه شه و دا ده بیت رو و له شا ده کا و ده لی:

ما سه تن کردیم کار خویش را ای به قربانت بجنان ریش را

واته ئیمه کاری خۆمان کرد نه وجای نوبهی هونه ری تزیه و ریشت بجولینه، شا عه بیاس خه نده یه کی هاتی و گوتی نازاد بن.

دیاره وه فا به عه ده زور باشه، هر چهند کاره که شیان خیلاف بورو و ده بورو ته مبنی بکرانایه

به لام به قهولی کور دی:

دزو خاوره ن مال گمر بینه ها و ده است گاله روز چند و ده دین بن هه است

:: بهشی ٧٤ ::

ده لین ملا یه ک ده رسی به مندالیک ده گوت، مناله ش به هیچ رهوانی نه کرد، ملا شولکنیکی لیپاده کیشی و منداله که له ترسان بایه کی لئن بمرده بین. ملا هینده دیش قه لس ده بین و ده لی: هدتیوه نه وه به خواریم جه واب ده دیه وه. دیاره قدیم زور به بین روحی لە سەر ده رس له مندالیان ده دا، که نه دبورو وابو ویا به. به خوشحالیه وه ئیستا وانه ماوه، هادی کورم ده لین ئیستاش نه گئر چاوم به مامؤستای درسم ده کموی رقم لیپه لدەستی، چون وەختی خزی زور به بیز و حمی لیبیده دام.

سە عدى ده لین:

چو باد اندر شکم پیچید فرو هل که باد اندر شکم باري است بر دل

واته نەگەر زگت باي كرد رەھاي كە با بىته دەر چونكە بالە زگى ئىنساندا كول و بارى دلە.
دەلىن دوو نەفەر پىكەوە جەماعەتىان دابەست، مەلا دەست نويزى زۇر گران بۇو؛ زگى
باي كردىبوو، هەر قۇورەقۇوبى بۇو، لەبەر نەوه نويزى چوار رەكەعاتى بە دوو رەكەعات تەواو
كەر دەلەپەن، رەفيقەكەي گوتى : خۇ دوو رەكەعاتى كەردن، مەلا بە مەنمۇرمەكەي
گوت نەوه بۇ ناگادارت نە كەردىمەوه؟! گوتى : وەللا من كە نويزەكەم دابەست، دەست نويزىم
گران بۇو لە دەشتى ھەولىرى دەسۋوراًمەوه، مەلا گوتى درۇ دەكەي، خۇ منىش لەوي بۇوم،
درەدى تۈم بۇو ئەي بۇ نەمدى.

٧٥ :: بەشى

دەلىن كابرايدى كى زۇر خۇر میوانى مالىنىك دەبىت، هەر نانى بۇ دىشن تېر ناخوا هەتا تەبەك
خالى دەبىن لە نان. خانەخوى لىنى دەپرسىن خىرە كە ھاتۇرى بۇ شار؟ دەلى : بۇ سەر دوكتۇرى
دەچم. خاودەن مال دەلى نەي خاکىم بەسىر، نەوه نەخۇشى نەو ھەمۇوەت خوارد نەگەر ساغ
بايەي چت دەكردى؟! بۇ خاتىرى خوا لە گەر انەوەدا لىرىھ لامەدە. بەراسىتى زۇر خواردن بەلایەكى
زۇر گورەيە و زۇرىيە نەخۇشىيە كان بە ھۆزى زۇر خۇر يەيە و پەيدا دەبىن، بە قەولى دوكتۇران :
«قالَ بَعْضُ الْحُكَمَاءِ إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ يَخْفِرُونَ قُبُورَهُمْ بِأَسْنَانِهِمْ» واتە زۇرىيە خەلک بە ھۆزى
زۇر خۇر يەيە و قەبرى خۇيان بە دەدانان ھەلدىكەمن، كەوابىن ئىنسان واباشە خۆزى لە زۇر خۇر ئىخۇتە
پىارىزى، بە قەولى كوردى : نەگەر كايەكەش ئىخۇت نىيە، كادىنە كە ئىخۇتە.
دەلىن ملايەكى كۈزى ئىنى ھېنباپو لىنى نەدەبىو بە زاوا، رەفيقىنىكى بە شۇخى بۇزى نۇوسى :
لادە لادە لەم دۆلە ھەلۆلە نەم كىيە ناكىيلدرى بەم گاسىنە كولە

ئەويش بۇزى دەنۋووسى :

لانا دەم لەم دەھەر و دۆلە تىزىم كەردىوو گاسىنە كۈزە

كابرايدى دەيگۈت خىزانىم مەندالى بىو، ماماڭەش گوتى دەبىن شەوارەي بۇ بىگەن و ئاگاتان
لىنى دەنا شەۋە دەيياتەوە. شەوانە لە ترسى شەۋەي خەموم نەبىوو، شەۋىنگىيان لە نىوەشەنەدا ھەر
نەوەندەم زانى مشكىنلە دىيۇكەماندا پەيدا بۇو، گوتى نەوه شەۋەيە و بە ھەمۇ تاقەتى خۇم
بىورىكىم لىپا كېشىا، ھۈرەي ھات خىزانىم لەخەمە راپەپى و گوتى : چ بۇو؟ چ قەوما؟ گوتى :

شوهم کوشت، نه و جا هممو زنه زه و سیستانی دوینا به ثمهینی لینی بنون، هر نه و سه گباب خینه بورو مندالی ده بردنوه.

به داخهوه قه دیم نه شتانه زور بروون، نه و شه و یه، نه و جتنز که یه، نه و دیو و درنجه و ... بعو شتانه زور زن و مندالیان ترساندون و واهمه بورو زور که مس به هزی نه خورافاتانه و تووشی نه خوشی رهوانی ده برو. به خوشیه وه نیستا خملک روون بزته وه و نه و شتانه کم برونه وه.

۷۶ :: بهشی ::

ده لین کابرایه کی بهزار همبورو، عاده تی وابو که پارچه‌ی ده پیونا، دهستن ده کیشا و میتر بازی ده کرد تا شه ویک له خه ویدا چهند نه فهر مهتموری دهوله‌تی هاتن و گرتیان و به پهله ستووی بردیان بز ده ری شار و گوتیان نیمه موئموروی دهوله‌تین و دهستور رمان پیشه لینه به توانی فرت و فیل و میتر بازی نیعدامت بکهین. نالایه ک له وی هه لدرابوو گوتیان نه ماشا که نه وه نه و نالایه که نمونه ههممو نه و پارچانه که له مووشتهریت دزیون نیدایه. کابرایه نه ماشا نالایه که که کرد دیتی که شته که ههمموی راسته و ناتوانی حاشا بکات. گوتی : نه و سه فهره لیم ببورن تزیه ده کم و جارینکی که میتریازی ناکمه وه و خه یانهت به مووشتهریان ناکم. گوتیان باشه، بهو مرجه تیکراری نه که بیمه نه بینا جارینکی که بین چوون و چرا نیعدامت ده کهین. لام کهین و بهینه دا برو له خه و راپه ری و گوتی خواهی هه چهند خهون برو بهلام توبیم راستی بین، بهیانی که چو دوکان، خهونه که بز شاگرد که کی گیبرایه وه و گوتی لام رف را توبیم کردووه، توش ناگادرار به نه گر ویستم میتریازی بکم ناگادرار که وه، شاگرد گوتی جا چوون؟ خو له کن موشته ری ناکری بلیم فیلی مه که، گوتی بهس بلی : نالاکه، خزم خهونه کم وه بیر دیتنه، ههتا دوو سال میتر بازی نه کرد، تا روزیکیان پارچه یه کی ده پیونا دهستن کرد به فرت و فیلان، شاگرد گوتی وهستا نالا، وهستا نالا، فایده هی نه برو و میتر بازی که کی هه کرد و پارچه که کی بز موشته ری پیچایه وه و موشته ری رفی. شاگرد گوتی بیقهزا بی قرار نه برو نه گر گوتی نالاکه توش خهونه که ت وه بیر بینته وه و فیل نه که کی؟ نه بز هیچ گویت نه دامن، بهزاره گوتی وه للا خزم خهونه کم له بیر برو بهلام نه و نالایه که له خهومدا دیتم له ههممو نمونه یه کی پیوه برو ته نیا لام نموفه هی نه بی، گوتی با نمونه هی نه و پارچه ش له گه ل بن.

دیاره ئىنسان كە ويستى توبه بکات لە كارى خەراب و فرت و فتيل لە گەل خەلکدا بکات دەبىن بە راستى بىن و پەريزى خۆزى بە راستى و دروستى خاوبىن بکاتەوە بەلام بە قەولى كوردى «خۇرى شىرى، هەتا پېرى»، «دەلىن توبەي گورگى مەرگە»، نەنبا سەد گوناھ و يەك توبە، خۇزىكە بەو كەسە كە نەھلى فرت و فتيل نىيە، بە قەولى فارس دەلىن :
هر چەكتى بە خود كىنى گىر ھەمە نىك و بىد كىنى

٧٧ :: بەشى

دەلىن كاپرايدىكى نوکەر بە زۇرى مندالىنگى بىن لە باوهش دەكەن. مندالە لە كىنى ژىر نەدەبىو و زېرىدە چۈرۈپ بۇ ناسمان، ھەر لە بىنۇھە لىنى رەبادەدا و لە سەرەوە دەيلاۋاندەوە.
دیارە ھەر كارىنگى لە رووى نىختىيار و ئارەزوو نەبىن بە كار نايەت بە قەولى كوردى : «كەچەل بە زۇر لەدار ھەلنارپاۋانىت».

دەلىن دەروينىشىك بە شىيخە كەي گوت : قوربان من زكىرى دەكەم، گەرمداڭايم، شىيخ گوتى خەممى مەخۇ گەرمەت دادىنەم. دەروينىش گوتى ھەي لەبەر ئاورە سوورە كەت مرم، خەرىكە گەرم دادىم.

كاپرايدىكى بۇي گىنرامەوە گوتى : زستان بۇو تەنە كەي كىيان ئاواي گەرم و تەشتىنگىيان بۇ ساز كەرم، چۈرم لە كادىننى خەرىكى حەمام كەرن بۇوم، كە تەواو بۇوم خەرىك بۇو ليياسان لەبەر كەمەوە، ھەر نەوهەندەم زانى لۇدە كایەكەم بەسەر داھات، كە تەماشام كەر كۆرپە كەم بۇو، گوتىم : ئەحەمەق، نەوه بۇ وات كەرد؟ گوتى : نەتو شەھى دەچىيە زگ دايىكم و واي لىنەدە كەي، ئەمنىش ئاوات لىنەدە كەم... واتە ئاوت بەسەر دادە كەم.

بەھەر حال قەديميان شۇزخى و جەفەنگىيان زۇر بۇوە بەلام بوغۇز و غەرەزىيان لە گەل يەك نەبۇوە و دەل و دەرروونىان وەكىو ئاۋەتە بىكىرددو خاوبىن بۇوە. خۇزىكە نىيەش لە گەل يەك ئاوا بۇويىنایە، ئەوان ھېچ كات خەيانەتىيان بە گىيان و مال و نامۇسى يەكتىر نەكىردووە و لە سەدى چوار خەراب و پۇوجەلىان نەبۇوە، ھەر چەندە لە بارى مالىيەوە خەلک فەقىر بۇوە بەلام لە بارى مەعنەوى و نەخلاق و نۇلغەت و موحەببەتەوە تىر و تەسىل بۇون و بە دەرد و مەرگى يەكتىرەوە ماندوو بۇون، بۇ ژيانى دۇنيا وەكىو مامە خەممە نەبۇون، لە شابىي و لە شىئىن حالتى دەستە و ھەرەۋەزىيان ھەبۇوە و بە فيز و دەمار نەبۇون و پىاواي دين و دۇنيا بۇون، بويىر و ئازا بۇون،

تەسلیمی زالیم و ملھور نەبۇون، خۇزخۇر و بە فرت و فىنل نەبۇون. سەعدى دەلىنى : «انه طېيت حرام است و غېيت حلال»، واتە جەفەنگ و شۆخى حەرام نىيە و غەېيت حەرامە.

٧٨: بەشى

دەلىن خانزادى سۈران كە ژىتكى زۇر دەولەمند و رەئىس عەشيرە دەپىن شەۋىيەكىان كە جومعە دەپىن، لە بن پەنچەرەئى حوجەرى فەقىيان خۇز دەگرى، فەقىيەكەن ھەر يەك ويست و ئاوات و تارەزووئەكىان باس دەكرد؛ يەكىن لە فەقىيەكەن دەيگۈت : ئاواتى من ئەوهە يە خۇزىگە كە لە خويىندىن دەبۇومە خانزادى سۈران، كە ئافەرىتىكى زۇر جوان و دەولەمند و ژىرە. ژە مېرىدى بە من بىكىدايد، گۈزىا نەو كاتە خانزادەخان بىۋەڙن بۇوە، خولاسە وەختىكى كە فەقى ئىجازەيى مەلايەتى وەرەگرى، خانزادە خان لەدۇر فەقىكە دەنېرى. دەلىنى : مەلا، ئەمن دەمەھوئى شۇو بە تو بىكم. فەقى لە خۇشىان باوەر ناکات. دەلىنى : خانىمى بەرىزى، ئەمن و ئەتىيان نە گۇتنۇرۇما خانزادى سۈران دەلىنى : دەمەھوئى ئاواتە كەت بىتە جى. بە كورتى فەقى بە مرادى خىزى دەگات. خوينەرى بەپىز يادى خانزادى سۈرانم لە «گەشتى كوردىستان»دا كەردىوو. سلاو لە گىانى. بەپاستى شىرە ئىن بۇو.

كابرايەك كە قىسى دەكردن يەكىتىر قىسى لە نىيوان قىسە كاندا دەكرد. دەيگۈت : تەوردا سىيم لە قىسان مەده، بە قەولى سەعدى :

سخن را سرسىت و اى غېرت مەند بىن مىاور سخن در مىان سخن
دەلىن نە گەر موتالەعەت كەردى يان گوينت لە قىسى و وتار را گىرت دەپىن بە تەل بىرى ژىرى و بىرى لە كەھى دەھى و دايىبىزى، پۇختە و پالاوتە كەھى ھەلگىرى و چەھوت و چەۋىلە كەشى وەلانىتى.

ئىمامى عەملى لەو بارەوە دەلىنى :

أَنْظُرْ إِلَى مَا فَالَّ وَ لَا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَالَ

۷۹ :: بهشی ::

دهلین کورینک به بابی دهلى بابه نه من سهد دوستم ههیه. باوکی دهلى رؤلم نه تو زورت ماوه تا دوسته کانت بناسی و بزانی کامه‌یان به راستی دوسته، نه من نهوه ههشتا سالم عموره تهنيا ههر دوستيکم ههیه. دوايبي کابرا بز نهوهی کوره‌کهی دوستی ناني و زمانی و گيانی لينک کاتنه‌وه، دينى بزنينك سهر دهبری و ده يختانه نيو جه‌والينکوه و لهزيرخانينکدا ده يشارته‌وه، نه وجا به کوره‌کهی دهلى : کورپ پيارويکم له دهست کورژراوه دهبي ههچي زوروه تا رفژ نه بوته‌وه فكريکى بز بکه‌ين، بچو بولای دوسته کانت پييان بلنى حاليکى وايه و بين يارمه‌تيمان بدنه بيه‌ين له ده شار ژيرخاکى بکه‌ين، نهينا دهولت بزانى ده مانکورزى. کوره خيترا ههلات بولاي دوسته کاني و يه ک به يه ک قهزيه‌کهی بز گيزانوه و داواي يارمه‌تى ليکردن، خolasه ههر يه ک به جوزيک جه‌وابي ده‌دایوه و ده‌يگوت ههر توم قهت نه‌ناسيوه، برق له کنم خهريکه به‌دهختم ده‌كهی. له‌وهش خهراپتر راپورتیان ليدا که فلانكمس زه‌لامينکى کوشتووه و ده‌يهمه‌وى ژيرخاکى کا. کوره با نائوميندي گهرايده و بز مالى باوکى و ههموو شتنيکى بز گيزايه‌وه که هيج کام له دوسته کاني به هواريء‌وه نه‌هاتونون؛ باوکى گوتى : رؤلم تينه برق بز لاي فلانكمسى دوستم ههتا رفژ نه بوته‌وه نهينا بعريللا ده‌بيين. کوره به پله خزى گهيانده لاي دوستي باوکى و قهيرانى له‌گهل باس کرد و کابرا خبزا بن نهوه بيرسى چون و بوجچى خزى گهيانده مالى کابرا و گوتى کوا جه‌نازه‌که، زورو وه کزلئيم دهن با بىيەم ژيرخاکى کەم، له کوينيه؟ سوتفه له بن ده‌ركن تووشيان له مه‌نموروی دهولت که‌مودت، سه‌خت گرتیان و گوتیان نه و زه‌لامه‌تان بز کوشتووه؟ نيهه هر سيكتان قاتلن، کابراي ساحه‌بعمال گوتى نهوه بزنه سه‌رم بريوه و زه‌لام نيهه و خيترا سه‌رى جمه‌واله‌کهی بز کردنوه. مه‌نموروه کان سه‌ريان سووبرما، گوتیان نه‌مه چ نه‌قشه‌يەک بزو؟! کابرا شمرحه حالتی سهد دوسته کاني کوره‌کهی و فيله‌کهی و تاقه‌دوسته‌کهی خزى بز گيزانوه، زوريان پىخۇشبوو و گوتیان هر نه دوستانه‌ش راپورتیان داره. نه وجا کابرا روسى له کوره‌کهی کرد و گوتى : رؤلم نه و جار بوقت ده‌ركه‌مودت که هېچيان دوستي گيانى نه‌بوون، بىلكوو هه‌موويان دوستي ناني و زمانى بون و به هه‌مووان به دوسته‌کهی من نه‌بوون.

لهم نهقله دهبي گنجه‌کان ده‌رسى دوستناسى به قهولى کوردى : «ههچى سمىلى سوور بون، همزاغان نيهه ...»، سه‌عدى دهلى :

دۇست مىشماڭ آنکە در نعمت زىند
 لاف يارى و بىرادىر خوانىدىگى
 دۇست آن باشد كە گىرىد دىست دۇست
 در پېرىشان حالى و درمانىدىگى
 بە جىيە بۇ زىياتر رۇونبۇونەوهى مەتلەب نەقللى ئىپتۇموقلەش بە شىعىر وە گىپىزىن :
تَحَالَفَ النَّاسُ وَ الزَّمَانُ فَحَيْثُ كَانَ الزَّمَانُ كَانُوا
عَادَانِيَ الدَّهْرُ نِصْفَ يَوْمٍ فَانْكَسَفَ النَّاسُ لَى وَبَانُوا
 (ابن مفله)

ناقلېيك لە مىزۇو لە مىزۇ و جوانە

ئەم قال وباسە بىكەينە وانە
 لە ئىپتۇموقلەى بە بىر و ھۆزان
 وادە گىپىزەوه بۇ گەل و ھۆزان
 دەلىن مەقام و پلەى بەرز بىو

لاى فەرد و كۆمىدەن خاۋەن ئەرز بىو
 پياوېتكى خەتخۇش زۇر بەختە وەر بىو
 باش و بە كەلكى ناو جەماۋەر بىو

لە لاى دەولەتىش زۇر بە ئىكراام بىو
 ناخەزەكانى ئېرىھىان پىنى بىرد

بە قەدر وریز و خاۋەن مەرام بىو
 خەمەتا بارىان كىرد بە گۈناھ و تاوان

دەولەت بىن ئەوهى لە كەمس بېرسى
 دىيارە ناخەزان ھەميشە ئاوان

لاى بىردى سەر كار بە بىن مەترىسى
 سەرەرای ئەوهىش دەستىشىسى بىرى

بىرۇزەى بەختى لە سەر شان فېرى
 واتە ئەو دەستىسى كە پىسى دەنۋووسى

بىرپاولە گەپ بىو واتە پىنۋوسى

نه ما مهقام و دهست و پنهنجه‌کمه
 نهاته فرياي مال و گنهجه‌کمه
 دهوري لينگزپا و خانه‌نشين بسو
 خدم خهمي کرد و زيني له زين بسو
 کهس ليني نه پرسی له دوست و نه حباب
 به پيچه‌وانمه زهمانی نه پرباب
 به مناسبه خزى، چهند جوانی فرموده
 لم پنهنه جوانه لا مدهنه به مو
 گونى سويند خوزرن واته چمرخ و گمه
 ندوهی هاته گمراه بزى کات و همل
 له دهوري هاليين ريزى لى بگرن
 گوى له متنى بن گهربلى بمن
 زهمانه نيو رؤژ گهپا به دوژمن
 دونيای به سجن گزيرى له بز من
 نه و کاته زانيم که چونه خهلك
 واته بيوفا و سپله و بى كىلک
 تا له گهپ دابسو نه ستيزه‌ي بهخت
 له دهورم دالان و هخت و بى و هخت
 که بهخت نه ما که سيشم نه ما
 جينگام پيله‌نگ بولله نه رز و سه ما
 بهلى هر وايه گهيل بسى و فايه
 له دهورت دالين تا همه‌ي له کايه
 بلام که زاني پاش نويزى دهولت
 بزى گيپا مهه و مهقام و سهروهت
 خهلك که زانى هاته و هاتام
 به پول هاتن بسر ملاقات

دهست له سمر سینه چلزنی قوربان

به قوربانست بمن سمه روهت و کومان
 له بزم دهرکهوت که دهست نانین
 هه روا زمانین نه که دهستی گیانین
 «نه مین» شه و که سه دهستی نانیه
 به هیچی بگره مهملن وانیه
 به لام نه و که سه دهستی گیانیه
 به قه در و ریزه پوش و گیانیه

۸۰: بهشی ::

دهلين جاريک شهيتان به موسای گوت: عه رزی خوا بکه له خهتا و تاوانم ببوری. گوتی
 زور باشه، موسا عهرزی خوا ده کا و خوا ده فرمی زور باشه، پینی بلی نه من کاتی خزی
 پیمگوت سو جده بتو ثاده بده به قسهی نه کردم له بدر نه وله ره حمه تی خزم بهری کرد،
 نیستاش نه وله قه بره که له فلاں جنبه، بچنی سو جده بتو بهری لینی خوش ده بم. موسا که
 گه رایه وه به شهيتانی گوت: مژده يه کی خوشم پینیه بوت، خوا ناوای فرموده. شهيتان گوتی:
 جا نه من به زیندوویی سو جده بتو ثاده نه برد ووه، نیستا که مردوو سو جده بتو ده به ما
 کابرا یاه که له خه ویدا شهيتان ده بینی که زور جوان بتو گوتی: نز کینی؟! گوتی من شهيتانم،
 کابرا ده لئی خز من هدیکه لینی کی توم له بدر کی حه مامیک دیوه زور ناحهز بتو که چنی نه تو
 ناوای جوانی. گوتی: قه لم به دهست دوزمنه، به ئاره زووی خزی ناحزم ده کیشیته وه.
 ده لین حاجیه که له حج خه ریکی برد بارانی شهيتان بتو، شهيتان پینی گوت فلاں که س
 نه وله تو ش بعده بارانم ده کهی؟ خز نیمه بینمان خوش بینکه وه، حاجی گوتی: نه وله له بدر
 خه لکی مه جوو رم نه بنا ههر له گه ل تزم و له قسهت ده ناچم، نز برا گهوره و من برا چوو که.
 ده لین سه عدی به لای حاجیه کی خه راپ و فیله بازدا رویشت و گوتی: نه تو حاجی نی،
 و شتر حاجیه چونکه بیچاره چه قلان ده خوا و باری ده با:
 حاجی تو نیستی، شتر است حاجی
 از برای آنکه بیچاره خار می خورد و بار می برد

ده لین حاجیه کی فیله باز دوو تمەنیه کی له نیو کەشیده کەی هاویشتیوو؛ وختنیک شتى دەفرۇشت سوینندى دەخوارد كە: بەو كەشیده دوو تمەنی تىدايە و بەو فیله كاپرای دەبېرەوە. بۇ خۇم نەو سالە كە چۈرم بۆچەج، حاجیه كمان لە كەمل بۇو كە لە دىزى لى واقع بۇو، هەزووه‌ها حاجیه کى زۇر شەپانى و نارپەسەنی كەشمان لە كەمل بۇو كە قەلس دەبۇو، دەيگۈت لىرىه دەنگى ناكەم مەكەر نەگەينەوە سەردەشتى، بىلام كە هاتىنەوە زۇرى نەخايىاند بە رەحىمەتى خوا چۇو. بە راستى نەوانە حاجى نىن، عاجىن، نەوهىيە كە شىيخ رەزا دەلى:

كەر بە حەج نابىن بە حاجى

ھەر وە كەرو خۇرى سىم خېرە

خۇزگە بەو كەسە كە لە دوا مردىنى دەبىتە سەرمەشق و نەمۇنەي چاڭى و پاڭى بۇ وچەي دواي خۇرى.

شىيخى سەعدى دەلىن كاپرایه کى هەزار چۈرم بۇ مالى دەولەمەندىك، داواي يارمەتى لىنكرد. كاپرای دەولەمەند بە قەلس و توبەئى وەدەرىيىنا و يارمەتى نەكىد. كاپرای فەقىر بە نائۇمىنلىدى كەپايەوە. دواي چەند سالىنیك كاپرای دەولەمەند مايد پۈچە و فەقىر بۇو و كاپرای هەزارىش دەولەمەند بۇو. كاپرای دەولەمەند كە هەزار بىو ناچار وە سوالتى كەوت. چۈرم بۇ مالى هەمان كاپرای فەقىر كە دەولەمەند بىو. بىن نەوهى بىنامىتەوە چۈرم بۇ لاي و داواي يارمەتى لىنكرد. پارەيەكى زۇرى دايە و پىنى گوت: نەرى دەمناسىيەوە؟ گوتى: نەخىن. گوتى: نەمن هەمان هەزارە كەم كە چەند سال لەمەوبىر فەقىر بۇوم، هاتىم بىز لات يارمەتىت نەكىدم و بە قەلسىيەوە وەدەرىيەت كەردىم. كاپرا لە كەرددەوەي خۇرى زۇر پەشىمان بۇوە و خەجالەتى نەبىن پىنى نەما. بەلىن، نەوزاع و نەحوالى زەمانە ئاوابىيە، هەر دەم بە جۈزىيەكە. كەوابۇو پىاپا نابىن بە سەرۋەت و سامان خۇرى لىنگۈپى و دەستى هەزاران نەگىرىتەوە.

:: بەشى ٨١ ::

سالى ۱۳۳۴ ئى هەتاوى لە گۈندى گروپس پۆلېك مەنداڭ پىنكەوە شوان بۇوین لە شاخى قەلاتى، تووشمان لە رىپويەك كەوت و كەوتىنە سەرى، هەلەمن و هەلەوى بە كاوه شاخىنەكەوە خۇرى حەشاردا. نەورىزىن بۇي بېچىن لەپەر هەلتىرىي، تەسادوف لەو كاتەدا مەلا ئاوارەي شىلماشى پەيدا بۇو، زۇر شاخەوان بۇو، چۈرم رىپويەكەي هەلتىاشتە خوارى و ئىنمەش رىپويەمان

گرت و دادگای سه‌حراییمان بُو ساز دا و گوتمان نهی ریوی به فرت و فیل ازورت مریشک و قاز و مراوی لئن خواردووین، نیستا توله‌ی هممو ثوانه‌ت لینده‌کینه‌وه و ریویمان لموی کوشت. به‌تی سی سال به مندالی شوان بوم، خیزانیشم نه و کاته له‌گه‌ل من شوان بوم، به شوخی پیم گوت : کوزلوانه گازری ، راستی هدر به مندالی حزم لینده‌کرد، چاره‌نووس که گهوره بروین به ته‌واوی بوبینه هاوَه‌لی ژیانی و هاوسر و هاوسمه‌نگری تالی و شیرینی ژیان و به ته‌بایی و خوشی تا نیستا پنکه‌وه ژین و ژیوار به‌سمر ده‌بین، سی کورمان به ناوی : هادی، مهدی و نازاد و دوو کچ به ناوی : فریده و ناسکه‌مان همن، خوا یار و یاوه‌رمان بیت و تهمه دریز بن. له به‌هشتی کوردمستاندا و سیه‌تم کردووه که هممو سالیک له مانگی گولاندا بینه سر گوپه‌کم.

نمین نومیندی به رؤله‌ی ژیره له‌دوا مردنیش منی له‌بیره

خolasه مندال بروین و شوانی کاره‌گه‌ل و بینخم و په‌زاره‌ی دونیا و پوول و پاره‌مان
نه‌برو، همور ده‌بن‌الاند، نم شیعره به ده‌نگی به‌رز ده گوته‌وه :

هـمـور دهـنـالـینـ شـوـانـانـ دـهـتـرـسـيـنـ پـرـ به رـانـکـهـ يـانـ دـهـرـيـنـ

سوتفه نیستا که نم په‌پتووکه و بیره‌وه‌ریانه ده‌نووسمه‌وه و هرزی به‌هاری سالی ۱۲۸۸
هم‌تاوی و مانگی گولانه، باران به لیزمه ده‌باری و همور ده‌گرمینن، سیلاو هـلـسـتـاـونـ و تافـگـهـ و
روویاران به‌هاره و هاژه دینه خوار و له خـرـ و دـزـلـانـ هـلـلـدـهـرـیـنـ، خـمـ و پـهـزارـهـ لـسـمـرـ دـلـانـ
لـادـهـبـهـنـ و گـولـلـهـیـ چـیـاـ بـهـرـزـهـ کـانـ دـهـکـهـنـ بـهـ دـیـارـیـ بـوـ کـورـ و کـچـانـ، شـنـهـیـ شـهـمـالـ دـلـیـ دـلـدارـانـ
باوه‌شین ده‌کات و نه‌غمه‌ی مهـلـانـ و قـاسـیـهـیـ کـهـوانـ دـهـبـنـهـ بـلـاوـینـ بـوـ دـایـکـانـیـ جـگـهـ سـوـوـتـاوـ و
باوکانی پشت شکاو له‌تاو رؤله‌ی له خوین گـهـوزـاـوـ بـوـ گـهـلـ و نـیـشـتـمـانـ.

۸۲ :: بهشی ::

ده‌لین ریویه ک له چزلگه‌یه ک ده‌گه‌ر، کله‌ماینک چاوی پنده‌که‌می و دهست ده‌کا به خویندن. ریوی په‌لاماری ده‌دا و به ده‌میوه ده‌بگری و هـلـلـدـیـ، ریوی له بیری چزووه که کله‌شیری به ده‌میوه‌یه، زاری هـلـچـرـیـ کـهـ وـاقـ وـاقـ بـکـاـ، کـلـهـشـیرـهـیـ له دـمـ بهـرـیـوـوـهـ، کـلـهـشـیرـهـ
له چنگانی هـلـلـاتـ و لـسـمـرـ قـدـهـ دـارـیـنـکـیـ بلـلـنـدـ هـلـلـیـشـتـ. رـیـوـیـ بهـ حـمـسـهـ تـهـوـهـ تـهـماـشـایـ کـرـدـ و

گوتی : ظای چونم له کیس خو دای، کله‌شیره گوتی : ظه و دهنوکه بشکن که بیوه‌خت دهخوینن و ظه و ده‌مهش به برین چن که بیوه‌خت هله‌چپری بز قسه کردن. لم نه‌قله‌دا ظه‌هه‌مان دیته دهست که ده‌بن نینسان ناگای له ده‌می خوی بن و بیوه‌خت قسان نه‌کا و فکر کاتنه‌وه لهو قسه‌ی که ده‌یه‌وهی بیکا و بزانی کوی ج قسه‌یه ک هله‌گری و کوی ج قسه‌یه ک هله‌نگری.

ده‌لین جاریک نیمامی شافیعی له‌گه‌ل چهند برادریک چوون بز سه‌حرا بز نیست‌احمت، دوو مریشکی سورکراوه‌یان پن ده‌بن، نیوه‌رف که ویستیان نان بخون مریشکه که‌یان له‌سر که‌ولیک دانان و به خویان نه‌زانی ریویه ک له‌پر داهاته مریشکه کان و یه‌کیانی هله‌گرت و‌هدلات. هه‌مرویان که‌وته دواز ریوی که مریشکه که‌ی لی بستینه‌وه که‌چی هیچیان به هنج نه‌کرد، به دهستی خالی گه‌رانه‌وه بز جنی خویان. له دووربرا دیتیان ظه‌وه ریویه که دووباره هات‌توهه و مریشکه که‌ی دیکه‌شی به ده‌مهوه گرتووه و بن گلوشت مانه‌وه. نه‌مهش فرت و فیلی ریوی.

ده‌لین کابرایه ک چوله که‌ی کی گرتبوو، چوله که که گوتی بدمه‌لده دوو ناموزگاری و خه‌بریکی خوشت پنده‌دهم. کابرا به‌ری هله‌دا، چوله که گوتی به‌کم ناموزگاری : قفت خه‌فت بز شتی له ده‌ستجوو مه‌خو، دووه‌هم ناموزگاری قفت باوه‌ر به شتی مه‌حال مه‌که. خه‌به‌ره که‌ش ظه‌وه بور من دوو کیلۆ زیب له‌ش دایه، که وايگوت کابرا دهستی کرد به‌جهول و ته‌قلا بلا بز ظه‌وهی به قسه‌ی خوش چوله که بگری و دوو کیلۆ زیب‌که و‌دهست بینی، چوله که که بینی گوت ناختر نه‌سیحه‌تم نه‌کردی که خه‌فت بز شتی له دهست چوو مه‌خو و مه‌حال باوه‌ر مه‌که، ناختر من بهم چوکله‌یه چون ده‌توانم جیگای دوو کیلۆ زیب و بهم !!! که وانه نینسان ده‌بن خوپاگر بن له به‌رامه‌ر له ده‌ستدانی هه‌شتبک. خوش‌ویستی، مالی دوینا بن و با خود هه‌زه‌ر و زیانیکی که بن و رازی به قه‌زا بن، نه‌گه‌ر مالی دوینا له ده‌ستدا زور فکری لی نه‌کاتنه‌وه و به خهم و خه‌فتان خوی نه‌کوژن. کابرای کاسب تووشی زه‌ر و قازانچ ده‌بن، ده‌بن کولنده‌ر و تیکوژه‌ر بن، نه‌گه‌ر سه‌سلامه‌ت بن زه‌ر و زیان قه‌ره‌بوبو ده‌کریته‌وه.

چلکی دهسته مالی دوینا وه ک ده‌لین مالپره‌ست په‌یمان شکین و بن به‌لین به ره‌حمه‌تبن شیخ عهدوربره‌ثوف نه‌قشبندی به شوخی نه‌م شیعره‌ی گوریبوو به : چلکی دهسته مالی دوینا وه ک ده‌لین خوزگه قفت بز چلکی دهست بن نه‌لین

هروده‌ها نینسان دهین همه‌مو شتیک به مده‌کی عه‌قلی خزی هله‌سنه‌گینیش و باوه‌ر به همه‌مو شتیکی مه‌حال نه‌کا، زور که‌س به خه‌یال پلاو ده‌چن مل له کینیک ده‌نین، هله‌لی ده‌درن بیز غذزنه و که‌چی ماندوو بروون و حمه‌سره‌ت نه‌پی بیزیان نامنستته‌وه.

۸۳ :- بہشی :-

دهلین کابرایه ک به دویمان قلس دهی، دوو سی نه فور جه فنگباز ده چن بُ لای
ده یانه وی به فیل قلسی کدن. یه کیان ده لی بمهاران خوش که ولات سوز دهی، میو گه لای
تازه دردکن، دووهه می ده لی : جا په لکه میو جوان و تازه کان لیده که نه و، سیهه می ده لی : جا
برینج و پیواز و رون و به هاراتی تیکه ل دکن. ده لی کابر اورده ورده له فیتن خوی حالی بیو،
هدستایه بی و گوتی : جا نه گهر پیاوی و هیچجه، هتللا نمهوند هت تیهه لددهم که روزی شایه
هینده له ده هولی هد لند رابن.

جه وانیک ده یهه ویست به زور له گه ل نافره تیک دهست تیکه لایو بکات. نافره ت زور
داوین باک بیو. ناموزگاری گنجه کهی کرد و گوتی : نه ده و نه خلاقت ریعا یهت که. کوره که
زور خه جاله ت بزوه و گوتی مدرج بی لیزه به دواوه خزم تووشی نه کارانه ناکه مدوه. بر استی
پیاوی گنج نه گهر ناگای له خوی نه بی غیریزه جنسی زور به ناسانی ده یخانه ژیر فشار و
تووشی کاری خه راپ و بی نه خلاقتی ده کا. مروف دهین به نه خلاقتی جوانی خوی له داوین
پیسی و ده ستدریزی بز مال و ناموسی خدلک خوی پیاریزی که نه گهر وای کرد، جگه له وه
که بز هدمیشه له کن خوی و بنهماله و نیجتیمامعه و سریه رز و داوین پاکه، دوور ده بیته وله زور
موشکیلات و نه خوشیه کانی وه ک نیذ و ... که به هوی تیکه لایو و نزیکی ژن و پیاو زور به
ناسانی را گوییز دهین به دوور و سلامه دهین.

۸۴ :: بہشی ::

سالی ۱۳۴۰ هدتاوی باریکم هناری گروئیس برد بز شاری نه غده و به گمنگ گزپریمهوه. دوازده روزم پیچون جا گهیشتمهوه مالتی، مه گهر خوا بزانی چهندم تالی و

سوییری چیشت. همروه‌ها سالی ۱۳۴۱ی هتایی باریکم کاله‌کی کولوی بردن بز بیوران هتا نیواری هاوارم کرد: کاله‌ک به گمنم، یه ک کمس به هاوامهوه نهات. نیواری کاله‌کی سه گتاب خبیو ناویان لمبر ده‌رفیی و تلیسابونهوه، ناچار هلمپشتن و لئی سوار بروم بدهو مال. خملکی نه و هخته ناوا فقیر بورو به دوو دیبان باریکیان کاله‌ک بز نه کراوه، نیستا هم نه و بیورانه نه گهر یه ک ماشین کاله‌کی بز بعری ناکه ویته نیواری. یان نهوه بزو ده‌چووم له چزمی کملوی به گوئیدریزی خیزم دینا بز سه‌رده‌شت جا له همورازی داربران یا له خری که رتپتنی که‌ره‌کم لیده‌کهوت و ده‌وستا. جاریک لمه‌سر پردي کملوی قره‌چی نه‌مبهراویه‌ری پرده‌که تاولیان هملدابرو، منیش له‌نیوقدی پرده‌که که‌ره‌کم له‌گهله که‌ره‌چیه کان ملیان لینکنا، گوئیدریزی قره‌چیه کان پیریزنه قره‌چیکی سوار بیو، گوئیدریزه‌کهی من نازاتر برو له پیریزنه‌ی به خز و توله‌سه‌گی باوه‌شیوه هملدایه خواری و پیریزنه ده‌ستی کرد به جنیودان و هات و هاوار، نه‌مزانی چzon خزم لهو گونگله ده‌رباز کرد و خلاس بروم. بدلتی قدیم ناوا به فقیری و ههزاری ژیانم به‌سه‌بردووه.

جاریک له‌گهله مامؤستا شیخ ره‌نوف باسی زه‌مانی را بردومان ده‌کرد، گوتم نهوه‌ی راستی بی قه‌دیم دونیا دوزه‌خ بورو و نیستا دونیا به‌هدشت، که‌بابو نیمه نیوه‌ی تهمه‌نمان له جه‌هنده‌مدا براوه‌نهوه و نیوه‌شماعن که‌وتزه به‌هدشت، به‌لام گنهجه کان نه‌مرز هه‌موو ژیانیان که‌وتزه به‌هدشت‌وه، مامؤستا زه‌ردخه‌نه‌کی کرد و گوتی فلانی ژیانی نیمه خوشتره چونکه نهوان جه‌هنده‌مه که‌یان نه‌دیوه بزیه قه‌دری نه و به‌هه‌شته‌ی که نیستا تیدان نایزانن، گوتم نهوه‌ش راسته. نه‌م نقله ده‌گه‌ریته‌وه بز سالی ۱۳۸۰ی هتایی له دوکان له خزمت نوستادی بع‌پریز خوالیخزشبوو مامؤستا شیخ عبدوبرره‌نوف نه‌قشنه‌ندی (بیژوهی) دانیشتبوم، بع‌پاستی نه‌م مامؤستا بع‌پیزه بز من هاوده‌میکی زور خوش و زور ره‌فیقیکی دلسوز و زانا و نه‌دیب بیو، نیستیفاده‌ی معه‌عنویم زور لینکرد و خolasه باوکی زانیاری و نه‌ده‌بی من بورو. له‌دوا به‌ره‌حتمت چوونی من زور غه‌ریب بروم، هه‌رچه‌ند دوست و برادرم زور بعون به‌لام که‌س نه‌یتوانی که‌لینی نه‌وم بز پر کاته‌وه، با نهوه‌ش بلینین که نه‌م زانا و بلیمه‌ته ۴۰ بپرتوکی باش و به‌که‌لکی هن که به داخه‌وه نه‌جمل مه‌دادی نه‌دا له چاپیان بدا. هیوادارم که‌سینک هه‌بن قولی هیممه‌تیان لی هملکا و چاپیان بکا، به ره‌حتمت بن زور جار ده‌یگوت فلانی نووسه‌ر شیشای له‌سده و ده‌وله‌مندیش نیفشا به‌لام به داخه‌وه ده‌وله‌منده کان نه‌و نه‌رکه گه‌وره بع‌پیوه نابدن، لمبه‌ر نهوه زوریه‌ی بده‌هه‌می زاناکان ده‌بنه خوزارکی سیسره و مشک یا نهوه‌ی که فری ده‌درین و ده‌فه‌وتین. جاریکیان له‌گهله نه‌مو بع‌پیزه له گوندی بیژوپیرا شده شیعerman کرد تا سه‌رده‌شت،

هیچمان نبهزین، قه‌دیم شده شیعر زور باو بیو بهلام به داخمه نیستا خملک زهوق و
حمه‌لهی لمه‌نم لاینانه نه‌ماره.

سالی ۱۳۸۱ هـ تاوی له نزیک گوندی چه‌کو نه زانا و بعزمیزه له‌گه‌ل چه‌ند ره‌فیقیک له
مینو و بووسنیک دابوون، هزار مه‌خابن ماشین هـل‌دیبرا و که‌وتنه ناو چزم و کوزچی دوابی کرد.
چه‌کو بیو نیمه‌ی کرده مه‌کوی خم پشتی چه‌ند که‌سی به خم کرد به خم

۸۵ :: بهشی ::

ده‌لین کابرایه کی یه ک تهن دروینه‌ی به‌سردا مابزووه، کچه‌که‌ی که زور جوان ده‌لین:
با به‌جز به ته‌واوی کوری ناوایی بلین سبیتی هه‌ره‌هزه، دروینه‌مه، له‌بهر خاتری من هه‌موویان
دین. کابرا چوو به ته‌واوی گمنجی دینی گوت و دوارفه هه‌موویان هاتن. به‌یانی کچه‌که به‌دزی
و په‌نامه کی یه‌که‌یه که جهوانه کانی ده‌برده قوژبینیک و سیوینیکی ده‌دایه و ده‌یگوت له باخه‌لی
هاوی نه‌من نه‌توم زور خوش ده‌وی به‌لام با نه‌وانی دیکه نه‌زانن. خولاسه کور و کال ملیان له
دروینه نا، ناوریان له داسان ده‌بزووه، کچه‌که‌ش جار جار ده‌چوو دیاریان و ده‌یگوت سیو له
با خملک گیان، بیو قسه نه‌جهوانانه ناوریان ده‌گرت و ده‌بیو به کیپرکن، بیو به نیواره و
جهوان تدقیان له دروینه هـل‌ستاند، جوانه کان که ده‌ریشتنه‌وه خز به خز به یه‌کتیریان ده‌گوت
مردووت مری نه‌من سیوی دابوومی و حزم لینده‌کرد، نه‌تو بوزچی ناوا خوت ده‌کوشت، که
نه‌ماشایان کرد نه‌و فیله‌ی له هه‌موویان کردبیو.

ده‌لین کابرایه که مه‌ریک له په‌تینک ده‌خا و ده‌بیا بیو بازار بیفرؤشن، معه‌ره که به دوو خزیدا
راده‌کیشی و ده‌ست ده‌کا به هاوار کردن، ناگای له پشت خزی ناین. کابرایه که په‌ته‌که
هم‌لده‌پری و مه‌ره که‌ی لئی ده‌دزی. کابرا هدر هاوار ده‌کا، موشتری نه‌معره، کابرایه پیتی ده‌لین
نه‌ری نه‌وه شیبت بیوی نه‌وه له‌تکه په‌ته به‌دوو خوت‌ندا راده‌کیشی و هاوار ده‌که‌ی. کابرا که به
خزی ده‌زانی ده‌ست ده‌کا به هات و هاوار و گه‌ران به دوو معره‌که‌دا. کابرایه کی ساخته‌چی که
بانگی ده‌کا و ده‌لین تازه له دوو چوان مه‌چن، وده من دوو سه‌د دینارم لئی له‌و چالاوه که‌وتوره
بیوم ده‌ره‌ینه‌وه په‌نجا دیناری بیو تون. کابرا ده‌لین زور باشه، خز مه‌ره که‌م باینی ده دینار بیو ناوا
قه‌ره‌بووی نه‌وه زه‌ره‌ده‌شم ده‌که‌مدوه، خولاسه خزی رووت‌ده‌کاتمه‌وه و ده‌چیته ناو چالاوه و
مه‌رچی ده‌گه‌ری هیچ نایینه‌وه، که دیته‌وه ده‌ر ده‌بینی کابرا رؤیشتووه و هه‌موو لیباسه کانی لئی

دزیوه، به روت و قوتی دارینک به دوری خزیدا هم‌لده سوپرینن، کابرایه ک دلئی خاله نه و بز واده‌کهی و ناوا به دوری خوتدا هم‌لده سوپرینی؟! دلی قال و باستیکی وام لی بمسر هاتووه، بزیه واده‌کم ههتا خوشم نه‌زن.

دیاره نیسانی ساویلکه و فقیرحال قدیم زور بون، تنهانهت نیشانش که ماتاکورتیک هر هن، بلام فیلبازه کانی نه‌مرز له هی قدیم بینه‌زاترن و نه‌هندگی به ساغی قوت ددهن؛ که‌وابو خوش به حالی نه و کسه که نه‌مرز فیلی سمر فیلی ساخته‌چی و فیلبازه کان ده‌کموی و ناکه‌ویته‌وه داو و تله‌یان.

۸۶ :: بهشی ::

مهولانای روومی دلئی : کابرایه ک تووتیه کی ههبو پنی گوت : نهی تووتی ده‌چم بز هیندوستان، چت به دیاری بز بیننم؟ تووتی گوتی : وهلا سلاوی من به تووتیه کانی وی بگه‌ینه و بلئی فلانی گروتوویه‌تی خوزگه به حالی نیوه که نازادن و به که‌یعنی خوتان ژیان ده‌بنه سمر. کابرای بازره‌گان که گه‌یشته هیندوستان، دیتی تووتیه که چه‌منزارینکی سرسه‌وزدا خمیریکی سفرا و هملغیرین و خویندنه. بانگی کرد و ولاعی تووتیه کهی بین راگه‌یاند، تووتی که نه‌وهی بیست خزی بدلار داختت و مندار بزووه. کابرای بازره‌گان زوری بین سهیر و ناخوش بون. به‌هرحال که گه‌برایه‌وه بز مال، نعلی تووتی هیندوستانی بز تووتی ناو قدهس گیپایه‌وه و تووتی دهست به‌جن خزی بـلـادـاخـتـ و مندار بزووه، کابرای که نه‌وهی دی زوری خمهی تووتیه کهی بون، گوتی بزیا نهـمـ نـقـلـمـ بـزـ نـهـ گـیـرـابـاـوـ، تووتیه کهی له قدهس ده‌هینا و بردي له دوور فریتیدا، کابرای که توزینک دوور کم‌نه‌وه، تووتی راست بزووه و چوو لم‌سمر لقی دارینک هـلـنـیـشـتـ. کابرای بازره‌گان که نهـمـ حـالـهـیـ دـیـ هـینـدـوـسـتـانـ، منـ نـاـگـاـدـارـ کـرـدـوهـ کـهـ نـهـیـ قالـ وـ باـسـهـ روـنـمـ کـهـیـوهـ، تووتی گوتی : تووتیه کهی هیندوستان، منی ناگادر کردهوه که نهی تووتی تووش به فیل خزت بعرینه تاساحبه‌که‌ت فریتدا و له زیندانی قدهس رزگاریت بینت. نیسان دهین بز رزگاری خزی و هاونموعه کانی همول بدآ و بمعدر فیل و قوتیک بین خزی و گله کهی رزگار بکات له دهست زالم و ملهوران.

دلئین چوار برا لم‌سمر میراتی باوکیان لییان بون به شهر و دهه تقه، نهی نهستایه‌دا که گوینیان هـلـخـسـتـ نـهـوـهـ چـهـنـدـ دـزـ هـاـتـبـوـنـهـ سـرـیـانـ وـ خـمـرـیـکـبـوـنـ مـالـیـانـ لـنـ تـالـانـ دـهـکـرـدنـ. خـزـ

به خوز گوتیان با کیشه‌ی نیوانمان و لانین و چاره‌ی دزان بکهین و نه هیلین هیچ بدزن و دهرباز بن و دهرفت له ناکوکی نیوانمان بهرن؛ دوایی کات زوره بز میرات بهشکردن، نه گهر دز نه یهین به تالان.

نهوهیه که گووتوویانه : برا له لای برا بین، مهگدر قهذا له لای خودا بن. بیگومان نه گهر خه لکی ههر ولاطیک بز یهک و له گهل یهکین، دورو بدره کی و لانین و یه کگرتوو بن له پیناو خاک و گیان و ناموسی خویان و گله که بیان، هیچ دوزمنیک ناتوانی بمسریاندا زالین و زهفیریان لئی بینی، کهوابوو یهک چل بن وهک شیلان چلچل مهبن، ده لین : مهپیک که له مینگه‌لی هه لبپا، ده بیته خزراکی گورگ.

۸۷ :: بهشی ::

ده لین کابرایه کی گمورد چوو بز مالیک، ژنی نه و ماله که مهشهورر ببو به زنیک که بینگاری به همه‌مو که سینک ده کا لعو کاته‌دا خمریکی هه ویرشیلان ده بن و که گوبنی له تمقهی ده رگا ده بن ده لین ههر که چاوی پنده که وی ده لین : ههی خه جاله‌ت خوم، نه مزانی که جه‌نابتان، به خودای ده بیه یهوه جینگای خوی دایده‌نیمه‌وه، واته دوو که رهت بینگاری پنده کا.

به راستی قدیم خه لک زور دلپاک و خاوین و بی فرت و فیل برون. کاک ره حمانی بر ام ده یگوت : نه گهر مریشکی مه سنو عی نه بانایه بز هینلکه کردن حالم شر ده بورو، به هیوای مریشکی ولاتی، سین روزان دین و ده چن و ده قرتن بملن نهوه ده بانه‌هونی هینلکه یهک بکهنه. بز زانیاریتان باشه نهوانه بزانن که وشهی «مریشک» له «مرغ خشکی» وه رگیراوه، هه رووه که «مراوه» که وه رگیراوه له وشهی «مرغ آبی» یهه.

گوییم لیبوو کابرایه کی دانیشجوو ئامزه‌کاری کورپیکی له خوزی بچروکتر ده کرد و ده یگوت : کاتی خوزت به فیروز مده، نه من له دانیشگای تاران ۲۴ سه‌عاته‌ی روزانه نهوا بهشکر دبوو : ۶ ساعه‌ت له زانکو بروم، ۶ ساعه‌ت خمریکی مو تاله‌عه کردن بروم، ۶ ساعه‌ت بز پرسیار و بژوار. رووی له من کرد، گوتی فلانکه س چم بز مایه‌وه؟! گوتی و هلا نهوه‌نده وهخته‌ی بزت ده مینیته‌وه بس بعشي فلان خواردن ده بن، ناهه قیشم نه بورو، نهوه‌لنه چاکم ده ناسی، درزی

ده‌کرد و نهوجار کوا نهونده و هخته‌ی مابوو بهشی نان خواردن و خواردنوه و نووستن و نیستراحت ده کا.

دهلین کابرایه‌ک چوو بتو سدر حهوزینک، چاوی به خزی ده‌که‌وی که چه‌ند ناشیرینه و دهست ده کا به تف لینکردن. لینی ده‌پرسن نه‌ری نهوه تف له چی ده‌که‌ی؟ ده‌لئی و هللا شه‌یتان له ناوه‌که‌دا ده‌بیشم. ده‌لین کوره نهوه بتو خوتی دیاری، ده‌لئی توخوا به راست، و هللا قهت نه‌مزانیوه که ناوا درزیو و ناحهزم.

کابرایه‌کی ناحهز له‌گال نهوهش که ناحهز ببوو، بولبژیری ده‌کرد له ژن هیناندا و به زورکه‌س رازی نهبوو، پیمگوت : فلاپی بچو له ناوینه‌دا تیر تماشای خوت بکه، به هه‌مورو کجینک رازی ده‌بی. نه‌و قسی من کاری له‌سدر کرد و زور زوو ژنی هینا، له دوایدا که دیمه‌وه گوتی : فلاپی، زورت لی مه‌منوونم، که‌س تا نه‌مِرق ناوا نامزگاری نه‌کردووم، مالت ناوا بین به ژن و مالت کردم.

نهوه‌یه گروتوویانه: دوست نه‌و دوسته‌یه وه ک ناوینه عه‌یبه‌کانی بین نیشاندا یان ده‌لین : دوست نه‌و دوسته‌یه عه‌یبه‌کانت به دیاری بزر بینن.

• بهشی ۸۸ •

ده‌لین هیمن گروتوویه‌تی نه‌گه‌ر به‌لایه‌ک له ناسمان بیته خواره‌وه، ده‌لئن مالتی مام هیمن له کوییه، دیاره هینمن هه‌مورو ژیانی همر ده‌ریبه‌ده‌ری و زیندانی و هه‌زاری و فه‌قیری بوروه به زمانی شیعر بتو خزی ده‌پاریته‌وه و ده‌لئی :

نه‌ی خوای گهوره و خالقی بین چوون	نه‌و که‌سی دات به نیمه زار و قوون
یان نه‌وان بگره، یا بکه تیرم	تیر نه‌بن بسچمن سه‌ر و ژیرم
ده‌لین کابرایه‌ک به شوختی ده‌یگوت نهوه‌نده بین‌شانس و بدبه‌ختم نه‌گه‌ر هه‌مورو	
نه‌ستیره‌کانی ناسمان بینه حزوری و بینه سه‌ر زه‌وییه‌ک، دانه‌یان بهشی من نابن به‌لام نه‌گه‌ر مانگ	
به‌تفاقی ته‌نیا بیته کله‌گایه‌ک و بیته خواری، راست وه دوو قومنی من ده‌که‌وی	

ده‌لین «جونه‌یدی به‌غدادی» روزینک به‌لای جه‌معینکدا رزیی، گوتی نه‌و خدلکه بتو کز بروونه‌وه؟ گوتیان : دزیکیان گرتوروه و له سیداره‌یان داوه. جونه‌ید چوو لاقی دزه‌که‌ی ماج کرد. خدلکه‌که زوریان به‌لاوه سه‌یر هات، گوتیان جه‌ناب نهوه ج سپرپرینک ببوو؟ گرتی نه‌و دزه

هینلە نیمانی بە کاری خۆی ھبۇ ھەتا گیانى لەسەر دانا، نیسان لەسەر ھەر عقیدە و مەسلە کېنگى بىن، دەبن لەسەری سورى بىن ھەتا دەمرى و نابىن دەست بەردارى بىن ئەگەر لە سەيدارەشى دەن.

بەلتىن زۇر كەمس گیانى خۆيان لەسەر ئىدە و مەرامى خۆيان داناوه وەكرو قازى مەحەممەدى نەمر، ئەمما بۇ ھەمیشە ناويان لەناو مىزۇو و مىشىكى گەلەكەيان ھەر دەمینى وەك شاعير گۇوتۇويەتى :

نەوهى ماوه ھەر ناوه بۇ پىس و پاك	بەدوويانەوە تاھىيە ئاوا و خاڭ
لەزار تسووك و نەفرىنى بە شۇپتەوە	ھەزار تسووك و نەفرىنى بە شۇپتەوە
بەشى پىساوى باش نافەرىن و نىزان	لە خۇشى ژيان دان كە خۇشىيان رزان
شاعيرىنىكى دېكەش دەلى :	

خۆزگەم بەو كەسى بۇ نىشتمانى خۆى دەكا بە قىچى، قوربانى
چونكە نىشتمان بىشىكى يە بۇ گەل، مايەي ژيانە بۇ گەل تا نەجەل

٨٩ :: بەشى

سەعدى دەلىنى كابرايەك شەويىك لەسەر نەخۇشىك ھەتا بەيانى دەگریا، رىكەوت بەيانى نەخۇشە كە چا بىزۇوە و كابراي ساغ و سەليمىش مرد. نەوهى يە شافيعى گۇوتۇويەتى : «فَكُمْ مِنْ صَحِيحٍ مَا تَمَنَّعْتُمْ وَكُمْ مِنْ مَرِيضٍ عَالِيٌّ ذَهْرًا عَلَى ذَهْرٍ وَكُمْ مِنْ فَتىٰ يَنْسُى وَيَضْبِعُ أَمْنًا وَقَدْ تُبَعِّجَتْ أَكْفَانَهُ وَهُوَ لَا يَنْذِرِي». زۇر كەسى ساغ ھەن كە لەناكاو بىن ئەوهى نەخۇش بىن دەمرىن، ھەروەها زۇر كەسى نەخۇشىش ھەن كە بە روالت دەلىنى نىستا نا نىستا دەمرىن؛ كەچى چاڭ دەبئەوە و چەندىن سال دەزىن، ھەروەها زۇر كەكە لە گەنج و لاؤەكان شەو بە ئەمینى لە نوبىن و باندا لىپى دەننۇون و دەنخەون، بەخۇ نازاتىن كراسى مەرگىيان بۇ دەدروون و لە ناز و بازى ژىن و ژىبار بىبىش دەبن و لە شارى خامۇشان لە نوبىن و بانى گلدا لىپى دەننۇون. ھەر وەكە شاعير گۇوتۇويەتى :

دەزانى مىۋە بۇزچى شىرىئە	شەكرە سېيۇ نۇوستۇون لەو ژىرژەمېنە
ھەواكە خۇشە مەلبەندى نەبۇون	ھەموو كەمس بە توپىن كراسى نۇستۇون

ھەروھا لە بابە عورىانەوە دەلین :

نەمەز گولزارە و سبەی خەزانە
دەلین نىرە جىنى گشت مىر و خانە

دونيا سفەرييە و مىزۇف میوانە
چالىنکى زۇر قول كە ناوى گۇرە

ھەروھا ھەزار دەلى :

فرمىسىكى چاواي جوانەمىرگانى
كە دەپزىن لە لاي دەشت و كۆسaran
نىشانمان دەدا گەردۇون لەسەر چەل

ئەو سەرچاواھى لەسەر ھەردانى
نەرگىزى چاومەست دەمە و بەھاران
چاواي جوانانە كەوتتە بن گەل

ئىپراھىمۇ ئەفحەمى دەلى :

لە شىنى ھەرسە زېرى ماتەمىكە
بەلام فەرقى زۇرە شىن ھەتا شىن
دەسا شىنى وەھا زۇر دىتە گۇپى

خۇش بە حالى ئەو كەسانە كە بە چاڭى دەزىن و بە چاڭى دەمن، كەوابۇر مەدنى پىاوي
چاڭ و پىاوي خەراب قەت وەك يەك نىن، عاسمان و رىسمانيان فەرقە. خوايە مان و نەمانمان
لە گەل خىلى پاكان بىت.

٩٠ :: بەشى

كە ئىنقىلاپ كرا بە حاجىيەكىان گوت : نىستا كوردە كان بىز خۇيان نىدارەي شارى دەكەن و
دەولەت دەسلەلاتى نەماوه، گوتى : پىنمخۇشە تا كوردى خۆمان ھېبىن غەوارە ج كارەيد. دواي
ماوه يەك پىيانگوت ئىستا شار نىوهى بەدهەست دەولەتەوە، نىوهى كەشى كورد نىدارەي دەكەن.
گوتى خوا تۇفيقى ھەردووك لا بادا و ھەردووكىان پايەدار بىكا. دواي موددەتىك گوتىان دەزانى
كورد هيچى بەدهەست نەماوه و دەولەت تەواوي شارى بەدهەستەوە، گوتى : پىنمخۇشە، دەولەت
بایى مىللەتە، بە قامى خالالكى هيچ ناڭرىت. بەلنى ئەو كەسانە كە بە ھەمو بایەك دەلارىن، بىن
بایەخن، دىيارە مىزۇف نابىن وەك گوللەبەررۇزە بىن و لە گەل رۇز بگەپرى، بەلكو دەبىن يەكپەر و بىن
و بىز قازانچى خۇرى ھەر رۇزە لە گەل يەكىن نەبىن و لە كۈرى پەلەيدا و سەفرە كە چەمور بۇو
سلاوات لە دىدارى وان لىندا بەلكو دەبىن قازانچ و ئامانچى جەماۋەرىش بە ھى خۇرى بىزانى و
خەمەخۇرى وان بىن، ھەر نەلىن : ئاۋەر سوورە، لەخزم دوورە.

دهلین چوار نه‌فر له سه‌ر ناوی تری لیبان بیو به ناخوشی و دمه تهقه، کابرایرک گوتی نهوه چیبه، نهوه له سه‌ر چی لیتان بورو به شهر، کورده گوتی نهوه میوه که لبره داندراوه نهمن ده‌لین ناوی «تری» به، نهه برادره که فارسه ده‌لین ناوه‌تللا نهوه «انگور»، نهوه که عره‌به ده‌لین نه خیر هیچ کام له مانه که ده‌لین نیبه و نهوه «عنب»، نهه کاکش که توورکه ده‌لین هیچیان بایی تووری تبری لینازان و نهوه «روزومه»، کابرایکه که زمانی هه‌مووانی ده‌زانی گوتی کاکه هه‌مووتان راسه ده‌کن به‌لام نهوه‌تان خه‌راپه ههر کامتان به زمانی خوتان ده‌لین و هیچ‌تان له زمانی نهوهی که ناگات، دیاره نه گر لیک حالتی برونايه تووشی شه‌ر و در گیری نهده‌بیون.

ده‌لین له دیبه ک جهوانیکیان ته‌رخان کردبوو بز خویندن، گوتیان با به ههر هه‌موو دیبه که میرزا‌یه کمان هه‌بی، کوره چهند سالنیکان ده‌رسی خویند و هاتهوه بز دیبه که‌یان. خملکی ئاوانی له دهوری کز برونهوه، نهوه خوشی خوشی میرزا‌که‌مان بز پینگه‌یشتوه. ده‌لین دهی کاکه میرزا، شوکر بز خوا ئیستا سه‌واد داری، خو هیچ موشکیلینکت له خویندن و نروسیندا نیبه. ده‌لین ناوه‌تللا، زور باشم، به‌لام له حیسابدا تا ده هیچ موشکیلم نیبه، بهس که ده گمه ده، یه‌که که ده‌نووسه به‌لام نازانم نرخته که‌ی له لای راست بنووسه يا له لای چمپ. ههی گوتیان به خیر نه‌یه‌وه، پیت سوور بروینهوه، خوشی خوشی نهوه گووخزرمان بز پین گهیوه. دیاره قه‌دیم خویندله‌واری کم بروه.

ده‌لین مامؤستایه که له دیبه ک موعده‌لیم ده‌بی، حیسابی هه‌تا ههزاریان فیرى قوتیان ده کا و ده‌لین مندالیته حیساب ته‌واو برو، منداله کان که ده چنه‌وه مال باس ده‌کن، ده‌لین نه مژو حیسابمان ته‌واو کرد و هه‌تا ههزاری به ته‌واوی فیبر بروین، باوکی يه‌کیکیان ده‌لین رۆلەم خو حیسینب هه‌تا ههزار نیبه، بالاتریش هه‌یه، ده ههزار هه‌یه، سه‌د ههزار هه‌یه و ملوین هه‌یه و ...، دوارلر منداله که به مامؤستاکه ده‌لین بابم گووت‌توویه‌تی حیساب له ههزاری ته‌واو نابن و بالاتریش هه‌یه، مامؤستا ده‌لین : راسته به‌لام بالاتره که ههر به زار هه‌یه، به نووسین ههر هه‌تا ههزاری هه‌یه.

• بهشی ۹۱ •

سه‌عدی ده‌لین کابرایه کی فه‌قیر کچینکی زور ناحه‌زی ده‌بی، که کمس نایبه‌وین، ده‌یدا به بیاویکی کویز. دوای ماوه‌یه ک ده‌لین دوکتووریک په‌یدا بورو چاوی کویزان چا ده کاتهوه،

زاوایکت بعده بز لای هتا چاوانی چاک وه کا، کابرا دهلى خواخوامه چاک نه بینتهوه، هر چاوی به کچه کم که وی په شیمان ده بینتهوه و ده بینتریتهوه بز خوم. به راستی ژنی ناحهز ورچی به رئاوری ناو مالهوهیه. دووباره سه عدی دهلى: ژنیک به پیاوه کهی گوت: مالت خمرا نه بن، وه ک ژنه نگه سوره وای هر پیووه دانت هه یه، واته شهوانه بز کاری ناوا نازای، بز ناچی کار و نیشیک بکهی تنبیل و تمهوزه ل ههر داده نیشی و ده کهی. نه ویه که دهلى: «ته کی پر، ناشتی ناو ماله» یا دهلى: دهستی ماندوو له سمر زگی تیره، «تا رنج نبری، گنج نبری»، دیاره نه و ژنه ناهه قی نه بوروه. پیاو دهبن کار و نیشیک بکات هتا مال و مندالی فه قیز و موحتاج نه بن به لام با له مقامی شوخیدا نه ویه شلیین که له ژناندا نه ویه یه ک به پیاوه کهی بلی نه تو هر بز کاری شه وی نازای و ناره زایه تی خوی ل همباره وه در برپی. ژنیک به میرده کهی گوت شه وی خو ده مرینی و روزیش دهلى: گورگی. سه عدی دهلى: کابرا یه ک له کن رسیش سپیه ک شکایه تی له ژنه کهی کرد و زور به توندی ناره حمه تی خوی در برپی، کابرا گوتی: ناوا نابن تو ش ده بن حمه سه لدت له گهل ژنه کدت هه بن، شهوانه تو بعراشی سری و نه تو حمه مولت ده کا، به روز نوبهی نه ویه که بعراشی سری بن، تو ش ده بن تو حمه مولت هه بن، دیاره ژن و پیاو له گهل یه ک ده بن به حمه سه له بن.

دهلى: ژن و پیاویک له به ر پیریان کوم ده بنه وه، روزیک له ناو مووجه، خاله پیره که کز و لاوز ده بن له ولاده دن و ژنه که شی که قله و به خزو و ده بن له ملا را به کومه کوم دیت. چاویان له یه کتر نابن له پر را خزو پینکداده ده دن.

پیری و هزار دهد دینوه زمهی پیری هاتوته کزلم

له بزیه و ها دهست و پن کزلم

خاله پیره هله ده دیری و هاوار ده کا دهلى: بمگه نی گاره شی تینی هله دام و هله داشتم، پور دهلى خدر ذکه مه گری، گاره ش نه بورو، نه من بروم. خاله دهلى مالت خمرا نه بن خحج، وه للا تزلهی هه مهو سالان لینکردمه و، پور پینده که نی و دهلى نیستا له کویته، قورپ به سری. دهلى: کچیک له گهل دایکی زور خه راپ ده بن، کاتیک که دایکی ده مری له سر قه بره کهی دهست ده کا به گربان و رزپو و سمر و پرج ده بینتهوه، ژنیکی در او سینیان دهلى له قورپت نیم، نه گهر راستکهی بز خزم ناگادر نه بروم چمندهی له گهل خه راپ بروی، هه تا مابوو قه در و ریزت لینگرتبا یه نه بنا نه ویه «قوولهی پاش گورگیه».

:: بهشی ۹۲ ::

دهلین کابرایه ک چوو بز گوندیک، ته ماشای کرد شاخیکی بلند له پشتی دینه که و وا
و زنده چن که هر بینا به سر دینه که دار رو و خا. کابر اخملکی ناوایی له خوی کز ده کاتمه و ده لئی
نهوه ناترسن نه و شاخه تان به سردا بینت و مالتان خهرا کا؟ ده لین به زیره مللا به لام نهوه له قوهی
مداد نیمه، کابر دلی ههتا به هاری به خیوم کمن، نه من به تنن بوتان لاده بهم، خolasه تا به هاری
کابرای راهه گرن و هر جمهه له مالیک نیز و پری ده کمن، که به هارهات کابر پهنجا پیاوی
ناؤایی و گوریسینکی دریز هله لده گری و ده چن که شاخه که لابدن. کابر گوریسه که له شاخه که
ده کا و ده بیدا به دهستی پهنجا پیاوی که و خوی به دهستوری کولی چوو له بن شاخه کمه و
گوتی دهی خملکینه، لیم هله لدیرن ههتا له کولی کم و لا یم هر جی ته کانیاندا هیچیان بز
له گهله نه کرا و له جینی خوی نه جو ولا. گوتیان کاکه له تاقه تی نیمه دا نیمه، گوتی مالتان
خه رانه نیم، به هم مو و تان نه توان و هکزلین دهن نه من چونی به تنن هملکرم؟ دیاره نه کابرایه
گه لور بزو، بعو فیله خوی به خدلک به خیو کردو و.

ده لین خملکی ناواییه ک جهوانیکیان لئی عاسن بیو و هر چی ده یانکرد که نویزان بکا هر
نه یله کرد. به ماموزتایان گوت داخوا نه و کوره مان بز ناهینیمه سر ریی راست و نویزانی بین
بکه کی. ماموزتا له گهله کوره داده نیشن و ده لئی بز نویز ناکه کی، کوره دلی و مللا ماموزتا له بدر
نویزی به یانی دلم ناچی بز نویز کردن، نهونه ناخوشه له لو خمه خوشه هستی و دهست و
دم و چلو بشقی و نویز بکه کی. ملا دلی : وہ بالی نویزی به یانیت به نهستی من، مهیکه به لام
نویزه کاتی که بکه. کوره قبوولی ده کا و دهست ده کا به چوار فپر زه به جن هینان. خملکی ناوایی
که نمهه ده بین به تو ندی ده چنه لای ملا و ده لین چون فوتای ناوات بز داوه و نویزی
به یانیت تازاد کردو و که نیکا و خolasه زور سر کونهی ملا ده کمن، ماموزتاش دلی : کاکی
جمه ماعمت! نه من به یانیا له پینچ فپر زه، چوار فپر زانی بین به جن دینم، نهوهش پیاو بین و به
هم مو و تان نویزی به یانی بیبکه ن، به لئی پور نده تری، به زوریان ده تراند.

ده لین له زه مانی هارون الرشیددا کابرایه ک پهیدا بزو که داوای پنغم بمرا یه تی ده کرد.
هارون گوتی بیگرن و یه ک مانگ له زیندانی کمن و خزمه تی چاکی بکه ن. دوای یه ک مانگ،
هارون چوو بولای و گوتی : تو ده لین پنغم بصرم، پنغم بمریش ده بی نیشانه و موعجیزهی پینی

و وحی بتو بنت. گوتی قوربان هر نه مشو فریشته‌ی وه حی هاتلام و پنی گوتی لیرهت خزشتر
دهست ناکه‌وی، مهرو ده‌ری.
به‌لئی زوری ناوامان هن که نانه‌گده و موخته‌خزور و عدوام‌غیرین خز به خملک به خیو
ده‌کدن و ده‌بنه سه‌ر باری خملک، به قهولی سه‌علدی:
برو کار کن ای دغل پندار خود را چو رو باهی شل

۹۳ : بهشی :

ده‌لین ملایه‌ک له‌گمل مله‌وانیک له که‌شته‌کدا سوار ده‌بین، مهلا به مله‌وانه ده‌لئن نه‌ری
هیچ له خویندن و ملایه‌تی ده‌زانی؟ مله‌وانه ده‌لئن و هلا هیچم نه خویندن‌ووه و هیچ نازانم،
مهلا ده‌لئن : نیوه‌ی عمرت بعزا‌یه چووه، لهو کاه‌دا ده‌کونه ناو شه‌پولی به‌حر و که‌شته
خمریکه غرق ده‌بین. مله‌وانه ناو شه‌پولی به‌حر و که‌شته خمریکه غرق ده‌بین، مله‌وانه ده‌لئن
مهلا هیچ له عیلمی مله ده‌زانی؟ ده‌لئن ناوه‌للان، ده‌لئن نه‌تر ته‌واوی عمرت بعزا‌یه چووه
ده‌لین ته‌نبه‌لیان کۆزکردن‌ووه که بیان بعن بز ته‌نبه‌لخانه، له رینگا کابرا‌یه کی مه‌ردار چاوی
پینکه‌وتن و بهزه‌بی پینداهاتن، گوتی من هه‌موو روژیک مه‌رینکیان بز سه‌ر ده‌بهم و به گشتاو
لیده‌نیم و له‌گمل نان بزیان داده‌نیم. یه‌کیک له ته‌نبه‌له کان هه‌لیدایه گوتی : ده‌بین بز خزشمان
تینگووشین ... کابرا گوتی حاشا نه‌وانه هر بز ته‌نبه‌لخانه باشن.
نه‌هويه که ده‌لین ثاوی دانوانی به‌خزدا کردووه، یان خواهه‌تا کیوان نه‌بینی به‌فریان ناویتن
یا وه کورو ده‌لین ده‌ستی ماندوو له سه‌ر زگی تیره.
ده‌لین کابرا‌یه کی ته‌نبه‌ل له سه‌ر کۆزیزیک دانیشتوو و خمریکی گویز خواردن بورو،
کابرا‌ی ساحه‌بی گویزان گوتی کاکه نه‌وه خمریکی چی؟ کابرا گوتی خز ده‌نک ده‌خلم،
کابرا‌ی ساحه‌ب گوتی : نه‌منیش له‌وه ده‌ترسم که ده‌نک ده‌نک ده‌خزی چونکه ده‌نک ده‌نک
خرم کردوونه‌وه ئاواز زور بیون و توش ده‌نک که‌میان ده‌که‌یه‌وه.
که‌وابوو نیسان و باشه سه‌رسوال‌کمر نه‌بین و به مفته‌خززی ژیان نه‌باته سه‌ر، به‌لکو ده‌بین
عیززه‌تی نه‌فسی هه‌بین، به قهولی هه‌زار له خه‌یاماوه :

رابویره به‌سره‌ر زی به نان و ئاویک	سه‌ر دامه‌نوه‌ینه بز هه‌موو ناپیاویک
لهم ژینه که ههر ده‌میکه دیت و ده‌روا	مه‌ردا‌یه‌تی مه‌فرؤشله له‌پیناو تاویک
به راستی مه‌رگی به عیززه‌ت باشتره له ژیانی به زیللەت.	

:: بهشی ۹۶ ::

سالی ۱۳۴۲ ای ههتاوی کابرایه‌کی جیرانمان له نزیکی مالی مه زهراعه‌تی ده کرد، نیمه‌ش
مانگامان ههبوو، جارجار که مانگاکه ده چوو ناو زهراعه‌تکه، نهويش که زور زمان پیس بوو
دهستیکرد به هات و هاوار و جنبودان. شهويک کا خدری برام گوتی له گەلم وەرە ئوشۇ
دەچىن ئەو کابرایه ئەدەب دەکەين، منىش گوتىم كورە لىنى گەپى پىنى ناوبىرين، با کارمان پېنەبىن.
خولاسە قەلس بوو و گوتى دەزانم ترسەنۇكى و لىنى دەترسى، هەر لە گەلم وەرە و کارت نەبىن.
کە چووين کابرا خەرىيکى ناوداشتن بوو، کا خدر لەنە کاو دايگرت به كوتەک و شەق و پىلاقان
ھەتا خىستى، کابرا دەستیکرد به هاوار و گورە کە كوشىيانم و خۇزى بورانلەوە، من هەر بە يەلە
ھەلاتمەوە بۇ مال، جەمائعت کە خىر بۇونەوە و کابرایان وە ھۇش ھەتىايدەوە هەر چۈزىنیك بوو
رازيان كرد کە شىكايەت نەکا و بە پۇولىك رازيان كرد، هەر ئەوە بۇ خوات حەسینىتەوە تازە
دەنگى لىنەھاتەوە.

ئەوهەيە کە قدىمىي گۇوتۇۋىيانە :

كوتەک لە بەھەشتەوە ھاتۇوە.

معزەب چوار و كوتەک پىنج.

شەق دەزانى قۇنانخ لە كويىيە؟!

شەرحى مارى بەدارى.

ھەينىدەي تىيەلەدەن رۇزى شايى ئەۋەندە لە دەھۆل نەدرابىن. ئەگەر زمان لىنگەرى سەر
راحەتە، ئەينا نىئەمە هەرگىز مەردووم ئازار و شەپانى نەبۇوين. دەلىن شەپ و تې بە دەست خوت
نىيە.

سالى ۱۳۴۴ ای ههتاوی بابىم لە عىراقىن بوو، راپورتىان لىدايىوو كە نەمشۇر بە خۇز و بەچەند
بارەقاچاخەوە دىتەوە. دايىكم و كاڭ خدرىم گوتىان دەبىن بچى بۇ شلماش و نەگەر بابت گەيشتە
وى ناگادارى كەيدۇرە كە بارەكان لەوى بەجىن بىلىنى و بۇ خۇزى بە سەلتى وە گەپى. كە وەرە
كەوتىم هەتا تارىكىم لىنهات ئەوجا وە ترس و لەرز كەوتىم، بە خۇزم گوت وەتلەھى ئەگەر بەو
تارىكىم بەشىوھ چىنار و چۈمى شلماشدا بېرۇم سەد دەر سەد شىت و جىندار دەبىم، ئەگەر
بىشگەرىمەوە ئەم دايىكم و كاڭ خدرىم لىيم قبۇل ناكەن. گوتىم كورە ئەوهەي ناوى، دەلىن

خەدرى زىندۇو ھەيە، شىتىك بە ناوه دروست دەكم و خىرا گەپامەوە و خۆم لە مالى ئاھۋىشت. دايىكم گوتى ئەو گەپايدەوە؟ گوتى دايى تۈوشىم رە كاپايەكى كى رىش سې جەمال پاك كەوت، گوتى: رۆلەم ئەو كارەي كە بۆيى دەچى بىرۇ لە مالەمە چاوجەرۋانى بە. دايىكم زۇرى پېنخۇشبوو، خىرا چوو نەقلەكەي بىز كاڭ خدر گىپايدەوە، بە كورتى ئەو شەوه لە نىۋەشەودا باوكم بە سەلامەت گەپايدەوە بۇ مالى. سېبىنى دايىكم نەقلەكەي بىز باوكم گىپايدەوە و هەر لەوھەشىپى دەگوتى: شىخىلەي مالى، ئەملىش لە دلى خۇزمدا دەمگوت ترسۇكەي مالى. هەرچەند لە ترسان ئەو درۇزىم دروستىكىد بەلام بە قازانچىم تەواو بۇو، بىت و وام نەكىرىدىايە لە ترسان تۈوشى نەخۇشى رووحى دەبۈوم. بە راستى عەقلى خۆم وە فريام ھات، ئەو كە دەلىن درۇزى مەسلەحەت باشتەرە لە راستى نامەسلىخەت.

جارىيکيان لەناو مووجە، دارىتكى دىرىژم بە دەستەوە گىرتىبوو، لەخۇرما لەناو دار و دەوهەن و كونانم رق دەكىد، هەر ئەوهەندەم زانى لە كونىكىرا رەش مارىتكى گەورەم لىنەرپەرى و وەشاندى، لە ترسان ھەلاتم و ھاوارم كرد: مار، مار، بىمگەننى، خىزانىم خىرا گەيشتە سەرم و مارى لە كۆل كەردىمەوە.

پياو ھەقى بلنى، خىزانىم لە من بە غىرە تىر بۇو، ئەوهەيە كە ناوارە دەلىن: بۇ تەنگانان ژىنىش پياون.

سالى ۱۳۸۴ لە كويستانى مامەركۈزە میوانى مالىتكى بۇوين، شەۋىن كە دانىشتبورىن ساباتە كان لە كانى دوور بۇو، سوتقە باسى بە غىرەتى و بىن غىرەتى كىرا، گوتى: وەللا ئەمن زۇر ترسەنۈكمى. براادەرىكىمان بە ناوى مەلا مىستەفا گوتى وەللا دەنا ئەمن لە ھېچ شىتىك ناترسىم. گوتى ئەگەر راستىدەكەي بىچىز تونىكى ئاو بىتىنە، خىرا يەك تاوى دايى تونىكە كە و چوو ناوى بىتىنە. سى چوار ليوانم ئاو لەسەرىك خواردنەوە، گوتى مالت ناوا بىن، لە مىزبۇو تىنۈوم بۇو، نەدەۋىزرام بېچىم بىز كانى. بە داخىدە بە مەنلىك دايىكم بەباسى دېپ و درەنچ، ترسەنۈكى وەبار ھىتابۇوم. لە ھەمووى ئەو بىرەۋەريانە ترسەنۈكى خۆم بۇ خويىنەرى بەپىز رۇونكىردىوە، پياو ھەقى بلنى باشە، ئىوا ھەيە هەر بە درۇ خۇزى ھەلەدە كىشى و دەلى ئاوا نازا و بويرم، شىز خۆرم.

جارىيکيان شىيخ مەحمدە خال دەيھەوى ئەم حەدىسە بىكا بە شىنۇر، «الجَّةُ تَحْتَ أَقْلَامِ الْأَمَّهَاتِ» ئەوهى رزگار دەبىن پىنى رۇزى دوايى - يەكەميان دلى بەجييەناتى دايىكە - خودا فەرمۇسى بە دەربانى بەھەشتىن - ئەلبىزەكانە، واتە لە مىسراعى ئاخىردا گېرى خوارد، بۇى دروست نەدەبۇو و لەو كاتەدا سوتقە پىرەمىتىد وە ژۇورى دەكمۇى، لە دوا سلاو و چۈن و چاڭى

شیخ دلتی : به خواله وه ختیکی باشد اهاتی. نده بدو شیعره وه گیرم خواردوه بنم ساز ناکری و له میسراعی ناخودا ماومه وه. پیره میزد گوتی چون بلی نوهی زایت عهزیزی دایک، شیخ فرمومی نافه‌رین. شیعر و شاعیری کاری تزویه و کاری من نییه. به لئن، شیخ محمد مهد خال نووسه‌رینکی بدرز و قلمه بھیزی کوردستان ببو، شاعیر نببو نه و بعزمیزه، خزمه‌تینکی زوری به فرهنه‌نگ و نه‌دهبی کورده‌واری کرد و بمناوه گزپیشدا هر شاد و بیوهی بیت.

۹۵ :: بهشی ::

کابرایه ک دیگوت : له دیهاتان ده گهپام و وهرده‌واله ده فروشت، هر جمهه ده چوومه هر مالینک، نده خیرا تمانه‌یان له پیش داده‌نام. ناخوده کهی رفیزیک تینم بز هات گوتم نه ری قویسنه بز له کولم نابه‌وه. گوتم ده بی رازی بی خدلک فهقیره، چیان همین نوهی لینده‌نین. دلتین بینه‌ژنیک حمزی له پیاوینک ده کرد، شه‌وینکیان ده عوه‌تی کرد. شه‌وینش بز نووستنی له دیوی خوی جنی بز راختست به نومیدیکه‌وه. کابرایه نه و ته‌نیشه‌ی له سه‌ری نوست هه تا به‌یانی نهجوولا، به‌یانی که ههستا، ته‌ماشایکرد گوتی حمودت که‌لباب بز مریشکیکی زورن. زنه گوتی ناخه نه‌وانیش وه ک تز وان، هیچجان بین ناکریت.

سالنکیان سن روزان له سریک که‌نگر و مندینمان ده خوارد. نازادی کورم که زور شوختیاز ببو باراندی، دایکی گوتی نازاد نوه چیه؟ گوتی هینده‌ی گیای بخزم بوومه کارژیله، گوتی جا به ج چاکده بیه وه؟ گوتی ده بین سن روزان له سریک پلاو و گوشتم بولینی.

سالی ۱۳۸۳ ای ههتاوی چوومه گوندی دیری، ریکه‌وت که گه‌یشته مالی ملا سمایلی خانه خویم، باوکی خه‌ریکی نهقل گیرانه‌وه ببو و هر که پیم و هژووری نا له نهقله که‌دا گه‌یشته نه م وشه‌یه که : «له و هخته‌دا کابرایه کی گرویسی و هژوور که‌وت»، منش و هژوور که‌وت و گوتم : سلام علیکم، نهمن کابرای گرویسیم، ببو په پیکده‌نین. له دوایدا تریبان هینا زور چاک نه‌ببو، ملا سمایل گوتی : «وَعَيْنَا وَقَلْبًا» واه تریکه‌مان خهرا به.

دلتن کابرایه کی عربه ب له گه‌مینرا ده‌چن بز ولاتی فارسان، شموئی له مالینک میوان ده بی، نه ماله کورسیان ده بی کابرای عربه ب لاقانی تیده‌کیشی و گه‌رمی دیته‌وه موناسیبی حالی خوی، دلتی : «فِي بِلَادِ الْقُرْسِ عِنْدِي بِالْخِتَارِي وَالْخِيَارِي، آيَةُ الْكَرْسِيٌّ خَيْرٌ مِّنْ أحاديث البخاری»، ماناکه‌ی بز عربه ب زانان بین.

کوپریکی کۆمۆنیست دەیھەوی ژن بخواری، چەند نەفریکی دەعوهت کردن، منیش لەگەل بوروم، گوتەم : هەتیوھ خۇ تۇ مۇسلمان نى، مەلا لېتىدەپرسىن و ئىقراارت لېوردەگىز كە مۇسلمانى، نەگەر نا لېت مارە ناكا. گوتى فلانى لە خۇشى يارەكەم نەگەر مەلا پىنم بلىنى، قبۇللى دەكەم. گوتەم ناکری بە راستى بىى بە مۇسلمان؟!؟ گوتى : نەگەر وەك فلانكەس مۇسلمان بىم نەوە وەك نەوە مەشرەبى ئىستام زۆر باشتەرە و نەگەر وەك فلاتكەس بىم ھەوی مۇسلمان بىم نەوە وەك نەوم بىن ناکری و ناتوانىم بە دروستى بەجىنى بىيىن.

بە راستى ئىنسان دەبىن عەممەل و كرددەوەي لەگەل نەو شەھى كە دەيلىن و بە روالت نىشانى دەدات يەكىن.

«اسلام بە ذات خود ندارد عىسى ، عىسى كە دارد از نامسلمانى ماست.»

٩٦ : بەشى

دەلىن كەرىم كابان دەچىنە لاي مام جەلال و دەلىن : جەناب شىكايدەتم لە خەلکى زۇرە، سىچەرخە يەكى ناقابىل ناويان لېتىاۋە كەرىم كابان، مام جەلال دەلىن : جا بىز نارازى؟ سىچەرخە سعرى بىست ملۇين دىنارە، بەلام نەو خەلکە موبايلىكى كە سعرى سەد ھەزار دىنارە بە نىيەن مەنيان كەردىتەوه، نەگەر نارازى با وەيانگۈزۈپىن.

سالىك لە سابلاغ كابرایە كى شىيعە دەچىن لە بازار داران بىكىن، تەماشا دەكა چوار نەفر بە رەدىف راۋەستاون لە نەفرى نەوەل دەپرسىن ناوت چىيە؟ دەلىن نەبۇۋەكىر، قەلس دەبىن و دارانى لېتاڭىز، لە دووھەمى دەپرسىن دەلىن : عومەر، لەويىش ناڭىز، لە سىيەھەمى دەپرسىن دەلىن : عوسمان، لەويىش ناڭىز، دەگاتە چوارەمین، دەپرسىن ناوت چىيە؟ دەلىن : عەلى، دەلىن مەردۇوت نەمرى وەمزانى ھەر لە خەلاقەتدا لەدوايەي خۇ لە كۆلەدارىش ھەر لە دوايەي، وەللاھىمە لەتۈش ناڭىز.

كە نەم نەقلەم دەنۇرسىيە وە كابرایە كى تورك وە ژۇورى دوکان كەمۇت كە خەریكى نۇرسىيە وە نەقلە بوروم، زۇر پىنكەنلى و بە خەندەوە گوتى : «بىرما نەم كېنې بە توركى بوايە ھەمۇم دەخويىندا وە»، گوتەم دەزانى تورك يەعنى چى؟! گوتى نا، گوتەم تورك يەعنى جوان، فارس يەعنى نەجيپ، كورد يەعنى پالەوان.

دهلین باوک بُو منداله کانی و هکو بُوزدیل وايه که کیو و شاخ و چر و تهانی بین تهخت ده کهن و هملده درن بُو جاده لیدان. کاتیک که کاره کهی تهواو بُو قیله تاو و نه سفالت کرانه وجایهیلن به سر جاده کهدا بپروا.

دهلین خه راپی ده که یمهوه هرجی هاوار بکات و بلن ناختر خو نهمن ثو جاده م خوش کردووه، جهوابی نادهنهوه. هروهها باوکیش نهه هممو زه حمده و کویره و هربهی ده بینی کهچی که پیر بُو نهولاده کانی پینی ده لین برق، نه تو هیچکاره نی و باسی هیچ ناکهی. بهدهخت و بینده سلاالت و بینکه س و بینده ر و چاوله دهست ده بینتهوه. هاوار له دهست نهولادی خه راپ.

۹۷ :: بهشی ::

نهوه نهونهی چهندیک له زهربولمه سهل و پهندی پیشیان :
دهلین :

پیاوی روو خوش شهريکي خه لکه.

تووره بونی پیاوی ناقل چاکتر له ماریفه تی پیاوی بین ناقل.
دونیا و هکو ناوه و به ناوی تیده په پری.

مهرگی به عیززه ت باشتره له ژیانی به زیللہت.
له کوئ پساله وی گریبی دهوه.

ههتا مانگه شه و بُو برق، نه گهر تاریکیش بُو بیخه.
دونیا پینچ و دوو رفیزیکه.

پیاو نهو پیاویه مهردی مدیدان بین.
ماران بهدهستی خه لکی بگره.

پیاو ده بین به حر بین و به هیچ شلوی نه بین.

دونیا ده سرف کهی و هه ردم بهدهست یه کینکه وه.
برینی خه نجدر چا ده بینه وه، بهلام برینی زمان چا نایتهوه.

له برسان بمره، بهلام مه چو ده رکی پیاوی نامه رد.
مال راگرتن له مال پهیدا کردن به زه حمه ترره.

پیاو یان ده بین بُو خوی پیاو بین یان له پهنای پیاوان بین.

دوژمنی زانا له دوستى نەزان باشتره.
 شەرافت و كەرامەت له سەررووي ھەموو سەرروه تىنکە.
 هەرچى سەمیلى سوور بۇ ھەماغان نىيە.
 دوستايەتى لە گەل مەردوو ناگىرى.
 سەرى بېرۋەز و لەبن گل دايە.
 هەركەس لە رانكى خۈزىدا پىاوە.
 شۇوشە كە شىكا، قىيمەتى كەم دەبىن مەگىر شۇوشە دەل كە قىيمەتى زىياد دەكا.
 دەلىن زالىم و ملھور وەك ئاڭرى وان.
 دەلىن زەمانە دەمېنک بە مەيلە و دەمېنک بىن مەيلە.
 هەرچى بىچىنى، دەيدرۇو يەمە.
 گىلا لە سەر پىنجى خۆى دەپرويتمە.
 نىز گە لە كىفارى ھەلتاكەوى.
 گۈزە چى تىدابىن نەوه دەدەلىنى.
 لە قەدر لېفە پېيان را كىشە.
 رىيى بە كۆنلى خۆى بۇھرى گېرەتى دەبىن.
 تەماع سەرى نەبىرى، سەرت دەبىرى.
 قەناعەت ھەۋىنى تەماعە.
 تەماع سوپراواھ، تا وەيختۇى تىنۇوتىر دەبىن.
 خەم، خەمان دەتىنى.
 رەفيقى خەرآپ لە مار خەرآپتە.
 گا رەنگى گا ئاڭرىنى، بىلام خۇوى دەگرى.
 رىيى بە كى گەراو باشتەر لە شىرىنىكى نوستۇ.
 خۇوى شىرى، ھەتا پىرى.
 عىلەمى كەمى لە سىنە باشتەر لە يەك سەفيتە.
 شۇو، كە بە تەرى دانەين بە وشكى دانايى.
 بەردىنک نەزان لە گۈزمى ھاوى، بە سەد زانا نايەتموھ دەر.
 مەزى بۇ مەردن، بىمرە بۇ زىيان.
 نەسرە وتن تا سەركە وتن.
 دەستى ماندۇو لە سەر زىگى تىرى.

تەبەکى پې، ناشتى مالە.
 بەردى لەخزۇرە سەرى ساھىبى دەشكىيەن.
 پىاوي بولۇزمىرە هەر دەكەۋىتە ئىزىز.
 بە كەمى لە زۇر حالتى بە.
 دەستىنەك كە نەتوانى يېگەزى ماقچى كە.
 كانىيەك كە ئاوت لىخواردەوە بەردى تىماوى.
 بە بىن كەلەباب رۇز دەپىتەوە.
 دەلىن مال بۇ زىيانە نەك ئىيانە بۇ مال.
 كە مەلا نەبۇو بە كەلەباب دەلىن : بلقاسم.
 پۇولى بىدە و مەلاي لە مزگەوت وەدەر كە.
 بەرە لە تەنكىيە دەدرى.
 ماستىنەك بۇ تۆنەبىن خۇلۇنى تىكە.

٩٨ :: بەشى

دەلىن دوو نەفەر چاوابىان بە خالىه پېرىيەك كەوت كە قورۇقۇور دەگرىيا. چۈونە لاي گوتىيان
 خالىه نەوه بۇ دەگرىي، گوتى : وەللا بايم لىي داوم. زۇرييان بىن سەير بۇو، گوتىيان نەم خالىه
 بۇخۇرى ئاوا پېرە دەبىن باوكى چەند پېر بىن؟! خولاسە هەر چۈنىكى بىن چۈون گەران و باوكىيان
 دىتەوە، خالىه پېرىيەكى سەرسىي پشت كۈور، گوتىيان خالىه نەوه بۇ لە كورە كەت داوه؟ گوتى :
 نەو ئەممەقە دلى بايمى هىشاندۇوە و شۇخى پىنكردۇون، دەبىن زۇر چاڭى تەنبىن بىكم، گوتىيان
 هەي ھۇو، بە خوا ئاوا بېرىۋىنە پېش دەگەينە سەر بابه ئادەم.
 دىيارە خەللىكى قەدىم ساغتىر و بىتىخە متىر بۇون و لەبەر نەوهەش تەمنىيان درېئىتر بۇوە.
 دەلىن كابرايەك كىلىۋىيەك گۇشتە دەگرىي و دەپىتەتەوە بۇ مال. ئەنەكەي كە دۆستى دەبىن
 گۇشتە كە سوور دەكتەوە و دەرخواردى دۆستە كەي دەدا. ئىوارى كە مىزدە كەي دىتەوە ھىچيان
 نابىن، ئەنەكەي دەلىن كابرا دەزانى ئەو گۇشتە كە ناردىبۇوتەوە پېشىلە كە خواردى، كابرا خىرا
 پېشىلە كە دەگرىي و وزنى دەكى، يەك كىلىن دەبىن، دەلىن : ئافرەت ئەي كوا يەك كىلىن گۇشتە كە،
 ئەنە دەلىن لەپېش تۇدا يەك كىلىۋى پىسايىي كەد، ئەو گۇشتە كە بۇو دايىناوە تەوە.

ئەوهش فرت و فیل و مەکرى ژنان. «إِنْ كَيْدَكُنْ عَظِيمٌ»
دەلىن لە دىئىه ك شايى دەبى، گۈزانى بىز ئەو بەندە دەلىنى:
«ھەلى تەكىنە، قەزات لە مالىم، سەرگۈي مەمكت، نەخشى لە بالىم»، ژىنلىكى فارس لەۋى
دەبىن، بە كاپرايەك دەلىن دەبىن بىزم مەعنى وە كەى بىزانتىم ئەو بەندە يەعنى چى؟! كاپراش كە چاك
فارسى نازانى ناواى بىز مەعنى دەكانەوە: «بلند و پاينىش كن، دردت بە جونم، نۇوك پستانت تا
ببوس». «

دەلىن كاپرايەكى خارىجى دەلىنى: نەگەر شەمعىنكم بە دەستەوە بىت كە هەر دوو سەرى
داگىرساو بن لەو كاتەشدارە فيقان لەيد ناكلەم.
دونياى دۆستايەتى يە كىجار گۈرنگە، دەبى نىنسان لە گەل موشكىلەي زەمانەش دۆستان لەپىر
نەكا و جارجار سەردانيان بىكا، نەمما دۆست و رەفيقى واقىعى و راست؛ چونكە رەفيقى چاك لە
شايى و لە شىن شەرىيكتە و بۇ رۆزى تەنگانە بە كارت دىت، بە تايىھەت دەبىن نىنسان دۆستانى
باوکى فەراموش نەكا چۈن يەكىك لە نىشانەي وەفادارى منداڭ بىز باب و دايىك ئەوهە يە كە بە
رېزەوە بپوانىتە دۆستانى دايىك و بابى.

بە داخموه لە دىنلەي ئەمرۇدا مەقامى دۆستايەتى و رەفاقتى هېچ رېزى نە ماوه و حىسابىيتكى
لە سەر ناكرىت، بە هيوابى ئەو رۆزە كە ئاپرىتكە دۆستانى دۆستايەتى و رەفاقت وە دەين
چونكە لەم دونيايدا ئىنسان ھەر بە تەنبا خۇرى بەس نىيە، بەلام بەو شەرتە بىزانىن كىن بە دۆست
دەگرىن. قەدىمە دەلىن: دۆست بىگرە بە دينارىتكە، نەمما مەيدە بە ھەزار دينار.

٩٩ :: بەشى ::

دەلىن دونيا مەيدانى تاقىكىردنەوهە، ئەى براى بەرپىز لە بەرامبەر ھەموو رووداوبىكدا بولىز
و خۇرماڭىر بە و نەدۇرىپىنى و نەگۇربىنى و لە كلى تاقىكىردنەوهەدا دەرىچەز، نەگەر وابى دەگەيە
بوارى رىزگارى و مەيدانى شادى و بەختەورى، ھەروەھا بە پله و مەقام خۇزى لىنە گۈرى و
خۇزى لە خەللىك جىا مەكەوه و دوورە پەرپىز مەبە. دەلىن دونيا بە خەمان پىك نايە، كەوابۇر ئەى
ئەو كەسەئى كە خۇشە ويستىكت لە دەستداوھ يَا ئەوهە كە تۈوشى رەنج و نارەحەتى بۇوى،
دەبىن ساپىر و خۇرماڭىر بىن و رەزا بە قەزا بىن چونكە قەزا و قەدەرلى خۇا حىكىمەتىكى تىدايە كە
ئىتمەئى بە شهر دەركى ناكلەين.

نهی نهو کهسه‌ی که نهخوش دهی دلت به هیز بین و نانومید نهی، به یاری خوای گهوره شیفات بز دی و وهک جاری جاران دیبهوه سمرحال و به لمش ساغی ژیان دهبه به سمر. نهی نهو کهسه‌ی فقیر و همزاری، خوت مده گومی خه بالات و خه مان و مدلن تازه نهمن ناتوانم بهو ناواتانه که دهمه‌هی بگم و تا سمر همروار رهوت و ره جال دهیم، همول بده و کار و کوشش بکه و خوت له همزاری رزگار بکه. ناقل نهو کهسه‌ی به بهش و باری خوی رازی بین و خم و پهزاره له سمر خوی نه کاته کول، بهشکوو مشور خواردن و قمناعه‌ت و تیکوشان هممو لاینه تاریکه کانی ژیان رهوشن ده که نهود.

نهی نهو کهسه‌ی که دلداری و عاشق به یاره که‌تی، بتو دلبره که‌ت ژین و ژیوار له خوت تال مهکه، خوا یار بیت به وسلی یارت دلشاد دهی و دهین به هاپرازی خم و شادی و کوله که‌ی ژیان بزیه کتر. به قدولی سه‌عده‌ی :

زن خوب و فرمانبر و پارسا کند مردی درویش را پادشا

نهی نهو کهسه‌ی که زیندانی یا پهربوهی همنده‌رانی، ناپاحمت مهبه، خوا دهرووی خیزانت لینده‌کاتمه‌هه له بهندورکه و دهربده‌هه رزگار دهی.

نهی نهو کهسه‌ی که تا نیستا خوا مندالی نهداویه‌ی، داخ له دل مهبه و هیوادر به به داهاتوو، زور که‌س همن که به روالت ساحبی منداله بهلام هم نهو منداله لیبان دهین به دووپشک و مار و ژیانیان لئ تال دهکن. نیسان هم نهونه‌یه که به مال و مندال ناوی خوی بتو دوای خز بھیلیت‌هه بدلکوو هونه‌یه که نیسان لمدوا مردنی به چاکی و پاکی نیو و نیوبانگ بز خوی به جنی بیلن و بیته نمونه بز و چه‌ی دوای خوی.

نهی نهو کهسه‌ی که تروشی موشکیله‌ی زهمانه‌بوروی، دهخیله نه که‌ی «خز کوشتن» به تمنیا ری و چاره‌ی خوت بزانی، به فکر و راویت له گهل دزستان و خزمان زور به سووک و ناسانی ده‌توانی کند و کوسپی ژیان له سمر ری لابه‌ی و ژیانیکی دورره خم و پهزاره‌ی نوی دهست بین بکه‌ی و تمه‌ندریزی بی، به داخمه‌هه نه‌مژ دیارده‌ی «خز کوزی» له نیوان کوران و کچانی به تاییت گمنج زور زور بورو و زور حار هم بورو له سمر مسنه‌له بهکی زور چووک خزیان له ژیان بین بهش کردووه، و هرن نهی خه لکینه قولی هیممه‌ت هه لکن و نه‌هیلین چیدی نهو گمنج و لاوانه تروشیان لم دیارده ناحدزه بکمودی. و هرن نهو کند و کوسپانه‌ی زوریک له بنه‌ماله کان له بدر رینی کوران و کچان دایانناوه لایان بهین و نهوانه‌ی رازین به خوش‌هه‌ویستی یه کتر به رهزا و ره‌غبه‌تی خزیان و بنه ماله که‌یان به یه کتر بگم.

ئەى رەقىب تووشى بىلا يەك بى نەجاتت قەت نەبى
مانعى وەسلى حەياتم بىرى، حەياتت قەت نەبى
دەلىن دۇنيا لە خۇوت مەك بە زىيىدان، جا ئەى نەو كەسەى ئەم دىنيا پان و بەرىنەت بە خەم و
خەفتەت لە خۇوت كەردووھ بە زىيىدان، وەرە و ژەنگە سۈورەي خەم و خەيدالان لە دەورى خۇوت
ھەلەپىنە و دۇنيا بىكە بەھەشت و گول و گولزازار، لە گەل فرشتەي شادى دەست لە ملان بە و
دىيەزەمى خەم و پەزازەر لە خۇوت وەدور خەوه و بە يادى خوا دلت ئاوا كە، شەۋى تارىكى
خەم و پەزازەرت رۆزى ئازادى و خۇشى لىن ھەلدىت. نەى نەو كەسەى دەسەلانتدارى، غەپرە
مەبە و زولىم لە خەلک مەك، لە قودرەت و دەسەلاتى خۇوت بۇ خزمەت بە گەل و نىشتمانت
كەلک وەرگەر و چىنى چەرساوه رزگار بىكە.
نەى نەو كەسەى سەرەوت و مالت ھەيدە، بەسەرەوەتە كەت فىز و دەمار پەيدا مەكە و
خېرخواز بە و يارمەتى فەقىر و ھەزاران بىدە.

نەى نەو كەسەى كە خاواهن عىلەم و زانىيارى، مەغۇرۇر مەبە، بە قەولى ھەزار:
نەو كەسەى كە دەخويىنى پىت ونىيى خۇى دەچىتە كەل و گەل لە شىوى
بەلكۇو دەبىن خەلک لە گىۋاچىرى جەھەل و نەزانى رزگار بىكەى و لە خەمى كەل دابى و
كارىكى وابكەى گەل و ھۆزەكەت لە كاروانى رووناكىبىرى و بەرە و پىشچۈون دوانەكەون.
خۇش بە حالى نەو كەسە كە بىنۇچان و نەسرەوتىن لە خزمەتى گەل و ولاتى دايە، واتە بۇ
خوابىن، بۇ گەل بىن و بۇ خۇى بىن.

خۇزگەم بەو كەسەى پىباوانە دەھىز و پىباوانە دەمرى و لەدوا مردىنىش خەلک بۇي دەگرى و
بەچاڭى و پاڭى يادى دەكەنەوە و دەبىتە سەرمەشقى مەرقۇقايدەتى بۇ گەل و ھۆزەكەى و لەناو
ئەلبۇمى مەزۇزەستاندا جىنى خۇى دەكتەنەوە و ھەرگىزما و ھەرگىز فەرامۇش ناڭرىت، بە قەولى
ھەزار لە خانىيە وە:

نەوەي ماوه ھەر ناوه بۇ پىس و پاڭ	بەدويانەوە بىه تاھەيدە ئاو و خاڭ
لەنەنەي بەدەپ بە سەد جوينە وە	ھەزار تۈرك و نەفرىنى بە شۇينىيە وە
بەمشى پىساوى باش ئافەرین و نىزان	لە خۇشى ئىيىناندا كە خۇش يان رىزان

سپاسى بى بىانەوە بۇ مىرى مەزن كە يارمەتى دام بۇ نۇرسىنەوە ئەم پەرتۇو كە

مەممەد ئەمین ئەمپىياز

خەلکى گوندى گروپسى ئالانى سەرددەشت

۱۳۸۹-ئى ھەتاوى

۱۰۰ :: بهشی ::

سەرقەپاغىك لە لايمىن عەبدۇرپە حەمانى ئەمەنیان

كە ھەممۇ ھاوارى ئەو دەكەن
بە نېرىي خواى يەك تەن

بەرپىز كاك ئەمېنى دەم بە پىنكەنин، دىسانىش پىنۇرسى زېرىپىنى ھاتەوە گەر و پەرتۇو كىكى
پېرأپېر لە نوكتە و وته خۇش و لە جۈشى هېتايىھ سەرلىپۇرس و دىبەرى دلى سېرۋىشى بە
نمىنى بارانى و تە خۆشەكانى تىراو كردىن.

رەنگە ھەممۇ ئەو كەسانەي كە ئاگادارى رەوانناسى و دەرروونناسىن، لەسەر ئەم راستىھ
كۆك بن كە نوكتە و بەسرەھاتى خۇش وەك موزىك و گۇرانى و دەنگى خۇش، دەررووننى
ھەممۇ مۇزىكى دەگەشىتتەوە و دلى خەولىنکەتتۇرى خەم و تەم دەبۇرۇزىتتەوە. دەرروونناسان و
پېپۇرانى بارى دەررووننى لە ئىيىنى سيناوه ھەتاڭو پستالۇزى و مان بە گوفتار دەرمانى و
لَاواندەنەوە و دىلشاد كردىن، نەخۆشىيەكانيان چارەسەر كردووھ. ئاو و سەوزايى و دىمعەن و
چىمەن و قىسى خۇش بە راستى لادەر و لابەرى ھەر لاؤازىيەكى دەرروون و ھەتوان و
چارەسەركەرى ھەممۇ خەمى كويىستانى پې لە تەمى دىل و دەررووننى مۇرۇون. بۆيەش (ئەمەن) بە
ھەست كردىن بەم مەبەستە زانستىھ و دەرروونناسانەوە دەستى پې ھەستى داوهە پىنۇرس و چەن
رووداۋىنک و نوكتەي خۇش و ناودارمان بىز دەگىنپىتەوە و ئىيەش لە پەلە پىنكەننىي بەشدار
دەكەت و بىزەش دەدات بە خەممە كانمان.

ئەمەن بە نۇوسىيىنى كىتىيە بە پىز و ھېنېزەكانى كە بە رستە جوانەكانى شىعىر و ھەلبەست
رازاونەوە لىزگەي بەرمۇرۇي پې نورى نىشتمان و ناوجە ناسىنمان بە دلى ھزر ھەلدادەمىن و
ئىستاش بە قىسە خۆشەكانى شەپۇزلىكى پىنكەنин بە زەريايى دەررووننى ھەر خويىنرىيەك و
بىسەرىنگىدا دەكەت، بۆيە منىش كە ھەر دەم خولىيائى قىسە و نوكتەي خۇشىم و لە ھەر ھاوارىيەك
كە بېئزانى نوكتە برازىيەتەوە رەشمالىم ھەلدەدم و كۆلتى خەمم دەنېتەمەوە و تاوىك بە شەنەي
و تەي ناسك و پې ناوهەرۇك جەستەي ماندۇرم دەحەسېنەمەوە و بە بەرامەي قىسە خۇش
مېشىكم دەگەشىنەمەوە، ئەوا دەستىم دايە پىنۇرس تا لە گۇرەپانى لىپۇرس، سپاسى خۇم ناراستەي
كۆشكى دلى (ئەمەن)اي پې ئەۋىن كەم و بلېيم بە راستى ئەمەن ئەمجارەش وەك جارانى دى

باشی سیره‌ت لیگرتووه و مه‌بستت چاک پیکاوه. ثم هنگاوه‌شت بهره‌و هاوینه ههواری فشقیات و فاقای پینکه‌نین باش ههليناوه. پهنجه‌ی پر گنجت و هزری تیز و بیری وردین و لیوی بزه له سرت و پینوسی جوان‌نووست، هر له گهه و گورداینت. هیوادارم که منه رخمه‌می مه‌مانانیش پر کهنه‌وه و به وته خوشه کانت ههروه‌ها سه‌خرخوش و دل بن په‌رزوشمان که‌بیت.

با یادیکیش له قسه خوشه کانی ناوچه‌ی سه‌ردشت وه ک کوینخا عهولا و مام حمه‌من و شیخ ره‌نوفی بیژوی و کاک خدری شیرانیه و ملا سه‌عیدی سنجوی و مام قوربانی بیوری و حمه‌ماگای لیلانی و مام ره‌سواغای جبهه‌ندی و ملا خدری دارمه‌کونی (حمه‌مد هزم‌مری) و میرزا مه‌مندی سه‌ردشتی و مام ره‌سوو و کوینخا حمه‌منی هملوی و هه‌موو نه و که‌سانه‌ی که له رابردودا دلی خه‌لکیان شاد کردووه بکهین و بلین ره‌وانیان شاد بینت و خوای گهوره به‌هه‌شیان بؤ بکاته کوشکینکی تا سمر.

کاک نه‌مین، برای هیزه، خوای گهوره ته‌من دریزت کات تا له‌سر نعم کاره به نرخه و ثم ریباوه دل‌بزیته، هروا سوور و پینداگربیت و که‌شکولی کورده‌واری ده‌وله مدندر بکه‌بیت. خوینه‌رانیش به دل‌نیایه و گولبارانی دوعای به خبرت ده‌کهن که زمانی خه‌لک قله‌من خوایه و گهوره‌ی بن گهوره هر ناگادرت بیت.

ئه‌مین نوکته‌ی خرخوش دل باوه‌شینه

بؤ هه‌موو که‌سی ده‌روون گه‌شینه

هرکه‌س عاده‌ت کات به قسه و نوکته‌ی خرخوش

دل‌انی دلی شاده و بن په‌رفس

برات : ره‌حمان - خه‌رمانانی ۱۳۸۹ ای هه‌تاواری - سه‌ردشت

بهره‌هه کانی نووسه سه‌رجهم بربیتین له‌مانه :

- ۱- به‌هه‌شته کوردستان
- ۲- گه‌شته کوردستان
- ۳- ته‌جوییدی قورنان
- ۴- که‌شکولی عه‌داله‌ت
- ۵- پینیچه‌ی چواران
- ۶- پوخته‌یه ک له میزرووی کوردستان
- ۷- خه‌مره‌وین
- ۸- ناسوی نه‌دهب
- ۹- خورجینی نه‌وین
- ۱۰- دیاری بو هنگرانی قورنان
- ۱۱- ناوه پیروزه کانی خوای مه‌زن
- ۱۲- شیعر له‌سر په‌توروکی دیمه‌نه جوانه کانی سه‌رده‌شت

لەناو جەماوەر خوت بگونجىنىھ

يار و ھاوهلى لات و پات مەبە

بۇوكى شادى بە و مەبە بە كۆتەل

پياوى گرژ و تال وەك گەللى پەلکە

لابەرى خەمن مەرۋى خاوهن ھوش

گولى سەرچلى باخى سەردەشتە

ئەرای بەریزىم چاۋ مەقۇنجىنىھ

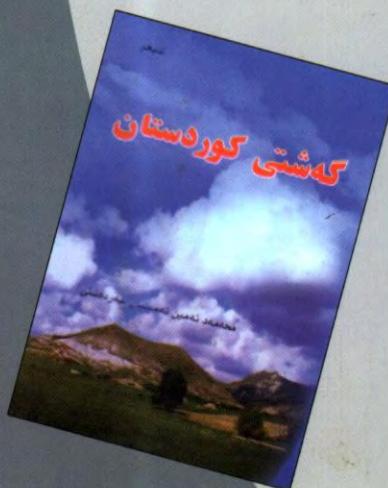
لە كۈر و كۆمەل كش و مات مەبە

خەم بېرەويتىنە لە كۈر و كۆمەل

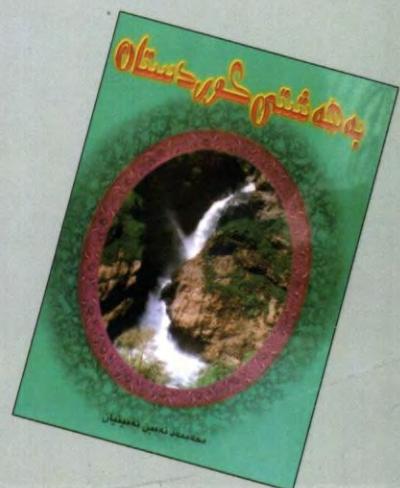
بۇھەر مەقامى نەقلى بە كەللىكە

جەفەنگ و شۆخى لەگەل نەقلى خوش

ئەمەن قىسە خوش مىوهى بەھەشتە

بەھەشتى كوردىستان

بەھەشتى كوردىستان